

Josip Pečarić
BISKUP PROF. DR. SC. VALENTIN POZAIĆ –
DRUGA KNJIGA

JOSIP PEČARIĆ

**BISKUP PROF. DR. SC.
VALENTIN POZAIĆ -
DRUGA KNJIGA**

ZAGREB, 2023.

© Josip Pečarić

Urednica:
Anđela Hodžić

Drugi dio knjige BISKUP PROF. DR. SC. VALENTIN POZAIĆ posvećen je uspomeni na tog našeg velikog biskupa. Danas je i 64. rođendan biskupa Vlada Košića, a u prvoj knjizi o biskupu Pozaču dao sam i zaključni tekst iz knjige o biskupu Košiću ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE / BISKUP DR. VLADO KOŠIĆ, ZAGREB, 2019.:

ZAGREB POKAZAO TKO JE HRVATSKI BISKUP

Danas sam vam napisao:

HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

<https://narod.hr/kultura/foto-biskup-vlado-kosic-moguce-je-zakljuciti-da-srpski-patrijarh-siri-mrznju-i-izaziva-nove-sukobe>

Na večerašnjoj misi za Stepinčevo prepuna katedrala je pokazala da dobro zna zašto pišem velikim slovima HRVATSKI.

Kako?

Na kraju mise nadbiskup Bozanić je čitao imena nazočnih biskupa. Vjernici su ih pozdravljali velikim pljeskom. Ali kada je izgovorio ime Biskupa Košića taj pljesak je trajao i trajao. Čini mi se 5-6 puta dulje nego za bilo kojega biskupa.

Inače često u komentarima se može naći usporedba sa Stepincom, pa je utoliko veće značenje ovog pokazivanja ljubavi vjernika u Zagrebačkoj katedrali prema HRVATSKOM biskupu.

Evo i jednog komentara s gornjeg linka:

Ovo je onaj pravi - stepinčevski diskurs - jasan, bridak, nedvosmislen, istinit, neustrašiv, neupitan, od poklada vjere katoličke i temeljnih prava hrvatskoga naroda neodstupiv..." u zgodno i nezgodno vrijeme "

Veći pljesak od drugih dobio je biskup Pozaić.

A zapravo kada pišem o dr. Košiću kao HRVATSKOM biskupu sjetim se riječi biskupa Pozaića.

Svojevremeno sam bio, uz dr. Stjepandića, recenzent knjige biskupa Košića "Biskup na prvoj crti".

Nas dvojica recenzentata smo na prvom predstavljanju u Sisku bili i predstavljači.

Tada mi je biskup Pozaić rekao za biskupa Košića:

To je HRVATSKI biskup!

Prepuna Zagrebačka katedrala je danas na Stepinčeve potvrdila koliko je on bio u pravu.

Čini mi se da se na ovaj način i biskup Pozaić pridružuje svima nama koji čestitamo biskupu Košiću njegov rođendan. Iako je biskup Pozaić za biskupa Košića rekao da je HRVATSKI biskup siguran sam da se s pravom može reći:

Biskup Pozaić je bio HRVATSKI biskup.

Akademik Josip Pečarić

20. 5. 2023.

KAZALO

UVOD U PRVOJ KNJIZI	11
BISKUP POZAIĆ U NOVIJIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	23
STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.	23
DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“	23
PROF. DR, SC. ZDRAVKO TOMAC, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	29
UVOD: OD NEISTOMIŠLJENIKA DO SURADNIKA 29	
NOVINARSKA SRAMOTA	32
M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.	40
PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO MARUŠIĆ, ZAGREB, 2021.	42
ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU	42

MARKO FRANOVIĆ, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	46
ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ: HRVATSKA VODI IZDAJNIČKU PROSRPSKU POLITIKU	46
ZALJEV HRVATSKIH SVETACA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	53
ZAVRŠNI TEKST: NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI VELIKA SRBIJA	53
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	77
VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U SISAČKOJ BISKUPIJI	77
 NAPUSTIO NAS JE VELIKI HRVATSKI BISKUP VALENTIN POZAIĆ	 84
PRILOG: PREMINUO MONS. VALENTIN POZAIĆ,	
ZAGREBAČKI POMOĆNI BISKUP U MIRU	90
DIRLJIV OPROŠTAJ MIRE GAVRANA OD BISKUPA POZAIĆA: NEKA TI JE LAKA HRVATSKA ZEMLJA KOJU SI NEIZMJERNO VOLIO	95
SAHRANJEN BISKUP POZAIĆ, MONS. KUTLEŠA: BIO JE SPOSOBAN SVJEDOČITI U SLOBODI I SIJATI BOŽJU RIJEČ	98
KARDINAL BOZANIĆ PREDVODIO SPROVODNU MISU ZA BISKUPA POZAIĆA	119
HOMILIJA BISKUPA ŠAŠKA U EUHARISTIJSKOME SLAVLJU ZA PREMINULOGA MONS. VALENTINA POZAIĆA, POMOĆNOGA BISKUPA ZAGREBAČKOG U MIRU	127
UVOD KARDINALA BOZANIĆA NA POČETKU SPROVODNE MISE ZA MONS. VALENTINA	

POZAIĆA, POMOĆNOG BISKUPA	
ZAGREBAČKOG U MIRU	133
GOVOR O. DALIBORA RENIĆA,	
PROVINCIJALA HRVATSKE POKRAJINE	
DRUŽBE ISUSOVE, NA SPROVODU MONS.	
VALENTINA POZAIĆA	136
GOVOR PREDSJEDNIKA HRVATSKOGA	
KATOLIČKOG LIJEČNIČKOG DRUŠTVA IZV.	
PROF. DR. SC. ROKA ČIVLJAKA NA POGREBU	
MONS. DR. VALENTINA POZAIĆA	140
ODLAZAK BISKUPA KOJI SE NIJE LIBIO STVARI	
ZVATI PRAVIM IMENOM: OVO SU NAJSNAŽNIJE	
PORUKE MONS. POZAIĆA O POBAČAJU,	
EUTANAZIJI.....	145
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	170

UVOD U PRVOJ KNJIZI

Ove godine biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić navršio je 75.-u godinu života. Tom prigodom je Fakultet filozofije i religijskih znanosti tiskao Zbornik radova pod naslovom „Život biraj – Elige vitam“ (ur.: Ivan Antunović, Ivan Koprek i Pero Vidović).

Međutim biskup Pozaić je i veliki hrvatski domoljub. Vjerujem da se o njegovom domoljubnom radu puno može vidjeti i iz mojih knjiga. Zato je ova knjiga I sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje naš biskup-

Akademik Josip Pečarić

BISKUP PROF. DR. SC. VALENTIN POZAIĆ – ŽIVOTOPIS

Rođen je 15. rujna 1945. godine u Selnici, župa Marija Bistrica, u brojnoj obitelji, sada već pokojnih roditelja, Janka i Agate rođene Salar. Nakon završene osnovne škole, koju je pohađao u Selnici i Bedekovčini, sjemenišnu gimnaziju upisao je na zagrebačkoj Šalati. Po završetku drugoga razreda stupio je u Družbu Isusovu. Filozofsko-teološki studij pohađao je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Za svećenika je zaređen 24. lipnja 1973. godine, a nakon ređenja studij je nastavio u Rimu na Papinskom sveučilištu Gregorijana,

gdje je 1975. postigao bakalaureat iz moralne teologije, a 1984. godine na istome je sveučilištu i doktorirao. Od 1977.

do 1979. bio je članom uredništva Hrvatskoga programa Radio Vatikana.

Nakon završenoga studija vratio se u Zagreb i preuzeo službu profesora moralne teologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove. Od 1990. do 1994. predavao je predmet bioetika na Papinskom sveučilištu Gregorijana u Rimu.

Profesor je kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

U znanstvenom radu osobito se istakao na području bioetike pa je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao se u svojoj specijalizaciji na »Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics« u Washingtonu, na »Linacre Centre for Health Care Ethics« u Londonu te na »Instituto Borja de Bioética« u Barceloni.

Od 1990. do 1993. bio je član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere. Od 1991. duhovni je asistent Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (Ecclesiastical Assistant - FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations).

Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim biskupom Nadbiskupa zagrebačkog, 2. veljače 2005. godine, a za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2005. godine.

Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj objavila je 13. svibnja 2017. godine priopćenje u kojem stoji da je Sveti Otac Franjo prihvatio ostavku na službi pomoćnog biskupa Zagrebačke nadbiskupije preuzvišenog mons. Valentina Pozaića, zbog zdravstvenih razloga.

Službe u HBK:

predsjednik Vijeća HBK za nauk vjere
član Vijeća HBK za obitelj

<http://www.zg-nadbiskupija.hr/nadbiskupski-duhovni-stol/pomocni-biskupi-i-generalni-vikari/mons-valentin-pozaic-biskup-u-miru>

TKO JE BEZ MOZGA?

Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 14. siječnja 2013.) piše:

Pomoćnog biskupa zagrebačkog Valentina Pozaića ne poznajem osobno, koliko me pamćenje služi, niti sam bio nazočan njegovu istupu, šteta. Dr. Adalberta Rebića ponešto bolje poznajem. Taj je čovjek za mene bio devedesetih primjer kako se duhovnik u odsudnim vremenima tvarno uključuje u pomoć svojoj domovini, svome narodu, ali i svima koji su u Hrvatsku dobjegli pred nasiljem. Miran, pribran i organiziran, ponio je tih godina tako teško breme da i on treba biti proglašen junakom Domovinskoga rata.

Ostao je isti i u prošlome desetljeću, mnogo manje izložen javnosti ali je njegov autoritet ostao snažnim... Pa kada takav jedan čovjek zagalami jakim glasom i na rubu strpljenja, znači da su stvari otišle doista daleko. I jesu, doista

Duro Vidmarović (Portal HKV-a, 12. siječnja 2013.), spominje i pitanje tko to u Hrvatskoj ima mozga. Zapravo, nevjerojatno je kako neki naši političari najbolje definiraju sebe same kada govore o drugima. Vidmarović piše:

U četvrtak, 10. siječnja 2013. u emisiji "Veto", TV-postaje "Jabuka", gostovali su prof. dr. Adalbert Rebić i neki prof. Danijel Turk koji predaje na nekom fakultetu u Chicagu. Mlađahni, ali rodno usmjereni voditelj, doveo je uvaženog teologa u studio zbog toga što je on, prof. Rebić, kako je voditelj naveo na početak emisije, "glasnogovornik Kaptola". Voditelj nije skrivaо bijes zbog predavanja pomoćnog biskupa, prof. dr. Valentina Pozaića, održanog dan ranije na Okruglom stolu koji su organizirali predstavnici Crkve, građanskih i braniteljskih udruga na temu "Jovanovićev zakon o spolnom odgoju u školama je poguban".

Za one koji to možda ne znaju, treba navesti da je mons. Pozaić, osim što obnaša dužnost pomoćnog biskupa Zagrebačke crkve, ugledan znanstvenik i sveučilišni profesor. Od 1990. do 1994. predavao je predmet bioetiku na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, a sada je profesor kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. U znanstvenom radu osobito se istakao

na području bioetike pa je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao se u svojoj specijalizaciji na "Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics" u Washingtonu, na "Linacre for Health Care Ethics" u Londonu te na "Instituto Borja de Bioética" u Barceloni.

Od 1990. do 1993. bio je član Vijeća HBK za nauk vjere. Od 1991. duhovni je asistent Hrvatskog katoličkog društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (Ecclesiastical Assistant – FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations). Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije. Papa Ivan Pavao II imenovao ga je pomoćnim biskupom nadbiskupa zagrebačkog, 2. veljače 2005. godine, a za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2005. godine.

Čovjeku s takvom reputacijom i takvim znanstvenim statusom kazati da je bez mozga, kao što je kazao Jovanović (za sve biskupe) je nešto što spada u horor literaturu.

Dakle, prof. dr. Valentin Pozaić je apsolutno kompetentan za ocjenu novoga tzv. "medicinskog odgoja", što ga nasilničkim putom nameće ministar Jovanović. Uostalom, taj se Jovanović hvali da je docent na Medicinskom fakultetu u Rijeci. Na osnovu kojih je znanstvenih radova to postao nije želio odgovoriti. Očito bi se uspjeh sveo na partijsku knjižicu.

Nama može biti posebno zanimljivo to što su Hitrec, Vidmarović, Rebić i Pozaić među potpisnicima mnogih naših otvorenih pisama koja su sakrivena od hrvatske javnosti. Recimo da se samo radi o četvorici među brojnim sjajnim hrvatskim uglednicima koji su potpisivali ta pisma iako su znali da će ih mediji prešutjeti. A kakvi su to mediji koji prešućuju takva pisma, ne treba posebno ni objašnjavati, zar, ne?

Posebno me je obradovalo što je Vidmarović dao biografiju biskupa Pozaića jer vjerojatno malo ljudi u Hrvatskoj zna o njemu sve te podatke. Doista je smiješno uspoređivati biskupa i ministra, kako to i konstatira Vidmarović.

Zašto spominjem naša otvorena pisma? Zapravo, radujem se vidjeti kako naše jugonostalgičare bole ta pisma. To komentira i Zvonimir Hodak u tekstu:

HRVATSKA JE I DALJE PUNA FANATIKA

(...)

Kaže naš Premier da nam je nova počela eksplozivno! Napokon jedna od rijetkih točnih procjena. Jesu li tri amaterske eksplozije doista djelo nekog terorista ili one predstavljaju taktičko-političko upozorenje da nam i nije tako loše kao što bi nam tek moglo postati? To ćemo uskoro doznati. Naš narod ima "izvanredan pregled igre" kad je o politici riječ – nešto kao Ray Charles! Nitko nas ne može preveslati. Klasni su neprijatelji pokušali utjecati na Hrvate da ne glasuju za Mesića, ali su ih oni pročitali k'o "Vjesnik u srijedu" i izabrao čak dva puta Stipu, naš ponos i diku! Čim Crkva otvori usta, odmah ju poklopi neki uspješni političar željeznom logikom koja mu je ostala još iz vremena kad je živio pod željeznom zavjesom. "Mi smo odabrani voljom naroda na demokratskim izborima", kliču svi takvi uspješni političari uglas! Kad biskup Pozaić kaže da je i Hitler izabran 1933. g., na demokratskim izborima onda Inoslav Bešker i Robert Bajruši dobivaju mlađe! Neki idiot čak javno traži da se pokrene kazneni postupak protiv biskupa. Zamislite Pozaić naše socijaldemokrate uspoređuje s nacistima! Kakva glupost! Hitlerova partija se zvala "nacional-socijalistička", a naši su samo "socijaldemokrati". Sličnost im je jedino u tome što ni jedni ni drugi nemaju nikakve veze sa socijalizmom. Kad sam ja svojedobno trubio da je i naš Mesić izabran na demokratskim izborima kao i Hitler, nitko od mojih lijevih čitatelja nije me zbog toga napao! Svima im je valjda

godilo biti u društvu tako briljantnog i genijalnog političara kao što je Mesić.

Križarski mač za obračun s "klerofašistima" u Crkvi dobio je Robert Bajruši, elitno pero propalog Nacionala. On je odlučio u Jutarnjem sasjeckati biskupa Pozaića kao peršin! Odmah mu je našao neizbrisiv feler! Po njemu je Biskup uskogrudni pripadnik desnice. Valjda treba biti širokogrudni pripadnik ljevice! Onda bi mu se sigurno više sviđao! Nisam siguran uopće što je Bajruši svime time htio reći. Kad bi, recimo, ministrica Ana Mrak kojim slučajem mogla postati svećenica u Katoličkoj crkvi, onda bi eventualno ona mogla predstavljati širokogrudnog pripadnika ljevice u Katoličkoj crkvi. Kaže tako naš Robi da Pozaić, umjesto da se etablira u raspravama o važnim društvenim temama, on napada lijevo-liberalne političke krugove koji za Pozaića imaju zajednički nazivnik "komunisti". Robi bi valjda da Pozaić glorificira bivše komuniste, da ih hvali kako su se preko noći pretvorili u socijal-demokrate, časne članove HDZ-a, kako nas danas (umjesto na Goli otok) odašilju u EU itd. Pozaićev neoprostiv grijeh, kaže Pukijevo udarno pero, jest što je potpisao peticiju za obnovu postupka ustaškog književnika i ministra Mile Budaka koji je u roku odmah osuđen i strijeljan od strane komunista. Nadalje, kaže naš Robi kako su oni koji su potpisali tu peticiju "defakto sugerirali da je Budak nevin". Nije nevin ni Neven Budak, bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta, a kamoli Mile Budak – tu je Robi u pravu! Bajruši denuncira potpisnike sporne peticije pa navodi i Iгора Zidića, Ivana Aralicu, Nenada Ivankovića, Zvonimira Šeparovića itd.

Robijev redakcijski kolega Miljenko Jergović misli i javno tvrdi kako je Draža Mihajlović nevin, a Tvrtko Jakovina misli da je drug Tito neviniji od Mihajlovića, ali takve izjave našem Robiju ne smetaju. Stavovi Jergovića i Jakovinu su valjda za njega početak suživota lijeve političke elite u Hrvatskoj s radikalnom političkom elitom Tome Grobara u Srbiji. I kako bi do kraja demaskirao Pozaića, naš Robi, nakon dugog razmišljanja, dolazi do zaključka

kako je "Pozaić konzervativac koji se protivi iole liberalnijim stanovištima kad je riječ o eutanaziji, umjetnoj oplođnji, pobačaju, a kamoli istospolnim brakovima". To je stvarno senzacionalna devijacija za jednog katoličkog biskupa!!! Nije naš Robi primijetio kako naši ministri pomirljivo i argumentirano poručuju biskupima kako nemaju mozga i da će ih, kad sruše nenačarodnu vlast, odlikovati. Ovakvim izjavama naši su ministri napokon počeli komunicirati s Crkvom na svojoj intelektualnoj razini! Za Bajrušiju su valjda takve izjave početak pomirljivog i argumentiranog dijaloga države i Crkve – baš kao što je to bilo u dobroj, staroj Jugi! Tada je Crkva, sa svojim dobro uvježbanim elitnim jedinicama okušavala srušiti narodni režim druga Tita koji je na slobodnim i demokratskim izborima bio dobivao 120 – 150 % glasova svih birača. Naš Robi, umjesto da se bavi Crkvom koja ruši demokratsku lijevu vlast, mogao bi se primiti i koje veselije teme. Recimo teme o 370.000 nezaposlenih i 80.000 onih koji rade bez plaće! Zato je Crkva, zajedno s par eksplozija u Aleji Bolonje, dobro došla kako bi olakšala život hrvatskoj glasačkoj populaciji, a i lakše će se postrožiti neki zakoni kao npr.: Zakon o tajnim službama jer se u tim službama doista nakupilo previše HDZ-ovaca koji su tamo došli po podobnosti. Sad će, umjesto HDZ-ovaca, doći "stručni ljudi" iz kadrova SDP-a i HNS-a.

Eksplozije će nam dobro doći da istisnemo iz podsvijesti starce i sirotinju koji po ovoj cičoj zimi odgrću snijeg s kontejnera kako bi pronašli kakvu praznu bocu. Eksplozije će nam sigurno pomoći i da što prije zaboravimo svinjariju koju je doživjela novinarka HRT-a Karolina Vidović Krišto. Karolina Vidović Krišto radi na HTV-u emisije s potpisom, ali ne zna se autocenzurirati jer je živjela i radila u Njemačkoj (gdje nema autocenzure). Naši lijevo-liberalni talibani krenuli su na nju kao da živimo u doba inkvizicije. Ukinuvši joj emisiju na HTV-u liberalno je vodstvo HRT-a 30. prosinca 2012. g., izbrisalo cijelu rubriku sa svim arhivskim emisijama "Slika Hrvatske" s javnog hrt.hr.weba, gdje se inače nalaze sve emisije na zahtjev. Uskoro se očekuje da se i sama autorica tih emisija izbriše

s lica zemљe. Nije ovo više vrijeme kad se Mile Budak u par dana osudio i odmah strijeljao. Danas je puno humanije vrijeme, sukladno stečevinama EU-a u koji ulazimo! Kao što vidite, Hrvatska je i dalje puna fanatika. Winston Churchill je rekao: "Fanatik je osoba koja ne može promijeniti mišljenje, a ne želi promijeniti temu razgovora"

<http://www.dnevno.hr/kolumnne/zvonimir-hodak/75774-hrvatska-je-i-dalje-puna-fanatika.html>

"Naši lijevo-liberalni talibani" sjećaju se prvoga našeg otvorenog pisma. Radilo se o zahtjevu za obnovom političkih procesa koji smo pokrenuli povodom slučaja uklanjanja spomen ploče književniku Mili Budaku. O tome slučaju zajedno s akademikom Dubravkom Jelčićem napisao sam i knjigu *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb 2005.

Zapravo, to otvoreno pismo bilo je svojevremeno razlog novog pisma 50 hrvatskih intelektualaca:

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

*Vlada Republike Hrvatske
predsjednik dr. Ivo Sanader*

Izražavamo veliko čuđenje i neyjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju, zbog primjedbe jednoga ideološki ostrušćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika Apela o Mili Budaku, opet: deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrte kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne prepostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu 4. lipnja 2008.

A spomenuti Apel, koji je evo zanimljiv hrvatskim Jugoslavima i poslije osam godina, meni je posebno zanimljiv zbog jedne priče vezane upravo za biskupa Pozaića.

Jednom su mu predbacili što je potpisao taj Apel. Odgovorio im je:
*Gospodo, pa ja bih i danas potpisao zahtjev za obnovu političkih
procesa!*

Da, to je naš biskup Pozaić!
akademik Josip Pečarić

Hrvsijet, 15. siječnja 2013.

BISKUP POZAIĆ U NOVIJIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

STO MOJIH KNJIGA, ZAGREB, 2020.

**DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O
NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“**

Toliki muk vlada u RH oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti(!) zahvalio jedan kolega akademik:

Dragi Josipe,

i ja Ti čestitam na stotoj knjizi!

I hvala na lijepim vijestima o filmu Operation Storm, za koji i Ti imaš zasluge!

S dobrim željama,

Da, koliki je muk oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti zahvaljuje jedan akademik.

Valjda i ne trebaju ljudi znati kada je ko-scenarist dr.sc. Miroslav Medimorec koji je ne samo znanstvenik nego i general i književnik

i bivši veleposlanik i bivši pomoćnim ministra vanjskih poslova i redatelj. A da završio je Filozofski fakultet (1965.) i Akademiju za kazališnu i filmsku umjetnost (1973.) u Zagrebu, i poslijediplomski studij u Royal Shakespeare company London/Stratford on Avon.

U toj mojoj stotoj knjizi na španjolskom ima i Međina priča o našem prijatelju generalu Praljku i o njemu samom, tj. začetku njegove diplomatske karijere u Sunji:

Za tim stolom se začinjala buduća diplomacija, stranci su se upoznavali s našom kuhinjom i vinima, poviješću, narodnim običajima i kulturom. Ispočetka bi strani promatrači, uglavnom vojna lica i diplomati, dolazili neinformirani, puni predrasuda, napuhani pred nama "civilima" koji ratuju, ljudima upitnog vojnog obrazovanja i opće kulture. Takvima bi nas dvojicu ako nije bilo Svena, Hemingway (Praljka, JP) prvo predstavio, završili smo pet fakulteta, govorimo strane jezike, nešto značimo u umjetnosti i društvu svoga naroda, proputovali smo veći dio svijeta. Izrazito drske bi izazivao na razgovor iz područja filozofije, svjetske književnosti, fizike ili matematike. Dolasci timova promatrača su bili sve češći, razgovori uz ukusne ručkove sve opušteniji i zanimljiviji, dok je naš ugled u očima stranih promatrača sve više rastao.

Pitam se je li znalo onih 500 smeričkih veterana koji su 10 min pljeskali filmu i autorima da je scenarist njihov kolega – general i sve to.

Moj kolega iz HAZU se zahvaljuje na tekstu u čijem prilogu sam dao i Međin tekst o snimanju nagrađenog filma. A počeo ga je s PISMOM VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA. Jedan od potpisnika tog pisma bio je i redatelj nagrađenog filma Nikola Knez.

A pismo ima itekako veze s Akademijom. Prvu verziju objavili smo akademici Smiljko Ašperger, Stanko Popović i ja. Zapravo ja sam na svoje adrese prenio jedno reagiranje na moj intervju, a akademik Ašperger je tražio i tom zahtjevu se pridružio akademik Popović da

to objavimo. Tekst je objavljen na portalu HKV-a ali i u knjizi o generalu Markaču:

S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, *Haaškome tribunalu*. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 313-314.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je sugerirao skupljanje potpisa. On je pisao recenziju prve i predgovor treće knjige u trilogiji o rasizmu i Haagu:

1. J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
2. J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.

Kako sam pisao Predgovor knjige Mladena Pavkovića o generalu Markaču na predstavljanju te knjige sam i pročitao pismo koje je prvi put poslano VS UN-a s piotpisom 20 biskupa i akademika
Naš sjajni snimatelj Oskar Šarunić je na Youtubeu izdvojio taj moj govor:

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Negdje od 4.,min i 45sec. Možete ga i poslušati:

<https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY>

Konačno Osmo pismo: *Jesmo li Balkansko pleme* s pozivom Predsjedniku Vlade RH da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir poslao sam i supotpisnicima ovog Pisma. Na kraju pisma je dan i prilog sa konačnom listom potpisnika (biskupa i akademika):

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella
akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet
Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Danas podpredsjednik Akademije akademik Davor Miličić je potpisao Pismo i ranije dok je bio dekan Medicinskog fakulteta. Objavio sam i njegov tekst koji je tom prigodom napisao;

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu oslobođiteljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haškim presudama i

njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobođa daljnog izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbijanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo

propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Glavno je da se u Hrvatskoj ne zna za američku nagradu filmu o Oluji. Treba misliti o tome kako ostati na vlasti. A to možeš duže ako hrvatski ljudi znaju što manje o onome čime se mogu ponositi. Bolje je da ne znaju ni akademici. I oni mogu pričati i širiti tako nepovoljne vijesti, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21329-dobro-je-da-ni-akademici-ne-znaju-o-nagradenom-filmu-o-oliji>

**PROF. DR, SC. ZDRAVKO TOMAC, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

UVOD

OD NEISTOMIŠLJENIKA DO SURADNIKA

U ovoj knjizi dan je izbor tekstova iz mojih knjiga u kojima se govorи o prof. dr. sc. Zdravku Tomcu. Kao član SDP prof. Tomac je bio moj neistomišljenik. Međutim, on je napustio SDP i postali smo prijatelji i bliski suradnici. Tada sam i doznaо da je u SDP-u bio u dogovoru s dr. Franjom Tuđmanom. Naime Tuđman mu je nudio da zajedno stvore HDZ, ali je Tomac smatrao da je veoma važno od SDP-a napraviti hrvatsku stranku. Nije uspio. Zapravo on je i ostao dio hrvatske ljevice, ali u RH nije bila bitna podjela na ljevicu i desnicu jer postoji podjela na one koji sprovode velikosrpski interes i oni koji se bore za hrvatsku državu. Zato je prirodno da se svi državotvorni Hrvati moraju i dalje zajedno boriti za Hrvatsku za koju su mnogi u Domovinskom ratu dali svoje živote.

Naša suradnja je bila velika. Prije svega često sam u svojim tekstovima navodio njegova promišljanja, a u knjigama davao i cijele njegove tekstove. Predstavljao je moje knjige, pisao predgovore. Znali smo zajedno pisati i neka otvorena pisma.

Bili smo podpredsjednici HNES-a. Zapravo kada me je prof. Šeparović predložio za to, rekao sam da bi prije mene to trebali biti profesori Tomac i Jurčević. Na kraju smo sva trojica postali podpredsjednici.

Na tu moju povezanost s prof. Tomcem na neobičan način je ukazao biskup dr. Vlado Košić kada je na predstavljanju knjige prof. Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se svida akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

Iako je biskup Košić govorio o mom pismu s prijedlogom da se general Gotovina predloži za Nobelovu nagradu za mir ipak je profesor Tomac bio ponosan na slično otvoreno pismo PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR koje sam s biskupima Vladom Košićem i Valentinom Pozaićem i akademikom Dubravkom Jelčićem uputio Predsjednici Republice Hrvatske, Predsjedniku Hrvatske vlade i Predsjedniku Hrvatskoga sabora.

Zašto je bio ponosan na to naše pismo kada nije bio koautor?

Zapravo bio je i više od toga. Kao obrazloženje u našem otvorenom pismu uzeli smo njegov tekst HRVATSKI GENERAL SLOBODAN PRALJAK. A sam tekst prof. Tomac počinje ovako: *Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak zaslužio biti barem kandidat za Nobelovu nagradu za mir? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak hrvatski Sokrat koji je u sokratovskom govoru potpuno razobličio lažne optužbe Haaškog suda? Zašto tvrdim da je Slobodan Praljak heroj nad herojima?*

Da, to je bio prof. dr. sc. Zdravko

JOŠ JEDAN TEKST PROFESORA TOMCA

NOVINARSKA SRAMOTA

10.07.2014.

Hrvatska je, nažalost, neodgovorno društvo. O tome je progovorio i kardinal Bozanić ponavljajući ali sa novim sadržajem svoju staru čuvenu izjavu o grijehu struktura. Bozanić smatra "da ne postojanje kulture odgovornosti i neadekvatan institucionalni poredak omogućuje korupciju, kriminal, nepotizam, mito, neplaćanje poreza, neplaćanje obveza prema radnicima i dobavljačima, reketarenje, bilo ono kroz medije ili na druge načine, i niz drugih zala koji uništavanju budućnost naše države i našeg naroda". Bozanić s pravom apelira i traži cijelovite institucionalne promjene i razvijanje kulture odgovornosti.

Pokušat ću analizirati što se događa u dijelu medija. Hrvatska vlada oprostila je Jutarnjem listu nekoliko stotina milijuna duga što omogućava da njihovih desetak novinara dobiva mjesечно plaću između 70 i 130 tisuća kuna. Dakle, zarađuju na račun poreznih obveznika jer im je država poklonila ogromne novce da bi mogli imati takve ne zarađene plaće. Što je najgore ti novinari drže moralne lekcije, lažu, krivotvore, lažno optužuju i vode antihrvatsku politiku. Da bih bio konkretan navest ću primjer jednog od vodećih novinara Jutarnjeg lista Davora Butkovića. Tvrdim da je to novinar koji izmišlja, laže, podmeće, vara i da je prava sramota za hrvatsko novinarstvo. Evo nekoliko dokaza. Davor Butković je izmislio i objavio u novinama intervjyu sa bivšim premijerom Ivom Sanaderom a da ga nije video a kamoli razgovarao. Davor Butković je poznat po tome što je lažno optuživao i hrvatske generale i predsjednika Tuđmana i Domovinski rat i hrvatski narod. Navest ću jedan drastičan primjer. Davor Butković u Jutarnjem listu od 25. kolovoza 2007. godine napisao je slijedeće monstruozne laži:

„Činjenica da je Ante Gotovina u Francuskoj bio višestruko osuđeni kriminalac nameće još nekoliko iznimno važnih pitanja na koja se ne može odgovarati 'sentimentalizmima'. Prvo, smije li čovjek koji je pljačkao draguljarnice, otimao ljudе i iznuđivao novac pod prijetnjom ubojstva uopće nositi generalski čin Hrvatske vojske? Drugo, smije li takav čovjek figurirati kao heroj Domovinskog rata, kraj tisuća neprijepornih heroja, od kojih su mnogi anonimni? Naime, od vojnika, a osobito od časnika, osim ratnih vještina očekuje se i pridržavanje i propagiranje određenog, pozitivnog sustava vrijednosti. Treće, kako će razni političari (ili biskupi) sada objasniti svoje bezuvjetno zalaganje za višestruko osuđivanog gangstera? Zar metaforom o Savlu i Pavlu? Četvrti, misle li svi oni koji po svaku cijenu brane Gotovinu da netko tko je osuđen za pljačku, otmicu i iznudu doista može predstavljati društveni uzor?“ Na kraju ove sramotne optužnice Davor Butković zaključuje: „Sada je, nadajmo se, došlo vrijeme da se ta mistifikacija razbije te da o Gotovininoj eventualnoj krivnji za ratne zločine odlučuje jedino sud.“.

LAŽI O GOTOVINI I MARKAČU

I taj novinar, kao i drugi, nije se ispričao kao ni njegov list, nego osam dana nakon oslobađajuće presude i pobjede pravde nastavlju s antihrvatskom politikom. Oni moraju priznati da su Gotovina i Markač nevinjani jer je tako konačno Sud presudio, ali i dalje optužuju *Oluju*, Domovinski rat i hrvatsko državno i vojno vodstvo na čelu s Tuđmanom kao zločinačku organizaciju. I dalje ne odustaju od politike ravnomjerne raspodjele krivnje, ne prihvataju da je samo Srbija kriva, a da je Hrvatska nevinjana. U redakcijskom komentaru *Jutarnji list* od 24. studenoga 2012. između ostalog piše: „Presuda ne poništava dokaze o brojnim počinjenim zločinima, ne briše otvoreni govor mržnje predsjednika Tuđmana u pobjedničkom vlaku slobode, kao ni diskriminatorske mjere poduzete kako bi se Srbima onemogućio povratak u Hrvatsku. Utoliko su potpuno netočne tvrdnje da presuda generalima skida

svaku mrlju s *Oluje* odnosno da sudski utvrđena nevinost Gotovine i Markača svake zamjerke i krimena oslobođa i Franju Tuđmana“. Ide se i dalje pa se tvrdi ako su Gotovina i Markač nevini, onda netko mora biti kriv što znači da se ne prihvaca istina, da se ne prihvaca da *Oluja* nije bila zločinački pothvat, da nije bila planirano etničko čišćenje Srba, da pojedinačni zločini u ratu nisu dio planiranog i provedenog udruženog zločinačkog pothvata.

Podsjećam čitatelje da Jutarnji list i grupa u kojoj je važan član Davor Butković bila uvjerena da će Gotovina i Markač i hrvatsko vodstvo na čelu sa Franjom Tuđmanom biti proglašeni krivim. Bili su toliko sigurni da su objavili prije presude članak ne sumnjajući u mogućnost oslobođajuće presude da će presuda Gotovini i Markaču i Tuđmanu biti posljednji "čavao u ljesu" Tuđmanove Hrvatske. Nisu se pomirili sa istinom nego i dalje vode antihrvatsku politiku i pokušavaju suprotno presudi Haaškog suda i dalje optuživati Hrvatsku i stalno tvrde da bi Tuđman bio suđen u Haagu da je živ. Posebno su se okomili na Tuđmanovu politiku prema Bosni i Hercegovini. Zato su kao katastrofu i sudnji dan doživjeli oduševljenje hrvatskog naroda nakon izlaska s robije Darija Kordića. Darija Kordića je u njegovoј Busovači dočekalo desetak tisuća ljudi a na zagrebačkom aerodromu nekoliko tisuća oduševljenih ljudi. Velika većina hrvatskog naroda, i u slučaju Gotovine i Markača, i nakon drastičnih prvostupanjskih presuda nisu otkazali podršku hrvatskim generalima i dalje su ih smatrali nevinim i herojima a ne ratnim zločincima, kako je pisao Butković i njegova ekipa. Digla se prava hajka protiv Darija Kordića i svih onih koji su ga dočekali kao heroja. To je ponukalo između ostalog i Davora Butkovića da napiše nove laži i članak koji je nova sramota za hrvatsko novinarstvo. U Jutarnjem listu od 20. lipnja 2014. Davor Butković napisao je članak pod naslovom "SLUČAJ KORDIĆ-TKO I ZAŠTO U NJEMU VIDI HEROJA" s podnaslovom: "DIO NAŠIH BISKUPA I DALJE PODRŽAVA PODJELU BOSNE I HERCEGOVINE". Da bi se vidjelo o kakvoj se laži, podmetanjima i krivotvorinama radi navest ču prvi pasus toga članka koji je

izmišljotina i laž, koji su bili potrebni Butkoviću za podizanje lažne optužnice ne samo protiv Kordića i biskupa Košića nego i drugih uglednih hrvatskih domoljuba koje je pretvorio u krajnju hrvatsku desnicu.

Evo Butkovićevog opisa događaja koji ne postoji, koji je njegova izmišljotina kao i većina onoga što on piše:

"Prije otprilike dva tjedna, na sam dan povratka Darija Kordića iz austrijskog zatvora, negdje oko osam navečer zatekao sam se u zagrebačkom restoranu Okrugljak (koji, usput rečeno, obilježava stogodišnjicu osnutka). Na središnjem dijelu lijepu terase, uz potok, bio je postavljen veliki stol za dvadesetak ljudi.

Negdje oko pola devet među prvima je za stol sjeo dr. Miroslav Tuđman. U idućih pola sata skupilo se još ponešto ljudi s hrvatske desnice, uključujući i one koji su tog popodneva dočekali Kordića na zagrebačkom aerodromu. Međutim, četiri stolice na čelnom dijelu stola ostajale su prazne. Barem sat vremena nitko od okupljenih nije ništa naručivao, bilo je očigledno da nekoga čekaju. Taj se netko do pola jedanaest, kada sam ja otišao, nije pojavio, pa su prazne stolice na čelu stola zauzele dame koje su prije sjedile sa strane, a konobari su počeli raznositi couverte i točiti vino. Ne znam je li kasnije Dario Kordić došao na večeru, koja je, po svemu sudeći, organizirana njemu u čast, ili su se njegovi podržavatelji i obožavatelji morali zadovoljiti hagiografiranjem Kordićeva političkog životopisa bez društva nove najveće zvijezde hrvatske radikalne desnice (Kordić je dio te večeri, čini mi se, proveo u zagrebačkoj Katedrali). No, više je nego zanimljivo, a nažalost i politički značajno, kako je krajnja hrvatska desnica, predvođena pojedinim biskupima, dočekala Darija Kordića."

Slučajno sam i osobno bio u tom društvu koje na Okrugljaku nije čekalo Darija Kordića i koje se sastalo na poziv istaknutog hrvatskog gospodarstvenika i dobrotvora iz Australije Marka Franovića. Dakle, Butković ponovno laže i izmišlja jer mu je trebao dobar uvod da bi napao ne samo Darija Kordića nego i prof.

Miroslava Tuđmana koji uopće nije bio na dočeku Darija Kordića u Zračnoj luci.

NJEMU ISTINA NIŠTA NE ZNAČI

U cijelom članku Davor Butković napada Miroslava Tuđmana i njegove suradnike jer navodno Miroslav Tuđman, i njegovi suradnici, pokušava braniti pogubnu politiku Franje Tuđmana koja je za Butkovića "potpuno neprihvatljiva i kriminalna". Polazeći od lažne teze da su Hrvati iz srednje Bosne bili agresori i zločinci on zastupa stajalište da Dario Kordić mora biti kriv trajno i zauvijek i da ga se mora tretirati do kraja života kao zločinca i ubojicu.

U svom članku Davor Butković svjestan je da Dario Kordić nije kriv po zapovjednoj odgovornosti a pogotovo da nije izvršitelj zločina kako ga optužuju, da nema nikakve neposredne odgovornosti za Ahmiće. I tada Butković podiže novu optužnicu i piše: "Dario Kordić bio je među najaktivnijim, najodlučnijim pa i najfantaziranijim provoditeljima hrvatske politike podjele Bosne i Hercegovine koja je među ostalim političkim silnicama dovela i do Ahmića kao i do niza drugih katastrofalnih posljedica, te zaključuje, u tome je stvarna i trajna krivnja Darija Kordića. Dakle Davor Butković izmišlja hrvatsku krivnju on ne prihvaca brojne dokumente i činjenice i kao jedini argumenat hrvatske krivnje ističe izvađene iz konteksta pojedine izjave Franje Tuđmana. Njega ne zanima što su Tuđman i Hrvati stvarno učinili u Bosni i Hercegovini, kako su stvarno spasili Bosnu i Hercegovinu. Dakle, strašno im smeta Dario Kordić jer nije želio priznati krivnju koje nema, jer se nije želio nagadati sa sudom i optužiti druge koji također nisu krivi nego je branio svoj dom, svoj kraj, svoju domovinu od agresora i branio je istinu i borio se protiv krivotvorina kojima su Hrvati Srednje Bosne proglašavani agresorima i zločincima. Dakle, nema konkretne krivnje za strašnu dugogodišnju robiju koju je preživio Dario Kordić, nema hrvatske krivnje a onda ni Tuđmanove krivnje za događanje u Srednjoj Bosni. Nije istina da je stvaranje Herceg Bosne dovelo do zločina i katastrofalnih

posljedica, ono je spasilo hrvatski narod a onda i Bosnu i Hercegovinu. Navest ēu dva neoboriva argumenta koji potvrđuju kako su razni butkovići i cijelo njegovo društvo krivotvoritelji povijesne istine, kako šire mržnju prema nevinom čovjeku pa i cijelom hrvatskom narodu.

Znanstvena knjiga američkog pukovnika i povjesničara Charlesa R. Shadera "Muslimansko građanski rat u Srednjoj Bosni" dokazuje da su Muslimani bili agresori u Srednjoj Bosni a ne Hrvati. Da su Muslimani željeli osvojiti Srednju Bosnu iz tri razloga:

Prvi da smjeste izbjeglice sa Drine i iz Posavine, da ovladaju komunikacijama i treći da dodu do tvornice oružja kao uvjeta svoga opstanka. Već tada Muslimani, uvidjevši da su slabiji od velikosrpskog agresora, usmjeravaju svoju agresiju prema Hrvatima i hrvatskim teritorijima vjerujući da su tu jači.

Nedavno je u Hrvatskoj prikazan sjajan dokumentarni film Višnje Starešine Treći pohod koji otkriva istina o mudžahedinima i njihovo ulozi u provođenju hrvatsko-muslimanskog rata ali i sramotna uloga Britanaca kao pokrovitelja mudžahedina.

Dvije su stvari otkrivene koje je prohaaška antihrvatska mreža u Hrvatskoj skrivala. Prvo, da su mudžahedini došli prije muslimansko-hrvatskog sukoba. I drugo, da su bili svega kilometar udaljenosti od britanskog centra (logora). Isto tako prikazan je govor Alije Izetbegovića mudžahedinima, što pokazuje da nisu slučajno mudžahedini i Britanci prije sukoba došli baš u Srednju Bosnu.

LAŽLJIVCI, VARALICE I KRIVOTVORITELJI GUBE TLO POD NOGAMA

Butković i društvo boje se istine i zato su vrlo agresivni i zato ponovno obnavljaju svoje lažne optužbe kao da presude u Haagu, koja je oslobođila krivnje Hrvatsku za bilo kakav zločinački pothvat, nije ni bilo. Butković optužuje krajnju desnicu da želi od Darija Kordića napraviti heroja. Kao što je optuživao na isti način krajnju desnicu i biskupe da od Gotovine koji je za Butkovića gangster i zločinac želi napraviti heroja. Interesantno je analizirati

koga to sve Butković i kompanija trpaju u krajnju desnicu. Krajnji desničari su oni ljudi koji podržavaju revolucionarne mjere uključujući i atentate pa i terorističke akcije, koji se ne zadovoljavaju parlamentarnom političkom borbom. Da nije žalosno bilo bi smiješno ono što radi Davor Butković i njegova ekipa iz Jutarnjeg lista proglašavajući biskupa Košića, Bogovića i Pozaića i druge, vodama krajne desnice. Biskup Košić je bio na prvoj crti obrane u Domovinskom ratu pa ga možda i zbog toga pokušavaju imenovati vođom radikalne desnice. Bivši rektor i bivši ministar vanjskih poslova u Ratnoj vladi prof. dr. Zvonimir Šeparović, poznati viktomolog i humanist, za njih je također dio krajne desnice. Tu je i akademik Josip Pečarić, čuveni matematičar, najcitatiriji hrvatski znanstvenik. Možda će Pečarića optužiti jer često ide u Pakistan, gdje proizvodi matematičare i doktore znanosti, da ide tamo po upute od Al Quaide kako organizirati terorističke akcije. Za njih je krajnji desničar i čuveni humanist Slobodan Lang koji je za vrijeme rata bio svuda tamo gdje je najteže kako bi pomogao ne samo Hrvatima nego i Bošnjacima i svima kojima je trebala pomoć. Slobodan Lang bi trebao dobiti Nobelovu nagradu za mir za ono što je radio i radi jer je on čovjek dobra i ljubavi ali zato što se borи за istinu i što je posjećivao i dočekao Darija Kordića on je automatski svrstan u krajnju desnicu. I mene su svrstali u krajnju desnicu iako sam bio potpredsjednik Ratne vlade i zajedno sa Vladom čvrsto sam se borio i izborio da na zločine ne odgovorimo istom mjerom. U krajnju desnicu svrstavaju i Miroslava Tuđmana. Bez ikakvih argumenata i suprotno svemu onome što je Miroslav Tuđman radio i uradio, a uradio je vrlo mnogo za pobjedu istine i demokracije i slobodu hrvatskog naroda, više nego svi njegovi kritičari zajedno.

Davor Butković prava je sramota hrvatskog novinarstva ali sramota i svih nas koji na neki način bez velikog otpora trpimo da nam takav čovjek koji laže, vara i izmišlja podvaljuje i lažno optužuje drži moralne lekcije. Ipak postepeno sve dolazi na svoje mjesto. Istina pobjeđuje a lažovi, varalice i krivotvoritelji i protivnici hrvatskog

naroda i hrvatske države polako gube pozicije, svjesni su da će uskoro doći do promjene vlasti i zato su nervozni. Uvjeren sam da će vrlo brzo biti postavljeno pitanje odgovornosti za ono što godinama rade a što je suprotno hrvatskim nacionalnim interesima ali suprotno demokraciji i pravdi

Zdravko Tomac / Hrvatski tjednik

http://www.hrvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=32984:zdravko-tomac-novinarska-sramota&catid=76:gost-kolumna&Itemid=350

M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021. STR. 287.

(...)

A, kako danas gledate na Crkvu u Hrvata...

Nama Hrvatima je najmiliji Sveti Otac bio sv. Ivan Pavao 2. A i za njega su u Beogradu vikali da je ustaša. Bilo im je jasno koliko on voli nas Hrvate, narod nade kako je za nas govorio. Danas je drugačije, pa je i istinskim domoljubima u Crkvi u Hrvata najteže. Napisao sam knjigu o velikom HRVATSKOM biskupu dr. Vladu Košiću, a uskoro će biti gotova i knjiga „Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić“.

Neki biskupi se ne srame govoriti i pisati kao „nacionalisti“...

Naravno da oni koji vole svoj narod ne srame se o tome i pisati jer biti nacionalista znači voljeti svoj narod. Ne smije se biti šovinista, zato sam u spominjanju dr. Artukovića dao njegov odgovor o nekim ljudima koji su mu pomogli tamo, kao i ono o mom mentoru, odnosu profesoru Mitrinoviću (za nas dvojicu su odavno u referativnim žurnalima iz matematike pisala kao o „velikim imenima u teoriji nejednakosti, profesoru i njegovom učeniku“).

Zagrebački nadbiskup Bozanić nikada nije viđen da se vozi tramvajem, ili da šeta Trgom bana Jelačića u Zagrebu...
Nisam znao.

Jeste li Vi kada i zbog čega imali problema s Crkvom?

Ako i jesam to je vjerojatno bilo zbog problema koji su oni imali i još ih imaju jer su dozvoljavali predstavljanja mojih knjiga u svojim

prostorijama. Zbog predstavljanja moje knjige s dr. sc. Stjepanom Razumom (*Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.) prozivali su ih i u priznatim novinama u svijetu. S druge strane niz biskupa je potpisivalo „moja“ otvorena pisma i na to sam doista ponosan. Mislim da mogu reći da su mi biskupi Košić i Pozaić prijatelji, a ljeti sam u Tisnom stalno u društvu s tamošnjim župnikom don Lazarom Ćibarićem i već su tradicija ljetna predstavljanja mojih knjiga koje on organizira, zbog kojih smo napadani od tamošnjih vlasti što je jednom došlo i u glavnom dnevniku HTV-a (ili Yutela?).

(...)

**PROF. EMERITUS DR. SC. MATKO
MARUŠIĆ, ZAGREB, 2021.**

ODGOVOR DR. MARKU JUKIĆU

Poštovani dr. Jukiću,

Zahvaljujem Vam se na Vašem komentaru mog pisma dr. Marušiću koje je tiskano na kamenjaru:

<https://kamenjar.com/tri-glavne-tocke-na-kojima-se-i-danas-rusihrvatska-drzava-su-stepinac-jasenovac-i-domovinski-rat/>

Vaše pismo mi je posebno zanimljivo što daje neke naslove i od Vaših tekstova:

Poštovani akademičče Pečarić,

Dobar dan. Ispričavam se na smetnji, vaše pismo prof. Matku Marušiću me potaklo na javljanje. Pokrstili ste Matka u Marka pa se jedan Marko javlja. Osobno Vam se zahvaljujem na vašoj borbi za Hrvatsku, za nacionalni identitet i istinu. Mnogo ste napravili u razotkrivanju laži i podvala koje nam se serviraju (Haški sud i drugo).

Pročitah vaše lijepo i poticajno pismo prof. Matku Marušiću pa sam slobodan predložiti da se organizira simpozij: Istom protiv laži, na kojem bi se argumentirano osporile laži o Jasenovcu, Jadovnom, Stepincu... Imamo dovoljno kvalitetnog materijala, imamo povjesničare i druge kvalificirane stručnjake pa ne bi trebalo biti poteškoća. Nažalost HAZU (JAZU) ne želi pokrenuti sveobuhvatno

istraživanje, ne želi braniti nacionalne interese i istinu (za njih je to dnevna politika). Naši neprijatelji su našim novcem objavili preko tisuću naslova s lažima. Svako dvije godine organiziraju takozvane naučne skupove i ponavljaju laži, na Velebitu podižu obilježja i stvaraju novi mit - Jadovno.

Naš narod je jako zaboravan pa ga treba stalno podsjećati knjigama, predavanjima, člancima, filmovima, simpozijima, obilježavanjima obiljetnica i obilascima povijesnih hrvatskih mjesto. Molim vas razmislite o mom prijedlogu.

Lijep pozdrav i želim vam dobro zdravlje.

Sa štovanjem dr. Marko Jukić

P. S. Ja sam kolega od Matka. Pišem za portal Hrvatske udruge Benedikt, <https://hu-benedikt.hr/?cat=162> i creative.net (DA SE NE ZABORAVI i osvrni na društvena zbivanja)

Evo naslova NEKIH objavljenih članaka:

Muzej u Jasenovcu je nacionalna sramota!, Sunday, 30 September 2018 20:05

Jadovno i Šaranova jama – Kontraverze i manipulacije, Monday, 3 September 2018 15:17

Jasenovac – crtica o „povjesničaru“ Slavku, Wednesday, 29 August 2018 15:44

Komunističko-četnička manipulacija o broju žrtava Drugog svjetskog rata, Thursday, 23 August 2018 17:40

Četnički dernek u Srbu 2018., Sunday, 29 July 2018 20:46

Četnički derneci po Hrvatskoj – do kada?, Monday, 23 July 2018 21:55

Od čega se ogradio HRT?, Sunday, 3 June 2018 21:41

Do kada će se u Srbu slaviti genocid nad Hrvatima?, Thursday, 27 July 2017 9:00

Kome smeta dr. Zlatko Hasanbegović?, Sunday, 18 September 2016 17:10

Četnički zločini 27. srpnja 1941. godine!, Sunday, 17 July 2016 21:21

Kome smeta HOS-ova ploča u Jasenovcu?, 28. 8. 2017. itd.

Da borba protiv laži ostavljena je nama kojima povijest nije struka, a povijesna znanost je u rukama onih koji promiču jugo-komunističku paradigmu u povijesti.

Suočeni smo s onim, a to zapravo i Vi konstatirate, o čemu je nedavno pisao dr. Razum, navodeći riječi Đura Zatezala: "Gospodine Razum, Vi ste me svojim predavanjem dotjerali korak do groba! Ali ništa zato! Mi smo svoju istinu proširili po svijetu, i na engleskom jeziku, pa vi ne možete sada tu više ništa promjeniti!" Predlažete simpozij? Ne jedan. Seriju takovih simpozija. I to bi bio samo djelić potrebnoga.

Spominjete i moje knjige o Sudu u Haagu. Bilo ih je doista poprilično. Ali tada je i dr. Milan Vuković organizirao seriju znanstveno-stručnih skupova o Haagu. Naše Otvoreno pismo tridesetak biskupa i akademika VS UN-a, koje je supotpisalo nekoliko tisuća naših ljudi, podržala je tada i Predsjednica Vlade, a njen Ministar vanjskih poslova je obećao dijeliti to pismo na Generalnoj Skupštini na sastanku u Ministarstvu na kojem smo bili nazočni akademik Dubravko Jelčić, biskup Valentin Pozaić i ja. Sjećam se njihovog zadovoljstva u Ministarstvu kada smo im rekli da je pismo poslano i svim veleposlanstvima u RH. Na žalost takva pomoć je izostala kada su u pitanju bili Hrvati iz BiH. Znamo epilog: samodarje našeg velikana generala Praljka.

A ni mi za ovo nemamo potporu od vlasti u RH. Pogledajte samo što danas o tome Piše Zvonimir Hodak:

Histerična borba protiv ZDS-ni (kojoj je podlegla i predsjednica) u stvari je borba protiv onih koji su iz ljubavi prema Hrvatskoj ginuli u postrojbama HSP-a kao i onih koji i danas svoje osjećaje, pa i spremnost za Hrvatsku žele javno izricati. Odricanjem od pozdrava ZDS predsjednica se odrekla barem oko tisuću dragovoljaca koji su poginuli s tim pozdravom na usnama. Još snažniju poruku poslala je preko Mate Granića poslavši ga na proslavu "vojske Republike Srbije" u muzej Mimara. Bila je izložba zečeva u muzeju Mimara.
<https://direktно.hr/kolumnе/saborski-zastupnik-zeljko-glasnovic-navodno-primio-prijece-pismo-s-metkom-148131/>

Draži su im zečevi, kako ih je 'nazvao' Milošević, od naših branitelja.

Naravno, u obranu Predsjednice uključio se i HDZ koji je svoju poslušnost prema zečevima pokazao kada je skidana ploča u Jasenovcu, a i formirajući podobnog Vijeća za suočavanje s prošlošću s unaprijed postavljenom zadaćom o očuvanju postignutih laži iz doba NDH i zabranom povezivanja otvorenih pitanja o kojima piše dr Marušić s fašizmom u Prvoj Jugoslaviji. Predsjednica je ispunila zadaću pokazala je da je bliska HDZ-u tj. da su joj draži zečevi od branitelja. Time je zasigurno osigurala podršku HDZ-a i njihovog najvažnijeg saveznika Pupovca, da ne kažem Vučića-
<https://kamenjar.com/jandrokovic-protiv-predsjednice-grabar-kitarovic-se-vodi-dosta-prljava-kampanja/>

Očito je koliko je teško to što radimo i želimo raditi kada imamo takve političare.

S poštovanjem,
Josip Pečarić

**MARKO FRANOVIĆ, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

PREDSJEDNIK HRVATSKOG NACIONALNOG
ETIČKOG SUDIŠTA

**ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ: HRVATSKA VODI
IZDAJNIČKU PROSRPSKU POLITIKU**

22. studenog, 2014.

Naš je zadatak donijeti prve etičke optužbe za one za koje smatramo da postupaju neetično

Prije više od mjesec dana u Vukovaru je održana prva sjednica novoosnovanog Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta. O čemu je tu zapravo riječ pojašjava njegov predsjednik, prof. dr. Zvonimir Šeparović:

1 / 1

- Prva radna sjednica u Vukovaru održana je nakon što je u lipnju utemeljeno Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES). Zamisao je bila da se, u situaciji krajnje zabrinjavajućih odnosa u zemlji kada se dovode u pitanje temeljne nacionalne vrijednosti naroda i države, jedna skupina ljudi okupi da bi se potražilo izlaz iz te situacije. U toj skupini među osnivačima su bili akademici Josip Pečarić i Slobodan Novak, istaknuti javni djelatnici, profesori i autori Josip Jurčević, Zdravko Tomac, Željko Olujić, Nevenka Nekić, Nikola Debelić, zatim istaknuti Hrvati izvan domovine Marko Franović Australija, Ivan Hrvojić Kanada, Ante Glibota, Francuska, Josip Botteri Dini, Zvonimir Hodak, Ante Beljo, Đuro Vidmarović, Miljenko Romić, Rozalija Bartolić, Vjekoslav Magaš, Vlado Iljković, Tomislav Josić (Stožer za obranu hrvatskog Vukovara), Zdravko Vladanović i drugi. Zaključeno je da se sud ponaša tako da najprije analizira stanje stvari u zemlji i da onda one koji su na vrhu piramide optuži društveno etičnom optužbom i njihova imena objavi u našoj javnosti. Na prvoj sjednici u Vukovaru donijeli smo etičke optužbe protiv Ive Josipovića, Stipe Mesića, Vesne Pusić i Milorada Pupovca. Vukovar je izabran jer je to mučenički grad, jedna od hrvatskih svetinja u kojem smo htjeli dati i podršku Stožeru za

hrvatski Vukovar. Mi uvijek kažemo da je Vukovar najdublja hrvatska rana, tu smo održali i jedan od naših Hrvatskih žrtvoslovnih kongresa i Vukovaru gradu se stalno vraćamo. Ovaj sud je formiran prema modelu Russelova i Satrova suda koji je sudio Amerikance za zločine u Vijetnamu i Izrael za zločine u Palestini. Naše društvene etičke optužbe imaju svoju težinu u etičkom prijestupu. Proglasili smo da su oni koji su izdali hrvatske nacionalne interese veleizdajnici.

Nema dvojbe da je Hrvatska u dubokoj političkoj, moralnoj i gospodarskoj krizi, no da li se i koliko doista može govoriti o izdaji hrvatskih nacionalnih interesa, koji su argumenti za tu tvrdnju?

- Naš je zadatak donijeti prve etičke optužbe za one za koje smatramo da postupaju neetično, da su na rubu izdaje zemlje te da za to trebaju odgovarati. Mi sugeriramo moralnu političku i etičku odgovornost. Ne bavimo se pravnom odgovornošću jer je to stvar suda i državnog odvjetništva. Mi se nećemo baviti efemernim lokalnim pojavama već ćemo kao nacionalni sud istraživati vrh političke i moralne odgovornosti. U društvu onih koji ga vode i koji bi ga trebali voditi tako da im je javni interes u prvom planu. U Hrvatskoj su nacionalni interesi zanemareni za cijelo vrijeme od 2000. godine, od Račanove vlade do danas. Sve su vlade od toga vremena do danas postupale neodgovorno i zato mi smatramo da su naše društveno-etičke optužne potrebne, da odgovaraju sadašnjem trenutku i da time jačamo brigu za javno dobro i javne interese. Nacionalna izdaja nije od danas, mi ćemo unijeti i povijesnu dimenziju u naša istraživanja, ali težište je na sadašnjem stanju u zemlji. Zemlja je pred bankrotom. Vlada je apsolutno neodgovorna i nekompetentna. Mi smo popisali veleizdajničke pojave i pojedince i to: gubitke teritorija od svih susjeda osim Mađarske. Vukovar je mjesto posebnog pijeteta i tamo čirilici nije mjesto. Hrvatsko nacionalno blago se rasprodaje. Hrvatsku tužbu protiv Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu najprije su osakatili, ispustivši od odgovornosti Crnu Goru, a onda su nastojali i povući tu tužbu, što im srećom nije uspjelo. Na djelu

je izdaja Domovinskog rata posebno lažnim tezama da je ovdje bio građanski rat, da je Hrvatska izvršila agresiju na BiH. Stalne su manipulacije s komunističkim antifašizmom. Zaustavljeno je istraživanje skrivenih grobišta žrtava komunističkih zločina. Nedopustiv je nemar prema iseljenoj Hrvatskoj. Na djelu je protuhrvatska djelatnost gotovo svih medija u Hrvatskoj. Vrši se i unutarnja agresija na Hrvatsku. Mi ćemo imati optužbe za pojedince i za pravne osobe. Optužit ćemo u prvom redu domaće pojedince, a prema strancima ćemo objaviti da su neke osobe nepoželjne (*persona non grata*). Među optuženima naći će se Budimir Lončar, koji je izdao hrvatske nacionalne interese kada je ostvario da UN doneše rezoluciju o embargu na oružje na početku agresije na Hrvatsku. Od stranaca ćemo optužiti Vesnu Teršelić i Karla Bildta, bivšeg međunarodnog posrednika u Hrvatskoj. Vesna Teršelić nalazi se na čelu udruge Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću. Za svoj rad dobila je pet milijuna kuna, a cijelo vrijeme nastoji izjednačiti žrtve i agresora, i stalno radi protiv interesa Republike Hrvatske. Drugu radnu sjednicu održat ćemo u Zagrebu krajem ovog mjeseca i donijeti nove optužbe s novim dokazima o izdajnicima i veleizdaji.

Kako komentirate sve veće ideološke podjele, stalna prepucavanja između SDP-a i HDZ-a, a u svezi s tim i katastrofalni učinak Kukuriku koalicije na vlasti?

- Ideološke podjele su evidentne, ali to nije samo podjela na one između SDP-a i HDZ-a, između ljevice i desnice, već je to podjela između nacionalnih interesa Hrvatske i izdaje tih interesa. Podjela je između onih koji hoće istinu o komunističkim zločinima u Drugom svjetskom ratu i u poraču i u Domovinskom ratu, a na drugoj strani imamo krivotvoritelje koji ističu svoj antifašizam zaboravljajući da je to bio boljševički komunistički antifašizam i da nema ni jednog razloga da se radi na obnovi komunizma, bilo kakve Jugoslavije i čuvanja spomenika i uspomena na one koji su vršili najteže zločine protiv hrvatskoga naroda. Koalicija na vlasti dovela je Hrvatsku na najnižu točku među članicama Europske unije i može

se reći da je samo stvar vremena kada će sadašnja vladajuća koalicija sići s vlasti i završiti na smetištu povijesti. Predstojeći izbori bit će prava prilika za velike istinske promjene.

Kako smiriti tenzije oko Vukovara? U svezi s tim, kako komentirate prosvjede branitelja invalida u Zagrebu i kako riješiti taj problem?

- Vukovar smo i ove godine doživjeli kao otkrivanje starih bolnih rana, ali i kao neko smirenje, jer smo se sjetili onih kojih više nema, pomolili smo se za njihove duše i obnovili sjećanja na dane kada je u krvi stvarana ova naša domovina Hrvatska. Utješio nas je mudri dubrovački biskup, monsinjor Mate Uzinić zauzimanjem za istinu „koja ne smije biti prešućena”, rekavši: “Oni koji su počinili genocid i zločine na žalost još uvijek nisu spremni biti Zakej koji se obratio, nego ustrajavaju u onom biti Zakej bez obraćenja. Evo zašto cirilica u Vukovaru nema samo značenje pisma nego i dalje nastavlja označavati agresore i zločince koji se ni dan danas nisu suočili s onim što su napravili ovom gradu i njegovim ljudima!” Biskup se s pravom žestoko usprotivio izjednačavanju žrtve i agresora. Prošle je godine državnom vrhu rečeno: „Sačekajte da prođu Hrvati!“ pa je protokolarni službeni vrh umjesto na Memorijalno groblje otisao natrag, odakle su i došli. Ove godine službeni protokol priključio se koloni koju su vodili dragovoljci. Stvorena je jedna kolona, ali su u njoj ostala dva dijela: kolona dragovoljaca, invalida domoljubnih Hrvata u golemoj masi iskazujući osjećaje da je Vukovar mjesto osobitog pijeteta i drugi, manji dio onih koji, da upotrijebim njihovu, Josipovićevu metaforu, nose u grudima jugoslavensku zmiju, guju s crvenom zvijezdom na glavi. Josipović nije postupio dobro prije nekoliko godina kada je sa srpskim tadašnjim predsjednikom Tadićem uz Ovčaru posjetio i Paulin Dvor, kao da se između ta dva mjesta može staviti znak jednakosti. Naravno, svaka žrtva ima svoje dostojanstvo, ali za razliku od Paulin Dvora, u Ovčari je počinjen masovan masakr ranjenika na najbrutalniji način. Bio je to prvi slučaj genocida u Europi poslije Drugog svjetskog rata. Evo, sada se dogodio i četnički vojvoda Šeselj...

Bili ste ministar vanjskih poslova 1991. godine u vladi premijera Franje Gregurića. Kako danas gledate na to razdoblje i kakav je vaš stav o današnjem ugledu RH u svijetu, posebno otkako smo u članstvu Europske unije? Drugim riječima, kakva je danas inozemna politika Hrvatske?

- Vremena koja spominjete bila su teška, ali veličanstvena. Tada smo spasili Hrvatsku i uspjeli dobiti međunarodno priznanje Republike Hrvatske. Ja sam ponosan na to vrijeme i sretan sam da sam mogao utkati svoju kap u hrvatski domoljubni slap. Apsurdno je kada današnja ministrica vanjskih poslova Vesna Pusić izjavljuje da tek sada Hrvatska ima vanjsku politiku. To je notorna laž. Sada je na djelu inozemna politika koja zagovara Zapadni Balkan, koja za strateškog partnera umjesto prijateljske Njemačke ima nama apsolutno nesklonu neprijateljsku Veliku Britaniju. Vesna Pusić je od HNES-a optužena za veleizdaju i mi ćemo to dokazati. Dakle danas mi nemamo inozemne politike Hrvatske, već izdajničku politiku koja je prosrpska, a što će se sada naročito vidjeti kada je evidentno da su na čelu današnje srpske politike četnici.

U Njemačkoj se sudi Perkoviću i Mustaču. Kako to komentirate?

- Suđenje Perkoviću i Mustaču u Njemačkoj velika je stvar za Hrvatsku i za međunarodnu pravdu, međunarodni pravni poredak. Europa osuđuje ne samo fašizam i nacizam već i komunizam. Europski dokumenti traže od članica EU da sude za ubojstva i najveće zločine i da se obavi lustracija. Na jednom skupu Hrvatskog žrtvoslovnog društva zagrebački biskup Valentin Pozaić, analizirajući sadašnju situaciju u zemlji, tražio je da se obavi lustracija, da se obavi nova Oluja protiv onih koji su počinili velika zla u prošlosti, a kojima vodeća garnitura vlasti u Hrvatskoj, posebno premijer Milanović i predsjednik Josipović, pokušavaju onemogućiti suđenje. Ja vjerujem da će sud u Njemačkoj izvršiti sve potrebne dokaze i doći do jedino ispravnog zaključka da teški zločini koje su počinili jugokomunisti i udbaši po Europi moraju biti kažnjeni. I radi obitelji žrtava i radi Hrvatske i radi naše povijesti.

Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

<http://www.glas-slavonije.hr/253477/11/Zvonimir-Separovic-Hrvatska-vodi-izdajnicku-prosrpsku-politiku>

**ZALJEV HRVATSKIH SVETACA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

ZAVRŠNI TEKST

Knjiga sam posvetio svom prijatelju Krstu Papiću mom crvenom Hrvatu. Zato kao završni tekst dajem tekst u kojem govorim o drugom svom prijatelju iz Kotora prof. dr. sc. Danilu Đuroviću čiji je život povezan i sa sv. Leopoldom Bogdanom Mandićem i s blž. Ozanom a koji je Crnogorac – katolik.

**NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI
VELIKA SRBIJA**

U Uvodu knjige NEZAVISNA I EVROPSKA CRNA GORA ILI VELIKA SRBIJA Borislav Cimeša o izglasavanju „Zakona o slobodi vjeroispovijesti ili uvjerenja i pravnom položaju vjerskih zajednica piše:

Bio je to direktni okidač i povod da Srpska pravoslavna crkva u Crnoj Gori pređe iz permanentno neprijateljskog, destruktivnog i devastatorskog stanja u „ratno“ stanje tzv. Hibridnog rata protiv nezavisne, suverene i međunarodno priznate države Crne Gore i svih njenih istorijskih i aktuelnih vrijednosti, a prije svega protiv Vlade, crnogorskog naroda, nacije, crkve, istorije, kulture, jezika... Osnovu ... taktike i strategije i svojega svetosavsko-pravoslavnog fundamentalizma, SPC je našla u sintezi i jedinstvu sa svim srpskim, prosrpskim i velikosrpskim političkim partijama i snagama u Crnoj Gori i vlastitoj dijaspori (posrbicama).

Davno sam o mnogima iz svog hrvatskog naroda govorio kao o posrbicama: *Posrbica gori od Srbina*. Kasnije mi je, ovdje nazočan, hrvatski književnik Mile Pešorda rekao da je to još prije mene koristio on sam. Danas o njima govorim kao o srpskim slugama. Oni se danas uklapaju u aktuelnu politiku „srpskog sveta“ o kojoj zapravo i piše Cimeša.

U Hrvatskoj vlast ništa ne će uraditi ako to ne odobri Milorad Pupovac. Zapravo to je sve u službi ostvarenja ciljeva svjetskih moćnika koji su podržavali – mogli bi reći i organizirali – naci-fašističku agresiju Srbije na Hrvatsku. Poraženi su ali sada se ona nastavlja i ostvaruje mirnim putem. Da nije tako i da Hrvatska ne sudjeluje u sprovođenju politike 'srpskog sveta' ne bi ni došlo ni do agresije na Crnu Goru. Tako dok su u Crnoj Gori imali hrabrosti donijeti spomenuti zakon, u Hrvatskoj se izdašno financira SPC, nelegalno im se poklanja sve i svašta, samo da bi se opravdali svjetskim moćnicima što ih je Tuđman pobjedio, pa se moraju koristi njima da bi uspjeli u svojim nakanama. Na pitanje saborskog zastupnika i generala Anta Prkačina glavnom Pupovčevom suradniku Predsjedniku Vlade o tome još nismo čuli odgovor.

Spomenut ću samo i nedavnu hrvatsku sramotu kada je na HRT-u za blagdan zaštitnika hrvatskog naroda i hrvatske države emitiran intervju s patrijarhom SPC Porfirijem, a znamo da je jednu od glavnih uloga u naci-fašističkoj srpskoj agresiji na Hrvatsku imala SPC. Tada smo pišući o politici 'srpskog sveta' generali Ivan Tolj i

Ivan Kapular, admirал Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. i pričuvni general Andrija Hebrang, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, književnik Zdravko Gavran, i akademici Ivan Aralica bezuspješno tažili smjene na HTV-u iako je bilo više od 3000 potpisnika. Slično je prošlo i pismo o zabrani slavljenja četničkih pokolja nad Hrvatima u RH koje smo uputili Akademik Ivan Aralica, biskup dr. Vlado Košić, general Ivan Tolj i ja.

Sigurno je da je Cimeša u pravu kada Crnogorce koji se bore za srpske interese naziva posrbicama, jer mnogi od njih doista se i izjašnjavaju kao Srbi. Pogotovo oni u Srbiji. S jednim od njih dr. Milanom Bulajićem još 1998. godine imao sam sučeljavanje na radiju „Slobodna Europa“. Samo sučeljavanje dano je u nekoliko mojih knjiga i na hrvatskom i na engleskom jeziku, a nedavno sam mu posvetio i knjigu:

J. Pečarić, *O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić*, Portal dragovoljac.com:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf
U tom razgovoru sam mu rekao o crnogorskim posrbicama:

I tu se otvara pitanje razlike između doktora Bulajića i ostalih koji su pripremali zločin stvarajući Jasenovački mit, i koji ga i dan danas stvaraju, od onih koji su ubijali. Mi danas sudimo nekim čuvarima logora, a ne sudimo ovima koji su ih pripremali za te zločine. I tek sad, došli smo do toga da se poslije toliko godina da se stidljivo spominje kao zločinac Milošević u izjavi američkog senata. Čini mi se da je to više zbog političkog pritiska, mada je velikosrpska politika s rasporedom Crnogoraca na sva ključna mjesta i predviđela da će do toga eventualno i doći. Za svaki slučaj - bolje da se sudi Crnogorcima, kao što je meni svojevremeno rekao jedan moj prijatelj Crnogorac, kad je došao tu u Zagreb: "Znate Srbi nas Crnogorce doživljavaju kao krpu. Upotrijebi pa baci.

Polemika je organizirana povodom tiskanja moje knjige:

J. Pečarić, *Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima*, Hrvatski povjesni institut, Zagreb, 1998.

Knjiga je bila odgovor na knjigu „Tuđmanov Jasenovački mit“ ovog beogradskog posrbice, ali i danas je u RH svim srpskim slugama, a ima ih doista puno i vladaju Hrvatskom draži Bulajić koji je osnivač Beogradskog instituta o žrtvama genocida koji radi s hrvatskim SP Jasenovac na očuvanju lažnog mita o Radnom logoru Jasenovac.

Možda se nekome čini da je sastav parlamenta u Crnoj Gori i Hrvatskoj isti jer većine su po jedan glas. Međutim situacija je mnogo bolja u Crnoj Gori jer su navodno u opoziciji u Hrvatskom saboru i dva kluba SDP-ovaca i klub Možemo tako da oni koji sprovode politiku koju diktiraju svjetski moćnici kojima je danas u interesu da to bude podrška velikosrpskoj politici Memoranduma SANU 2. – zapravo – čine dominantnu većinu u Hrvatskom Saboru. Dakle pro-srpska vlast u RH je stabilna i u svakom trenutku može se napraviti i formalno velika koalicija i nema mogućnosti da u RH neće i dalje materijalno i na svake druge načine ne nastavi pomagati ostvarenje velikosrpskih interesa. A to u Crnoj Gori doista nije tako. Zato se meni čini da trebam danas govoriti o nekim ljudima koji su svojim djelovanjem puno pomogli stvaranju crnogorske države a koje sam poznavao pa i surađivao u ostvarivanju tog cilja.

Danas je ovo okupljanje posvećeno prof. dr. sc. Miloradu Nikčeviću koji nas je nedavno napustio. Spomenut је samo slijedeće:

Osnivač je i potpredsjednik Društva Crnogoraca i prijatelja Crne Gore „Montenegro“ (1990), Nacionalne zajednice Crnogoraca (1993), predsjednik Crnogorskog kulturnog društava „Montenegro – Montenegrina“ u Zagrebu (1995 – 1997) i u Osijeku (1997). Sada je potpredsjednik Hrvatsko-crnogorskog društva prijateljstva „Croatica Montenegrina“ RH (2000), Saveza crnogorskih udruženja Republike Hrvatske (2002). U najnovije vrijeme, s blagoslovom poglavara Crnogorske autokefalne pravoslavne crkve i Punomoćjem njegova Preosveštenstva Arhiepiskopa cetinjskog i Mitropolita crnogorskog Mihaila (Miraša Dedeića), prof. Nikčević je imenovan povjerenikom i opunomoćenikom u Republici Hrvatskoj. Kao takav on je inicijator, pokretač i realizator osnivanja Crnogorske pravoslavne crkve u Republici Hrvatskoj (2005).

<http://dhk.hr/preminuli-clanovi/detaljnije/preminuo-dr.-sc.-milorad-nikcevic>

Kako sam bio i sam kao Hrvat iz Boke kotorske potpredsjednik Crnogoraca i prijatelja Crne Gore "Montenegro" i prvi predsjednik Crnogorskog kulturnog društava "Montenegro – Montenegrina" u Zagrebu Čini mi se da upravo ja trebam govoriti i o takvim zaslužnim ljudima borcima za nezavisnu Crnu Goru.

Recimo naš veliki redatelj Veljko Bulajić je želio da budem dio delegacije Crnogoraca iz Hrvatske u HNK kada je Zagreb posjetio Papa Benedikt XVI. Mjesta su dobili iz MVP-a, ali ispostavilo se da je Ministarstvo to mjesto već popunilo. Ispričao sam to biskupu Pozaiću pa sam ipak išao.

Prošle godine sam napisao tekst O SRPSKOM FAŠIZMU U CRNOJ GORI kao komentar teksta Milorada Popovića:

<https://bezcenzure.hr/vlad/o-srpskom-fasizmu-u-crnoj-gori>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22918-o-srpskom-fasizmu-u-crnoj-gori>

U tekstu sam pisao o velikom crnogorskom domoljubi i mom dragom prijatelju Mladenu Lomparu koji je odigrao važnu ulogu u mom izboru za Izvanjskog člana DANU.

Urednik "Hrvatskog tjednika" Tomislav Držić mi je tada napisao:
Josipe, zaboravio si dodati velikog pok. novinara, mojeg prijatelja, kolege i kuma Dragu Kastratovića koji sve to u svojim kolumnama u VUS-u naviještavao i uz svoju borbu za slobodnu Hrvatsku tražio slobodu i za Crnu Goru.

Naravno u odgovoru sam mu napisao puno i o Kastratoviću, pa i tekst koji je pročitan na njegovoj komemoraciji, a i TV CG:
SKUPU "SJEĆANJA NA DRAGU KASTRATOVIĆA"

Nisam u mogućnosti biti nazočan među vama danas kada se sjećamo dragog nam prijatelja g. Draga Kastratovića.

Imam jedino moguće opravdanje za tako nešto: danas je u Trogiru međunarodna konferencija posvećena meni.

Nisam siguran ni da među Hrvatima ima puno onih koji Hrvatsku toliko vole kako ju je volio Drago.

Tome sam osobno svjedokom jer smo u najtežim danima velikosrpske agresije zajedno djelovali.

A jednako toliko je volio i svoju prvu domovinu Crnu Goru.

Dobri Bog ga je nagradio time što je dočekao neovisnost i Hrvatske i Crne Gore.

Vjerujem da će mu se i Crna Gora odužiti na sličan način kao što to čini Hrvatska.

Sve vas skupa srdačno pozdravlja,

Akademik Josip Pečarić

Trogir, 10. srpnja 2008.

Od mojih Hrvata iz Boke izuzetnu ulogu odigrali su Adrijan Vuksanović i Zvonko Deković a i bili su 'desna ruka' Lomparu prilikom mog izbora u DANU. O njima sam i sam često pisao, a sigurno znate da su Vuksanoviću prijetili i poznatim srpskim specijalitetom koji i danas slave u RH - ražnjem. S njima sam se i konzultirao kada sam predložio mojoj Akademiji, što je i usvojeno, za dopis Akademije Vladi RH o odnosima RH i Crne Gore:

S obzirom na iskustvo s nedavnih parlamentarnih izbora u Crnoj Gori kada su tamošnji Hrvati izgubili svog predstavnika u Crnogorskem parlamentu, a s obzirom na ogromni udio njihove kulturne baštine u ukupnoj kulturnoj baštini Crne Gore Hrvatska bi trebala tražiti zagarantirani mandat Hrvatima u Parlamentu Crne Gore. Nešto slično u RH postoji.

Sigurno ne bi bilo loše da u takav dopis uđe i naša potpora prijedlogu UNESCO-u za zajedničku nominaciju Bokeljeke mornarice kao nematerijalno kulturno dobro Crne Gore i hrvatskog naroda.

Zapravo bi Akademija trebala podržati Zaključke znanstvenog skupa "Identitet Hrvata Boke kotorske" koji je nedavno održan u Zagrebu i Tivtu. Njih su u Zaljevu hrvatskih svetaca potpisali jedna od začetnica inicijative prof. dr. sc. Vanda Babić Galić i predsjednik programsko-organizacijskog odbora prof. dr. sc. Željko Holjevac, ravnatelj Instituta društvenih znanosti Ivo Pilar. Zaključci su

potpisani u prisutnosti ministra vanjskih i europskih poslova RH Gordana Grlića Radmana i kotorskog biskupa Ivana Štironje, prenosi HRT.

<https://hrvatskonebo.org/2021/05/11/bastina-kultura-i-tradicija-zakljucci-znanstvenog-skupa-identitet-hrvata-boke-kotorske>

Nadam se da će i moja druga akademija DANU podržati te zahtjeve!
Napominjem i da je danas objavljeno

REAGIRANJE ZAJEDNICA BOKELOJSKIH HRVATA NA POKUŠAJ CRNE GORE DA OTME BOKELOJSKU MORNARICU KAO NEMATERIJALNO DOBRO BOKELOJSKIH HRVATA

<https://biramdobro.com/reagiranje-zajednica-bokelejskih-hrvata-na-pokusaj-crne-gore-da-otme-bokelejsku-mornaricu-kao-nematerijalno-dobro-bokelejskih-hrvat/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/11/25/reagiranje-zajednica-bokelejskih-hrvata-na-pokusaj-crne-gore-da-otme-bokelejsku-mornaricu-kao-nematerijalno-dobro-bokelejskih-hrvata/>

Međutim u ovoj knjizi prilog je dao jedan od izuzetnih Kotorana prof. dr. Danilo Đurović moj vršnjak i prijatelj iz Kotora.

U monografiji su dani kratki životopisi svih autora. Njegov je najkraći. On i jeste samozatajan i na Internetu možete naći samo tekstove o njegovom humanitarnom radu.

Izuzetno mi je bilo dragoo vidjeti u ovoj monografiji i njegov prilog, tj. vidjeti da se i on bori za nezavisnu Crnu Goru.

Uspio sam pronaći njegov životopis u knjizi: POMORSKI FAKULTET KOTOR MONOGRAFIJA 2011 – 2017.

Evo što pišu o svom redovitom profesoru:

PROF. DR DANILO ĐUROVIĆ PROFESOR

Prof. dr sci. Danilo A. Đurović je redovni profesor Pomorskog fakulteta Kotor u penziji. Potiče iz tradicionalne pomorske porodice. Rođen je 18. februara 1949. godine na Cetinju. Osnovno obrazovanje stiče u školama u Prčanju i Kotoru, zatim u školi

učenika u privredi u Kotoru, srednju tehničku školu završava u Borovu (SR Hrvatska) 1969. godine. Višu pomorsku školu izučio je u Kotoru (1979. godine), Fakultet za pomorstvo Kotor (diplomirao na pomorskom brodarstvu u junu 1986. godine, a na odsjeku pomorske luke u julu, 1986. godine). Magistrirao je u januaru 1989. godine na Fakultetu zaštite na radu u Nišu (Srbija), a 24. maja 1995. godine stekao zvanje doktora nauka na istom Fakultetu. Na Fakultetu za pomorstvo Kotor uradio (drugi) doktorat 30. januara 1995. godine (br: 06/46). Radio je u fabrici „Bokeljka“ Kotor na radnim mjestima: laborant pripreme gumiranih smiješa, lanser proizvodnje, šef pogona pripreme, poslovoda proizvodnih pogona, šef kontrole i obrade gotovih proizvoda, planer proizvodnje. Zatim u bankarstvu: „Invensticiona banka“ - Kotor (rukovodilac obezbjeđenja, rukovodilac dinarsko-deviznog sektora), koja prelazi u „Bokeljska osnovna banka“- Kotor, (rukovodilac kredita za zemljotres), koja potom prelazi u A.D. „Jugobanka“ Beograd, poslovna jedinica Kotor (glavni referent kredita dinarsko-deviznih). U međuvremenu, volonterski stalno angažovan na Fakultetu za pomorstvo Kotor gdje započinje nastavnu aktivnost (1986. godine) kao saradnik-asistent na predmetu Socijalna psihologija pomoraca i zaštite na radu. Učestvuje na domaćim i međunarodnim skupovima iz oblasti psihosocijalne zaštite pomoraca i ekologije, sa preko 40 objavljenih stručnih radova. Na Fakultetu za pomorstvo uvodi nove nastavne predmete: Pomorska ergosofologija, Ekološki menadžment, Osnovi zaštite morskog prostora, Urbana ekologija luka. Izdao je 15 naučnih publikacija koje se koriste u nastavi. Mentor je na 274 diplomskih i završnih radova, mentor kandidata-magistara i član doktorskih odbrana. Učesnik u međunarodnim i domaćim naučnoistraživačkim projektima. Plovio je na brodovima „Jugooceanije“ Kotor. Dana 05. jula 1993. godine imenovan je za pomoćnika generalnog sekretara International Association for Urban Ecology – „IAUE- Ekoman“ sa sjedištem u Moskvi, gdje dobija priznanje za uvođenje Humane ekologije. Na Univerzitetu Crne Gore izabran je u zvanje docenta 1998. godine, vanrednog

profesora 2002. godine, a u zvanje redovnog profesora 2007. godine. Društveno-humane aktivnosti: vatrogasni oficir (dobrovoljac u DVD Kotor od 1962. godine do danas). Formira Aktive (21) i Klub dobrovoljnih davalaca krv pri OO Crvenog krsta Kotor. Kao aktivista DDK do sada je darovao svoju krv 120 puta o čemu svjedoče „Bronzana plaketa” za 50 puta, „Srebrna plaketa” za 75 i „Zlatna Plaketa” za 100 puta koje mu je dodijelio Crveni krst Crne Gore. Za posebne zasluge u humanim aktivnostima odlikovan je Zlatnom plaketom Ministarstva zdravlja Crne Gore u dva navrata (1999. i 2014. godine). Donator je svojih organa od 2012. godine. Između ostalog završio kurs-edukaciju iz „Ranog Krišćanstva” i „Apokalipse” i stekao adekvatne diplome-edukator (1990/92. godine). Bavio se amaterskim sportom: bokserski klub „Školski centar” Borovo (1967/69. godine) i karate klub „Partizan” Kotor (1970/76. godine). Dobitnik je najvišeg opštinskog priznanja, nagrade „21. Novembar” (1990. godine). U više navrata postiže udarničke značke na lokalnom (Kotor) i jugoslovenskom nivou (Letenka, Fruška gora). Za humane aktivnosti dobija priznanja od „Sestara majke Terezije”-Zagreb, „Oca Anta Gabrića”- Zagreb, „Primasa Poljskog Jozefa Glempa”. Za publikaciju pod naslovom „Ekologija i religija neizbrisivo jedinstvo životnog smisla” (1999. godine) u Vatikanu-Segreteria Di Stato-Prima sezone-Affari Generali, (18. januar 2003. godine) dobio je pismenu zahvalnicu od predsjednika za opšte poslove Državnog tajništva pape Ivana Pavla II., mnsg. Gabriele Caccia. Mentor je mnogih humanih projekata koji su rađeni na Fakultetu za pomorstvo Kotor sa studentima („Romi i Eškalini”, „Štićenici Grabovac Risan”, „Đeca sa posebnim potrebama-Cetinje”, „Druženje sa distrofičarima Crne Gore”(2006. godine), „Dvodnevno druženje distrofičara regionala” (2007. godine), „Montenegro Regionem Oecumenismo - 2013. godine, Kotor Cetinje” i drugih). Oženjen, otac petoro đece.

https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/project-result-content/c6fe4482-d6c1-4a77-9ef6-835fef6c0627/Monography_PFKOTOR_2017_v42.pdf

Zamolio sam svog da dopuni svoj životopis, a posebno da mi pojasni činjenicu da je 'prvi' doktorat u tekstu poslije 'drugog'. Evo što mi je odgovorio:

Dragi moj prijatelju Josipe-Joško Pečariću, dragi moj kotoranine, veoma sam iznenađen, a posebno srećan da si mi se javio. Hvala Ti jer mi smo stari prijatelji i kotorani. Što se tiče moje dopune biografije ima prilično toga. Do 2018 godine sam izdao 20. publikacija. Možeš o jednoj vidjeti na internetu - sajt pod naslovom HFZ. BUGARI I HOR MEDRESE NA PROMOCIJI U STAROM GRADU KOTORU. Bilo je to još 2018. god 09 .maja. Na Fakultetu za pomorstvo Kotor predao sam doktorat i od Komisije Univerziteta Crne Gore odobren za odbranu, ali obrana je prolongirana od strane tadašnjeg Direktora za doktorate prof. dr Bora Ivoševića, pod izgovorom kako je planiramo da prvo doktorira Mr A.L, i M.R. koji su ranije od mene angažovani na Fakultetu. Navodi o doktoratima su tačni. Datum drugog (odnosno da ga nazovemo "prvi") doktorata je 30. januara 1995. godine (br: 06/46).

Bio sam mentor do penzionisanja na 394 diplomska rada, krv sam donirao 149 puta - poslijednji put u Draču drugog dana kada je bio potres. Dana 11. maja 2020. ponovo dobijam najviše priznanje Ministarstva Zdravljia Crne Gore za humanost i edukativni rad i promociju važnosti doniranja krvi. Posijedujem 87 Priznanja i Zahvalnica i povelje za humanost i doniranje krvi (tadašnje Jugoslavije i tada i sadašnje Crne Gore). Krv sam donirao u Vukovaru-Borovu, Lurdu, Francuska

Šaljem Ti slike iz Herceg Novog pored svetog Tijela Sv. Leopolda Bogdana Mandića. i jednu sliku đe sam prije 19 godina na Ivanovim koritima nosio, sa suprugom i kćerkom Danielom, zajedno-spojene zastave Republike Hrvatske i Crne Gore koja još tada nije zvanično imala ovu svoju zastavu.

Takođe Ti šaljem iz jedne svoje publikacije skeniram fotografiju đe sam vodio studente-zvanično kod Vladike Mihaila u Cetinje koji nas je primio. Vodio sam studente katolike, pravoslavne srpske crkve, pravoslavne crnogorske Crkve i Islamske vijernike. Naravno samo njih kao predstavnike, koji su pred Vladikom molili, svak posebno po jednu molitvu. To je bio zvanično Ekumenski pohod Vladici i Mitropolitu Cetinjskom gospodinu Mihailu!

A za kraj moje Biografije gdje piše da sam otac petoro dece: Imam i petoro unučadi.

U vrijeme dok smo se družili po kotorskim ulicama nisam ga pitao ali mi je bilo neobično da je on Crnogorac-katolik. Kako je bio veliki prijatelj pok. Krsto Papić rodom iz Crne Gore bio Hrvat i katolik (volio je reći kako je Crveni Hrvat iz Duklje tj. Crvene Hrvatske, a moj članak MOJ PRIJATELJ CRVENI HRVAT KRSTO PAPIĆ objavljen je na pet portala) želio sam danas čuti od Danila i o tome:

Dragi moj Josipe, moja porodica nije hrvatska, mi smo stari Dukljani rimokatolici Crnogorci, prvi rod sa porodicom Blažene

Ozane (*Vidjeti životopis Bl. Ozane strana pet, drugi pasus od dna.* autora don Nika Luikovica. Sto ne znaci da mi kao Dukljani (rimokatolici) Crnogorci ne poštujemo Hrvate i druge narode. O tome sam diskutovao sa primarijusom Josipom Gjurovićem, mojim rođakom, kome sam rekao da je njegov pokojni brat Vinko Djurović, uvijek govorio da su Biokelji-Crnogorci katolici. Eto dva brata a bio je i treći brat Radovan koji je govorio da je katolik Bokelj. Giurovich pa kasnije Gjurović, pa kasnije Djurović pisalo se zato sto nije bilo u tehniči- mašinskom pismu Đ. O svemu ovom ima faktografija. Posebno u opisu grba sa lijeve strane u gornjem dijelu piše, Gjurovich-Minich i grba Gjurović pise da su iz Duklje-Montenegro. Dakle, svi moji su se pisali kao Giurovich, pa Gjurovich, pa Gjurović, pa Djurović i na kraju sa Đurović.

Mislim da nije na odmet znati.

prvi vladika Crnogorske pravoslavne Crkve i Mitropolit Cetinski pok. Antonije Abramović je rođak mog brata rođenog po mojoj majci koja je bila udata za Jova Abramovića koji je ubijen 1943.god. sa njim je moja majka imala sina Janka koji se družio u osnovnoj i srednjoj školi sa tvojim bratom Đildom i Baćom Ivanovićem, Ivicom Županovićem, Stefkom Borojem Janko, moj brat je umro u Kotoru 07.09. 2012. god. i sahranjen u Škaljarima. Aktuelni Vladika Crnogorske pravoslavne Crkve i Mitropolit Cetinjski gdin. Mihailo Dedeić je kum moje djece kćerke Daniele i sina Daniel-Antonia. Moja djeca su krštena u Crkvi Bl. Gracije (crkva Pomocnice kršćana na Muo) đe sam ja i moja braća i svo moje petoro djece Krsteni.

Vladika Mihailo je držao na križ moju djecu: kćerku Danielu u junu 2001., a sina Daniel-Antonia u maju 2003. godine. Tada su bili i sveštenici Crnogorske pravoslavne Crkve sa Vladikom Mihailom i mnogo naroda i naravno katoličkim sveštenikom koji je držao obred krštenja.

Meni je posebno u sjećanju priča o njegovom snu koji je bio prijelomni trenutak kada se okrenuo Bogu i pomaganju bližnjima:
“San” 25.08.1976.god.

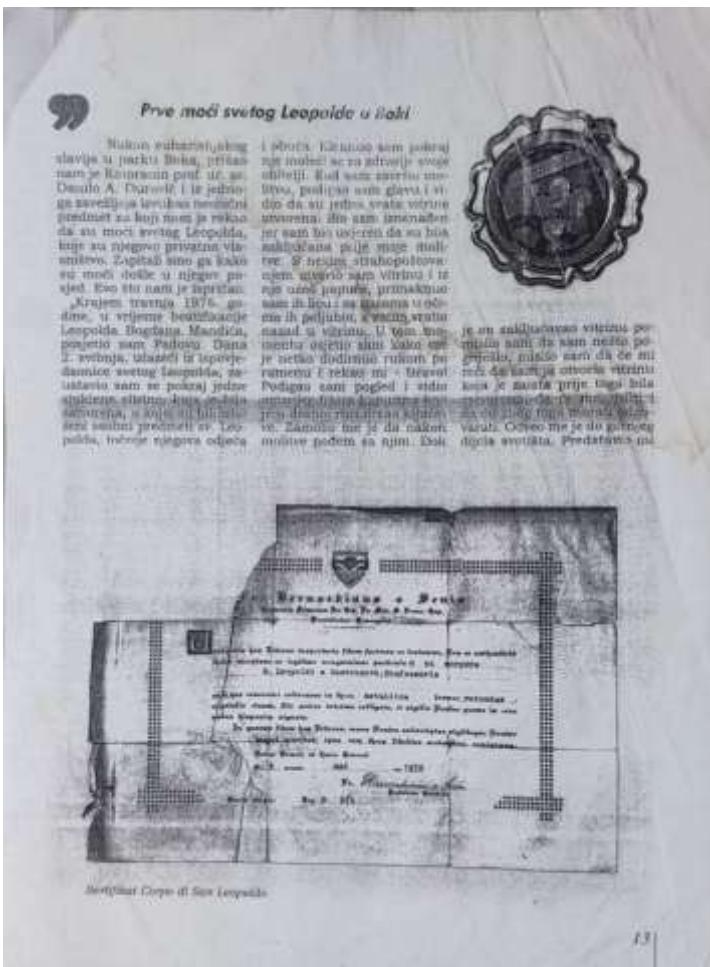
U snu me oko 03. sata ujutro 25/26 četvrtak probudio šapat Svetog Leopolda Bogdana Mandića koji mi je par puta - gledajući njegove usne - rekao "Željko je umro" Željko je moj najmlađi brat, prof. hemije i biologije, a radio je u osnovnoj školi u Radanovićima kod Kotora. Rođen je 1951.god. u Cetinje. Probudio sam tadašnju suprugu i rekao joj da je Željko umro. Ona je mislila da se samnom nešto dešava i smatrala je da treba pozvati ljekara. Međutim, ja sam otišao u komšiluk kod svog tetka Đura Jankovića i rekao mu sto sam doživio ne kao san nego već kao stvarno viđenje. Ni on mi nije vijerovao. U toj nevijericici dok je u mene sumnjao, pojavio se moj brat Garsija-Gaga, koji nam je u suzama prišao, a ja sam ga prekinuo i rekao "znam Željko je umro". A Željko je imao 25 punih godina, sportista i aktivni član VK Primorac iz Kotora, predsjednik mladih izviđaca Kotora i dr.

Meni je draga moja fotografija pored tijela sv. Leopolda kada je bio u Zagrebu:

A Danilo o sv. Leopoldu ima izuzetnu vezu. Ne samo u tom snu:
Prvi doživljaj-misteriozno saznanje-veliki regal

Na proglašenje Blaženog Leopolda Bogdana Mandića za Sveca, bio sam sa svojoj porodicom privatno u Padovu par dana. Dan prije tog zvaničnog proglašenja u Rimu, u prostorijama đe se nalazila odjeća i papuče (pantofule) Sveca koje su stojale u staklenoj vitrini pod ključem, ja sam otvorio vrata od te vitrine i uzeo papuče Sv. Leopolda i zagrljio ih. Tada sam osjetio Njegov miris. Dok sam držao papuče prigrljene osijetio sam da me neko od prisutnih (a bilo je mnogo naroda) tapka po desnem ramenu. Okrenuo sam se i viđeo jednog omalog fratra koji me je gledao i rekao na italijanski. Bravo amico, bravo, andiamo,..." Ja sam se uplašio da će me pred sav taj narod osuditi što sam izvadio iz vitrine papuče Sveca i držao ih zagrjljene. Vratio sam papuče na svoje mjesto. Fratar je zaključao vitrinu i rekao da je ona i prije bila zaključana i upitao me kako sam došao do papuča i uzeo ih kada je vitrina bila zaključana. Ja sam u strahu od neke kazne rekao istinu, zaista istinu da sam nekako čudno vidio papuče koje sam nesmetano mogao uzeti-dohvatiti. Taj pater,

mislim da se zvao pater Pijetro Valdipore(!?), pokazao mi je rukom pred svim prisutnim narodom da idem za Njim. Iskreno bio sam preplašen, a moja porodica ostala je nijema, čekajući da se vratim. Izašli smo iz prostorija koje su u prizemlje, pošli smo dvorištem i jednim stepenicama popeli se na sprat. U prostoriji na spratu uzeo je neke ključeve i sa dva ili tri (tačno se ne sijećam) brava otvorio jednu "kasu" i iz nje izvadio zamotuljak i jedan papir. Rekao mi je da je to regal od Sveca jer je video da zaista volim Svetog Leopolda. Plakao sam od sreće, a On-pater bio je potresen kada sam mu rekao da sam iz Boke-Jugoslavije. U rotondo medaljici nalazi se dio tijela, tačnije "čestica" od desne ruke Svetog Leopolda, što je i danas u mojojem privatnom vlasništvu. Dobio sam i certifikat koji svjedoči da je corpo-dio Svećevog tijela. Od 1976.godine dok fratri u Kotoru nijesu dobili moštvi svećeve (mislim 2010.god.), svakog 12. maja Svećeve mosti koje su u moje vlasnistvo bile su postavljene na Oltaru u crkvi Sv. Klare, Crkva zvana Sv. Anton u starom gradu Kotoru i nakon svetih misa date vijernicima na cijelivanje.

az. Măsură să se creeze o asociație sau platformă dezvoltată de voluntari. Creșterea și dezvoltarea uneia astfelă instituții ar putea aduce beneficii încremen-
tării organizației. Deși nu se recomandă să facem astfel de acțiuni, este înțeleasă că acestea pot fi realizate chiar și cu ajutorul unei unele organe publice, precum și a Uniunii Voluntarilor din România.

Ekonomiczki portret

čine godine noviliće se 50 godina od nastanka prve umjetničke portrete u Ekonomske banke, danas vrtoglav Ljubomir Franjića Mandića.

Potpun je zapisnik 25 godišnje takozvane magjuske smrti. Naročio ga je dr. Zoran Miloradović od vlasnika Gospodske Tiskarske ("1907. - 1. 1986.), predstavnik Akademije ilustratora umjetnosti u Beogradu, koji je deo isto imenovanog muzeja na Praguju. Na predloženim dva se objednalo posvetova, najprije rukom autora.

Precious metals 1967

Ocení Al Švarcung Leopolda
Hugosláv Mündich národnost
je na žádou dom Nika Lachmanna
u svého bratra, a tři společně
uslyší mají Oleg i už Mikuláš
prýsnějšího Obernitschka (Blatná).

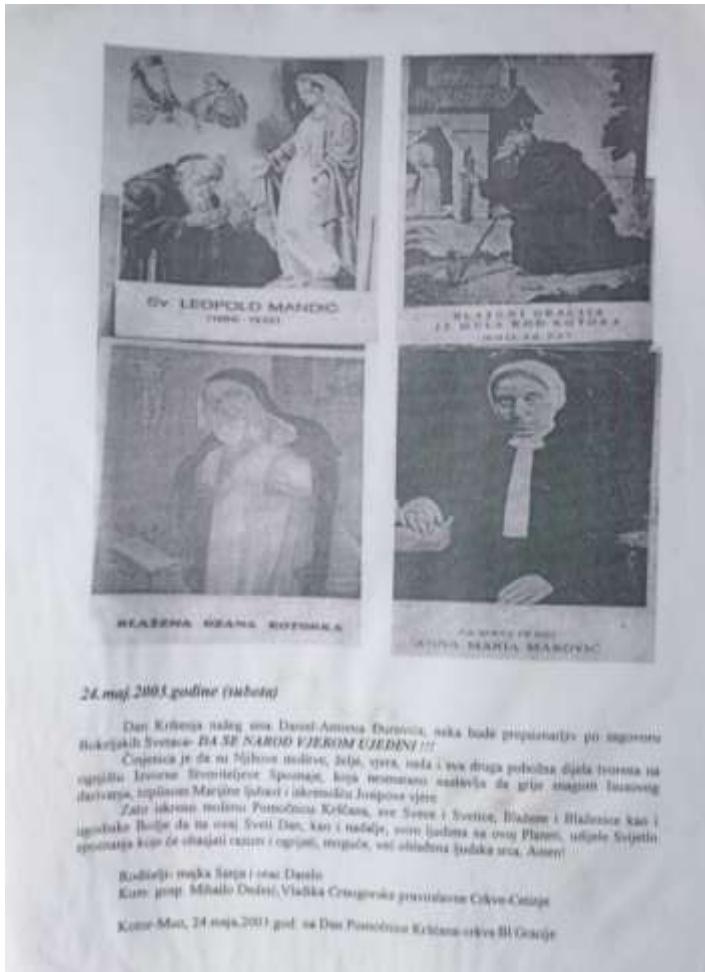
Chapter Twenty-nine: edition

Kao što vidimo slijedi je slijed pravoslavnoga svećenika, što je potvrdio partizan i poručnik koji je u svih novi sljedečim poslovima bio dobrovoljno. Idejat je to da se posluju u sveti Leopold Bogdanić. Mandić potvrdio ovdje svu svoju vlast. Partizan je našao petorice bo-

Leopoldi programma
să sărbătorească
Ziua lui și să anunțe în
Kiev. Răsuflarea său dintr-o ad-
resa către Mihailo Stanislav Novak
se arată, cum o să spun Vintilă
Kadare, să fie în capătul u-
lterior Numea, să se joace
peste Leopoldi târziu prea
puțin după o EPFL. Oasă aminti-
ște să târziu nu să fie înăuntru
într-o lăcaș de vânzare, la mulți
anii, într-o clădire războinice
să se joace peste Leopoldi în Herma Novak.

svake godine bilo obilježjano sa
čestim u hrvatskom svetu svećenika
Klara, u srušenoj crkvi svetog
Ivančića. O svemu je vjeđljivo
predstavio Ante Kraljević, predsjednik
Franje, predsjednik Andrija, predsjednik
Vesnić i predsjednik Josip Džudović.
Ovaj praznik, na dan 18. rujna,
po svom mjestu sastava postavljanja
ručni na svetih i nepravoslavnih
crkvenih tijekom svetog Leopolda
Blagutinog Mandicu si spomen
Nemčiću.

1927. s i Kultura kada je u Leopold posjetio hrvatske Pravne Urednice. Nakrat silika vrlo je pozitivno otkazao hrvatskom pravilniku i pozvao ga na konferenciju u Švicarskoj. Što napravio učestvovanjem na tom sastanku? Uzviči! Gde su preostali dobro. In literatura hrvatske štampani su mnogi članci održani u Švicarskoj. Što je učinio u Švicarskoj? U sredini se vremena, kada je Leopold objednao učestvovanje hrvatskog obraza u konfederaciji s hrvatskim inicijativom, bio podpredsjednik na jednoj međunarodnoj vitulanskoj i državnoj sveosigurnosti - vojne politike. Uzvici! I sponzori hrvatskih doksa ne vrebaju smrću u današnjem svijetu arazi svjetski revolucionarni radnici! Izjavio je da je do danas učestvovao brojnim događajima te predstavlja, simbolizirajući neprigovornost moći, predsjednikom u trećem svjetskom pravilničkom blatu. Neuspjeli miharski levi i bračni njezino određenje u hrvatskoj domaćoj kulturi je bio obuzdan. Oni su simboli učinili i u hrvatskoj kulturi nadzorom. Tvorac Apokalipse kod Svetog Ciprijana. Caput, menim, nije i mogao biti učinjeni tako slično. Ljubiča siva (Apolinare Novitatis 1.14-15).

24. maj 2001 godine (subota)

Dan Kršćana našeg oca Đana-Antuna Đurđevića neka bude prepamćenja po uskrsnu
Bukračkih Svetaca- DA SE SAROD VJEROM UJEĐENI !!!

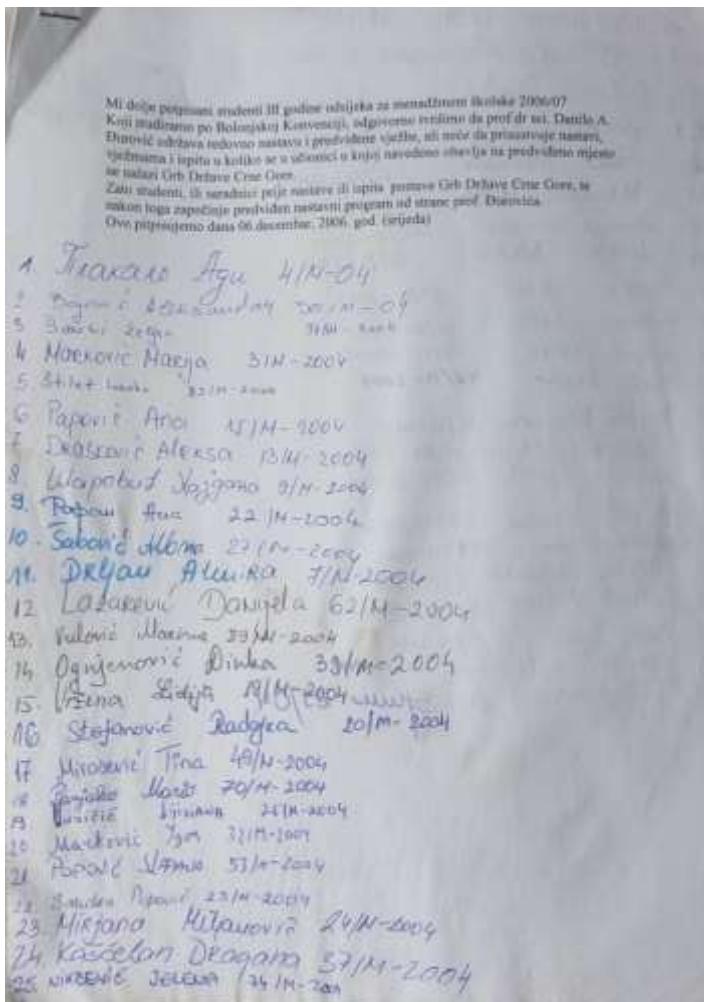
Copetica je da mi Njihov uskršnji, želje, vjera, nuda i sve druga potrošta dijela tronosa na
opštini Trstenik, Štrnjeljevo, Šponjce, koga nemamo, oslikala da gira magotin luanog
dvorca, kapelom Marijine ipak i ikonskom Jurisova vjere

Zato iskoristimo možnost Pomeničku Kršćanu, sve Svetce i Svetice, Blahome i Blahonice kao i
igračake Božje da na ovu Sveti Dan, kći i nadje, svi ludici sa ovim Planom, učinke Svetjelje
spomenju koga će obnoviti razum i razgovor, moguće, veličanstvena Šudjka sveta, Asen!

Rodičko: mreža Štapa i Štača Đurđević
Kutje: gradić Milivoj Ondetić, Vladika Crnogorsko pravoslavne Crkve-Crniče

Kotor-Mat, 24.maj.2001 god. na Dan Pomeničku Kršćanu-ekrkve Bi Graniće

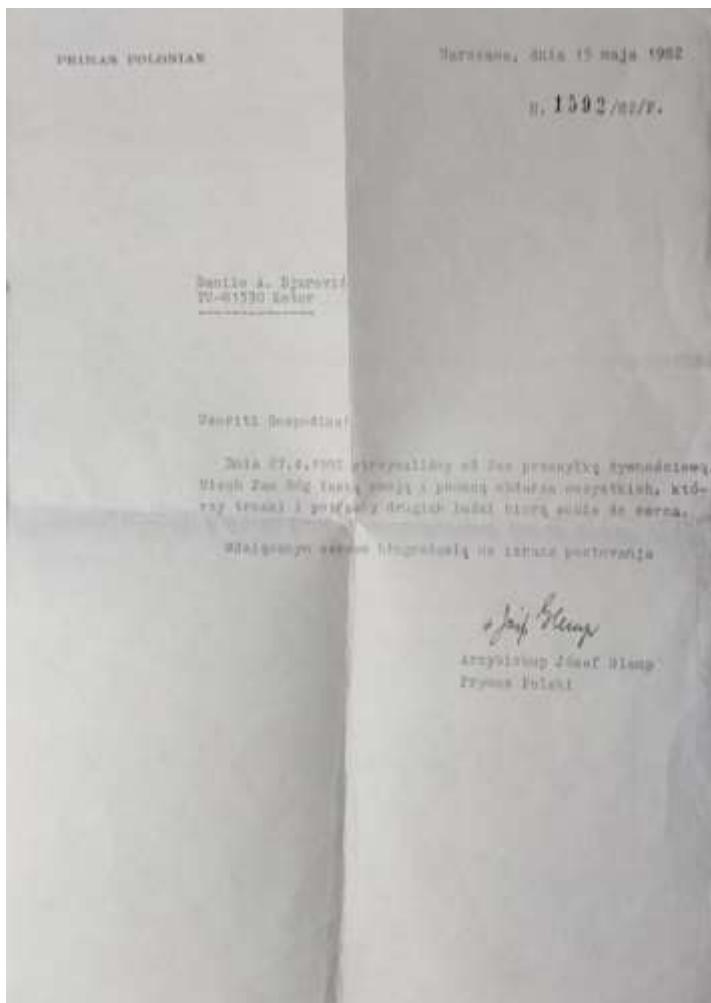
26.	DABIZINOVIC	Ivan	95/M2003
27.	Todor Todor u Kostandovce	72/M-2004	
28.	Obradovic Pavle	34/M-2003	
29.	Sokovic Filip	11/M-2004	
30.	Gacic Novena	5/10-2004	
31.	Mihajlovic Masha	5/10-2004	
32.	Koncani Ivana	23/M-2004	
33.	Kurica Tatjana	22/M-2004	
34.	Zivkovic Ivan	12/M-2004	
35.	Vukotic Milos	6/10-2004	
36.	Stevovic Bojko	16/M-2004	
37.	Stevovic Branko	9/10-2004	
38.	Dudic Dragana	16/11-2003	
39.	Kolacic Eljen	30/01-2003	
40.	Kolacic Valja	6/2/2004	
41.	Hunjan Milivoje	33/11-2004	
42.	Spanovic Ranko	7/11-2004	
43.	Birovic Slobodana	8/11-2004	
44.	Knezevic Natasa	18/11-2004	
45.	Stanic Goran	6/11-2003	
46.	Dragotic Milos	25/11-2003	
47.	Josip Djordjevic Karadjordjevic	83/10/47	

Prema listi
Vidovac
Pavlovec
Kraljevo
Tuzla
Sarajevo
Novi Sad
Zagreb
Sombor
Nis
Smederevo
Kragujevac
Trstenik
Sremska Mitrovica
Pančevo
Sombor
Smederevo
Sarajevo
Zagreb
Novi Sad
Kraljevo
Tuzla
Vidovac
Pavlovec
Sombor
Nis
Smederevo
Kragujevac
Trstenik
Sremska Mitrovica
Pančevo

Na Svečevom susreto u Njegovom rodnom Herceg Novom bilo je prisutno i dio Njegovog tijela-medaljica koju sam dobio u Padovi,

o čemu je pisano u Hrvatskom časopisu - pisao je Tripo Šubert i lično svjedočio i fotografisao.

Pisao mi je Danilo o još jednom snu:

U snu mi je Gospa rekla , tačnije jedna žena koju sam ja prihvatio kao Gospu, da je potrebno popraviti krov od Crkve Gospe od

Zdravlja koja se nalazi iznad starog grada Kotora, jer je Crkva prokišnjavala. O tome su bili obaviješteni zvanično don Gracija Brajković, padre Dinko Vlašić, padre Venko, časne sestre milosrdnice (sve u Kotoru), kao i don Ilija. San sam sanjao - subota na nedjelju u maju mjesecu 30/31.

Otišao sam poslije Svetе mise i uzeo ključ od fratara jer sam im sve ispričao.

Popeo sam se na krov i kako sam gazio tako sam sve više rušio štetio krov. Odlučio sam da cijeli krov obnovim, kao i one 4-kapelice. Sve sam to odradio od juna do oktobra mjeseca i doveo prvo svijetlo u Crkvu i kapelicama. Ja sam uradio sa radnicima i omladincima pravoslavne vijere, muslimana (mi kažemo šiptara) i sa dva katolika, tri betonske ploče na Crkvu i 4-male betonske ploče i zidove na kapelicama. prve orgulje su svirale na struju nakon uvođenja svijetla uoči Dana Gospe od Zdravlja 20 novembra, svirala je časna Dragica.

Josip Pečarić

**UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**VATRENI I STUDENTSKE STIPENDIJE U
SISAČKOJ BISKUPIJI**

Godišnjica smrti Utemeljitelja Republike Hrvatske ove godine je bila u subotu. Tako je na taj dan poslije dvije godine pauze održano svečano uručenje novih stipendija studentima Sisačke biskupije

(vidjeti Prilog gdje sam dao samo nekoliko fotografija iako ih na portalu Biskupije ima mnogo više:

<https://biskupija-sisak.hr/susret-prijatelja-i-stipendista-biskupijske-zaklade-fra-bonifacije-ivan-pavletic/>)

Poslije dva dana u Splitu gdje smo u prostorijama HAZU predstavili knjigu „Akademik Kuzma Kovačić“ i preživljavanja utakmice s Brazilom stigao sam i do Siska gdje sam novim stipendistima poklonio po dvije moje knjige, kako sam to radio i prethodnih godina. U Zagrebu odgledah još dvije utakmice, ali uspijem napisati i par riječi o HRVATSKOM predsjedniku.

Na kraju dana stiže i e-mail od profesora Lars-Erika Perssona, bivšeg predsjednika Švedskog matematičkog društva i dobitnika najvećeg priznanja u Švedskoj koje jednom godišnje u Švedskoj dobiva jedna osoba:

Čestitam, i kao što vidite kao i obično ja sam uz vas

Subject: elemat

Date: Sat, 10 Dec 2022 22:59:36 +0100

From: Lars-Erik Persson

To: Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Neven Elezovic, Journal MIA

Congratulations, and as you see as usual I am with you

Odgovorio mu je dr. sc. Neven Elezović:

Dragi Lars-Erik, broj 9 je naša najslabija točka. Kao pravi prijatelj, možda možeš pomoći protiv gaučosa.

Subject: Re: elemat

Date: Sun, 11 Dec 2022 00:47:48 +0100

From: Neven Elezovic

To: Lars-Erik Persson

CC: Sanja Varosanec, Josip Pecaric, Journal MIA

*Dear Lars-Erik, the number 9 is our weakest spot. As a true friend, maybe you can help against gauchos!??
Best regards from Zagreb.*

Vjerovali ili ne ta čestitka ima veze sa spomenutom dodjelom stipendija u Sisku.

Kako?

Knjige koje sam darovao studentima u Sisku su:

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019. str. 214. Naslov prve nije atraktivran. Tko bi još čitao knjigu s onim “Matematika”, mada bi nastavak trebao ukazivati da je tu Thompson i Vatreni.

A matematika je itekako bila povezana s njima jer je u vrijeme prethodnog svjetskog prvenstva u Zagrebu održavana matematička konferencija u povodu 70. obljetnice mog života. O mom životu tada je i govorio Lars Erik i cijeli njegov govor je dan u knjizi. Tada je i rekao:

Rezimirajući naša početna opažanja ponovo naglašavamo da je nemoguće ograničenim brojem riječi dati pravu sliku jednog tako osobitog čovjeka i velikog matematičara kao što je Josip Pečarić. Naša namjera je zato da upotpunimo sliku o njemu na različite načine i da ga predstavimo ne samo kao kralja nejednakosti, nego i kao obiteljskog čovjeka, dragog kolegu, prijatelja, mentora, međunarodni autoritet, borca za ideale, navijača za Hrvatsku, itd.

MIA2008, Trogir

Profesori: M. Matić, L.E. Persson, V. Stepanov, J. Pečarić i R. Oinarov

Ova slika s konferencije u povodu 60. obljetnice mog života otkriva nam tajnu slike hrvatskog dresa koju nam je poslao Lars-Erik. Studenti iz Siska će već u narednom tekstu u knjizi moći pročitati: *O neobičnoj(?) vezi nogometa i matematike moglo se čuti i na Otvaranju konferencije MIA 2018:*

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2018/07/09/lars-erik-persson-dedicated-to-the-70th-anniversary-of-my-dear-friend-and-colleague-josip-pecarid/>

Profesor Lars-Erik Persson je i pokazao hrvatski dres sa svojim imenom koji je dobio prije deset godina na konferenciji MIA 2008., na kojoj je bio i predsjednik Znanstvenog odbora.

Postojala je šansa da u polufinalu igraju Švedska i Hrvatska. Lars-Erik je gledao utakmicu s Englezima (prva utakmica u subotu) i poslije utakmice sjedilo je poveće društvo sudionika Konferencije. Želio je platiti piće svima nama uz obrazloženje da je to zato što je Švedska izgubila.

U društvu je bio i jedan od plenarnih predavača Vladimir Dmitrijević Stepanov iz Moskve (i on je na slici iz 2008.-e u hrvatskom dresu). Javio se i on:

„Kako Rusija i Hrvatska igraju večeras, a ja ujutru odlazim pa vas neću vidjeti, bilo bi najbolje da vam ja platim piće unaprijed.“

Ali i druga knjiga koju sam darovao studentima u Sisku ima veze s nogometom.

Već sam naslov pokazuje zašto sam u jučerašnjem tekstu napisao: Naravno na nekim portalima nisu zaboravili velikog i do sada jedinog predsjednika za kojega možemo reći da je bio HRVATSKI PREDSJEDNIK. Meni je neobično kada se kaže da je bio PRVI HRVATSKI PREDSJEDNIK jer mi se odmah nameće pitanje: A tko je onda bio DRUGI? Naime imali smo više Predsjednika RH i jednu Predsjednicu RH, ali to ne znači da su oni bili HRVATSKI predsjednici odnosno HRVATSKA predsjednica. To je tako očito danas kada svjetski moćnici kliču SLAVA UKRAJINI, a istovjetni pozdrav kojim smo pobijedili u Domovinskom ratu ZA DOM

SPREMNI naši političari, kao služe tim svjetskim moćnicima, ne smiju ni spomenuti.

Doista stvari su tako jednostavne: Kada nešto odgovara svjetskim moćnicima onda to odgovara i hrvatskim političarima, a kada nešto hrvatsko, istovjetno tomu, ne odgovara svjetskim moćnicima onda ne odgovara ni hrvatskim političarima. Svojevremeno sam to definirao tvrdnjom: **KAD GAZDA MIJENJA SLUGU UVIJEK NAĐE BOLJEG SLUGU!** A druga knjiga govori kako je to izgledalo s Predsjednicom RH.

Zapravo smo je se sjetili i u Sisku i njenog da je naša Peticija ZDS bila na razini provokacije. A prvi potpisnici Peticije ZDS, kojom smo branili „Bojnu Čavoglave“ i Thompsona, uz nas dva akademika bili su biskupi Košić i Pozaić. Peti potpisnik je bio ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz Tuđmanovog vremena dr. sc. Mirko Valentić, a bilo je preko 4,000 potpisnika.

Ali veza s Vatrenima nije bila samo Thompson i doček u Zagrebu svjetskih viceprvaka. Prije Thompsona zbog ZDS stradao je veliki hrvatski nogometničar Josip Šimunić. Mogu misliti koliko će se studenti iz Siska iznenaditi kada iz knjige doznaju da su Šimunića pokušali obraniti u stranim novinama upozoravajući na Đokovićevo podizanje raširena tri prsta. Upozoravali smo i hrvatsku vlast da je taj srpski pozdrav s raširena tri prsta nastao u vrijeme Slobodana Miloševića, ali Miloševićevu tj. srpsku fašističku agresiju na Hrvatsku su odobrili svjetski moćnici pa vlastima u RH to nije smetalo već su se dali u napad na Šimunića. Ipak su branitelji sa ZDS pobijedili u Domovinskom ratu. A nisu smjeli. I to znaju hrvatski političari. A znaju i danas. Pa i golman iz „srpske Dalmacije“ – vratar reprezentacije Kanade provocirao je naše navijače s istim fašističkim pozdravom, ali nitko s hrvatske strane nije ni riječ o tome!

Dakle, napad na Šimunića je bio prije napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, ali Šimunić je bio sedmi potpisnik te Peticije. Kada ga je Ante Čačić, kap selektor naše reprezentacije, uze za

trenera bio je napadnut zbog tog Šimunićeva potpisa. Čačić im je odgovorio:

Tu peticiju su potpisali brojni doktori i akademici, prema tome to je njegova privatna stvar i ne bi želio u to ulaziti

Pitanje je je li Čačić samo inteligentniji od naših političara, ili mu kao vrsnom stručnjaku nije potrebno biti sluga. Baš me zanima što će zaključiti studenti iz Siska.

Josip Pečarić

NAPUSTIO NAS JE VELIKI HRVATSKI BISKUP VALENTIN POZAIĆ

Odlaze prijatelji!

Napustio nas je i mons. Valentin Pozaić, veliki hrvatski biskup kome sam prije tri godine posvetio knjigu:

J. Pečarić, *Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

U Uvodu sam napisao:

Ove godine biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić navršio je 75.-u godinu života. Tom prigodom je Fakultet filozofije i religijskih znanosti tiskao Zbornik radova pod naslovom „Život biraj – Elige vitam“ (ur.: Ivan Antunović, Ivan Koprek i Pero Vidović).

Međutim biskup Pozaić je i veliki hrvatski domoljub. Vjerujem da se o njegovom domoljubnom radu puno može vidjeti i iz mojih knjiga. Zato je ova knjiga i sastavljena od tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje naš biskup.

Naša suradnja je počela njegovim potpisivanjem apela:

**O MILI BUDAKU, OPET / DESET ČINJENICA I DESET
PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU**

Još nije biskup (potpisao je ovako: Valentin Pozaić, Družba isusova, professor moralne teologije), ali ga je taj potpis mogao skupo koštati. Naime prigodom izbora za biskupa jedino su mu prebacili što je bio potpisnik tog Apela, a on im je odgovorio kako je on i dalje za obnovu političkih procesa.

Već kao biskup potpisao je:

**A P E L
SPASITE ŽIVOT BRANIMIRU GLAVAŠU I OMOGUĆITE
MU OBRANU SA SLOBODE!**

Zagreb, 2. prosinca 2006.

Potpisnici su bili:

akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Stjepan Babić
akademik Zvonimir Baletić
akademik Slaven Barišić
akademik Rafo Bogišić
mons. dr. Mile Bogović
akademik Dragan Dekaris
akademik Dubravko Jelčić
akademik Mislav Ježić
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Ivo Padovan
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
mons. dr. Valentin Pozaić

mons. dr. Želimir Puljić

mons. dr. Marin Srakić

akademik Zdenko Škrabalo

akademik Josip Tišljar

akademik Nenad Trinajstić

akademkinja Alica Wertheimer-Baletić

Usljedila su i druga pisma:

IZJAVA ZA JAVNOST

U Zagrebu, 5. rujna 2006.

U povodu štrajka glađu u zatvorskoj bolnici Domagoja Margetića

potpisali su:

biskup Valentin Pozaić

akademik Josip Pečarić

savjetnik Hrvatske svjetske organizacije, Joško Lončarić

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Hrvatskoj Vladi je ugledni hrvatski povjesničar Milan Kruhek, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest nepodoban za član *Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju*, jer je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku.

PISMO THOMPSONU

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Zahvala Thompsonu u vrijeme sramotne hajke na njega.

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

Zagreb, 18. 07. 2008.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

Potpisali su ga:

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barisić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet
Heidelberg, dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti)
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
**VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O
HRVATIMA BIH**
**NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH
UREDNIKA HTV-A I DUKE**
Zagreb, 11. srpnja 2013. g.
PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A
Poznato je kao Peticija ZDS.
Prvih pet potpisnika bili su:
akademik Josip Pečarić
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki
akademik Stanko Popović
dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest
PISMO HAZU
20. 07. 2015.

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija.

PISMO PREDSJEDNICI

Potpisali su

Akademik Josip Pečarić

Biskup dr. sc. Vlado Košić

A prvi supotpisnik bio je:

Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić

Napisano je godinu dana poslije Pisma ZDS.

**OTVORENO PISMO: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA
ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR**

Akademik Josip Pečarić

Dr. sc. Vlado Košić, biskup

Prof. dr. sc . Valentin Pozaić, biskup

Akademik Dubravko Jelčić

Josip Pečarić

PRILOG

PREMINUO MONS. VALENTIN POZAIĆ, ZAGREBAČKI POMOĆNI BISKUP U MIRU

15. svibnja 2023.

Foto:

KTA

Mons. Valentin Pozaić, zagrebački pomoćni biskup u miru, okrijepljen svetim sakramentima preminuo je u ponedjeljak 15. svibnja 2023. godine u Svećeničkom domu sv. Josipa u 78. godini života, 50. godini svećeništva i 19. godini biskupstva, priopćila je Zagrebačka nadbiskupija.

Rođen je 15. rujna 1945. godine u Selnici, župa Marija Bistrica, u brojnoj obitelji, od roditelja Janka i Agate rođene Salar. Nakon završene osnovne škole, koju je pohađao u Selnici i Bedekovčini, sjemenišnu gimnaziju upisao je na zagrebačkoj Šalati. Po završetku drugoga razreda stupio je u Družbu Isusovu. Filozofsko-teološki

studij pohađao je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu.

Za svećenika je zaređen 24. lipnja 1973. godine, a nakon ređenja studij je nastavio u Rimu na Papinskom sveučilištu Gregorijana, gdje je 1975. postigao bakalaureat iz moralne teologije, a 1984. godine na istome je sveučilištu i doktorirao. Od 1977. do 1979. bio je članom uredništva Hrvatskoga programa Radio Vatikana.

Nakon završenoga studija vratio se u Zagreb i preuzeo službu profesora moralne teologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove. Od 1990. do 1994. predavao je predmet bioetika na Papinskom sveučilištu Gregorijana u Rimu. Bio je profesor kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

Znanstveni rad

U znanstvenom radu osobito se istaknuo na području bioetike pa je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao i Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao se u svojoj specijalizaciji na »Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics« u Washingtonu, na »Linacre Centre for Health Care Ethics« u Londonu te na »Instituto Borja de Bioética« u Barceloni.

Od 1990. do 1993. bio je član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere. Od 1991. bio je duhovni asistent Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (Ecclesiastical Assistant – FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations).

Od 1994. do 2000. godine bio je rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu. Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima, a autor je i više knjiga s područja moralne teologije.

Biskup od 2005.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim biskupom Nadbiskupa zagrebačkog, 2. veljače 2005. godine, a za biskupa je zaređen u zagrebačkoj katedrali na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 2005. godine.

Apostolska nuncijatura u Hrvatskoj objavila je 13. svibnja 2017. godine priopćenje u kojem stoji da je Sveti Otac Franjo prihvatio ostavku na službi pomoćnog biskupa Zagrebačke nadbiskupije preuzvišenog mons. Valentina Pozaića, zbog zdravstvenih razloga. Mjesto i vrijeme mise zadušnice i sprovodnih obreda bit će naknadno objavljeni.

„Ljudski embrij je početak mog i tvog života“

Podsjetimo na njegovo predavanje održano 2016., na temu „Početak i kraj života“.

Govoreći o početku ljudskog života biskup Pozaić je istaknuo kako je neupitno kako smo mi od časa oplodnje, ljudi.

„Ljudski embrij je početak mog i tvog života. Od početka on ima svoje ime, on nije nekakvo staničje, već je drugi ja. Embrij nije organ u tijelu žene već organizam ravnopravan, jedan naprama jedan. To što je on trenutno sićušan i mali ništa ne znači, on napreduje i raste u svojoj majci. Embrij je autonoman – ima svoj zakon, zatim je i autoregulativan, sam sa sobom upravlja. Danas znamo i da porod ne određuje organizam majke nego fetus. On je i autogenerativan te u svoje vrijeme, na svoj način, može dati početak novom biću sebi sličnom“, rekao je biskup Pozaić.

Poštovanje ljudskog života

„Prije nekoliko godina javila se u medicini mantra ‘evidence based medicine – medicina temeljena na dokazima’. Embrij i fetus su utemeljeni na dokazima, vidimo sve korake njegova razvoja, a zašto to ne priznajemo to su neki drugi razlozi za čovjekovu savjest. Kada idemo uzvodno gledati naš razvoj dođemo do embrija i to je naš početak, svaka druga rasprava je besmislena. U ‘Dunom vitae – Dar života’ sveti papa Ivan Pavao II. kaže: ‘Od trena kad je jajašće oplođeno započinje novi život koji nije ni očev ni majčin, nego život novoga ljudskoga bića koje se samo za sebe razvija.

Nikad neće postati ljudsko ako to već nije od tada. Toj očejvidnosti svih vremena suvremena genetika pruža dragocjene potvrde. Ona je utvrdila da je tu od prvoga časa utvrđen program onoga što će biti biće: čovjek, baš taj čovjek – jedinka sa svim poznatim značajkama

koje su jasno određene'. Ove riječi su važne posebno kad krenemo govoriti o poštovanju ljudskog života“, ustvrdio je biskup te dodao kako je pobačaj smrtna kazna bez suda i presude, bez prava na priziv, a onaj o kome se radi nema pravo glasa.

Protivljenje eutanaziji

Biskup je i upozorio na strahote trgovine fetusa i prisiljavanje majki na pobačaj istaknuvši kako se protiv ovoga potrebno boriti kulturom života, kroz Caritas, udruge i savjetovališta za promicanje života te kroz geslo majke Terezije „Borimo se protiv pobačaja posvajanjem“.

Biskup je rekao kako se životu direktno protivi i eutanazija.

„Koliko je malo trebalo da se pokrene jedno veliko zlo. Sveučilišni profesori Alfred Hoche i Karl Binding 1920. godine izdaju knjižicu ‘Pravo na uništenje nevrijednog života’, a 1933. godine na vlast dolazi Hitler koji je i preuzeo taj dokument za svoj program eutanazije. Intelektualni nihilizam se tu dogodio i zato je bitno tko je na sveučilištima, tko su profesori i postoji li na tome sveučilištu Katolički bogoslovni fakultet, odnosno postoji li Hrvatsko katoličko sveučilište. Danas je nažalost eutanazija dobila snagu društvenog pokreta.

U Nizozemskoj je izbjegla nadzoru te se eutanaziraju djeca, a dijete s 12 godina može samo tražiti eutanaziju. Ako se jednom prihvati i to da se ‘neproduktivne’ ljude može eutanazirati, time je načelno izrečena smrtna presuda svima nama“, rekao je predavač te dодao eutanazija u svakom svom obliku teška povreda Božjeg zakona.

Na kraju predavanja biskup je još rekao da su hospiciji sušta suprotnost eutanaziji i da upravo oni promiču kulturu života. „U današnjoj suvremenoj medicini sve veću važnosti dobiva tk. ublažavajuće liječenje koje ima težište na ljudskoj pažnji i liječničkoj njezi, djelotvornom ublažavanju boli, prihvaćanju smrti kao sastavnog dijela života, pravu na umiranju u ljudskom dostojanstvu i pravu na život do kraja“.

<https://narod.hr/kultura/preminuo-mons-valentin-pozaic-zagrebacki-pomocni-biskup-u-miru>

DIRLJIV OPROŠTAJ MIRE GAVRANA OD BISKUPA POZAIĆA: NEKA TI JE LAKA HRVATSKA ZEMLJA KOJU SI NEIZMJERNO VOLIO

19. svibnja 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: KTA, Narod.hr

Miro Gavran, poznati hrvatski dramski pisac i književnik koji je i aktualni predsjednik Matice hrvatske, na svom se Facebook profilu oprostio od preminulog pomoćnog biskupa zagrebačkog u miru, mons. dr. Valentina Pozaića.

"S njime me prije 35 godina upoznala novinarka i književnica Grozdana Cvitan. Pater Pozaić je tada s Hrvatskom Družbom Isusovom pripremao proslavu velike obljetnice Ruđera Boškovića za koju je Boris Papandopulo skladao oratorij, Stipe Sikirica izradio

njegov medaljon, a Ivan Lacković Croata načinio sliku Boškovića s pijetlom. Pater Pozaić predložio mi je da napišem dramu o Ruđeru Boškoviću. Rekoh mu: „Kud baš ja? Iz Fizike sam imao trojku!“ Ipak sam proučio knjige koje mi je ostavio o velikom Dubrovčaninu i napisao dramsku duologiju „Najduži dan Marije Terezije“ čiji su junaci Bošković, Marija Terezija i njezin suprug Franjo.

>Preminuo mons. Valentin Pozaić, zagrebački pomoćni biskup u miru

Drama je ubrzo bila tiskana u časopisu „Dubrovnik“, emitirana na Hrvatskom radiju, a dogodile su se i kazališne premijere u Dubrovniku, Sarajevu i Zagrebu.

I tako nas je Ruđer Bošković povezao, a pater Pozaić ubrzo vjenčao Mladenu i mene u crkvi, a našeg sina Jakova krstio. U godinama koje su uslijedile dolazio je on rado na naše predstave, a mi smo sa zanimanjem čitali njegove knjige o bioetici, AIDS-u, eutanaziji... Svake godine došao bi nam blagosloviti kuću. Kad su moji roditelji početkom rata na nekoliko mjeseci došli u naš podstanarski stan kao prognanici, i s njima se zbližio.

>Biskup Valentin Pozaić: Ljudski embrij je početak mog i tvog života

Odlazak biskupa Pozaića

Providnost je tako htjela da je dan prije svoje smrti pater Pozaić bio gost u našem domu, pa smo s njim proveli četiri ugodna sata u druženju. U ponedjeljak u osam ujutro nazvala me sestra Jelena Lončar i drhtavim mi glasom priopćila da je toga jutra preminuo naš dragi biskup.

Teško mi je to bilo čuti i prihvatići. Usuđujem se ustvrditi da smo bili prijatelji on i ja, da je bio prijatelj naše obitelji... iako ni ja njega ni on mene nikada nismo prijateljem oslovili držeći se u našoj komunikaciji onoga „vi“, koje ostaje i znakom uzajamnog poštovanja...

Ali sada, nakon dugih 35 godina, dopustit ću si tu slobodu i napisati: „Dragi pater Pozaić, dragi prijatelju, nedostajat ćeš i meni i svim

mojim Gavranima. Neka ti je vječni pokoj i neka ti je laka hrvatska zemlja koju si neizmjerno volio.“

Tvoj Miro Gavran

<https://narod.hr/kultura/dirljiv-oprostaj-mire-gavrana-od-biskupa-pozaić-neka-ti-je-laka-hrvatska-zemlja-koju-si-neizmjerno-volio>

SAHRANJEN BISKUP POZAIĆ, MONS. KUTLEŠA: BIO JE SPOSOBAN SVJEDOČITI U SLOBODI I SIJATI BOŽJU RIJEČ

19. svibnja 2023.

Foto:

Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije

Pomoćni biskup u miru mons. Valentin Pozaić sahranjen na zagrebačkom Gradskom groblju Mirogoju u petak 19. svibnja. Sprovodne obrede predvodio je zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša, a misu zadušnicu predslavio je zagrebački nadbiskup u miru kardinal Josip Bozanić u Bogoslužnom prostoru bl. Alojzija Stepinca

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Mons. Valentin Pozaić preminuo je u ponedjeljak 15. svibnja u 78. godini života, 50. godini svećeništva i 19. godini biskupstva. Sprovodnim obredima, uz obitelj i rodbinu biskupa Pozaića, prisustvovali su zagrebački nadbiskup u miru kardinal Josip

Bozanić, pomoćni biskupi mons. Ivan Šaško i mons. Mijo Gorski, hrvatski (nad)biskupi, provincijali i provincijalke redovničkih zajednica, članovi Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, predvođeni provincijalom o. Daliborom Renićem, SJ, brojni svećenici, redovnici i redovnice, članovi Hrvatskog katoličkog liječničkog društva čiji je biskup Pozaić bio dugogodišnji duhovnik, te brojni vjernici.

Čivljak: "Bez Vas ne bi bilo niti HKLD-a"

Na početku obreda zahvalu za izraze sućuti uputio je pomoćni biskup mons. Mijo Gorski te je pročitao sućut državnog tajnika Svetе Stolice kardinala Pietra Parolina: "Spominjući se preminuloga prelata i njegova savjesnoga služenja Crkvi, kojim je tijekom svoga života vršio osjetljive crkvene dužnosti, Vrhovni svećenik moli Gospodina da mu udijeli vječnu nagradu, obećanu vjernim služiteljima evanđelja, te svima koji tuguju zbog njegova odlaska od srca udjeljuje apostolski blagoslov ispunjen utjehom."

Možda će vas zanimati

Kultura

Dirljiv oproštaj Mire Gavrana od biskupa Pozaića: Neka ti je laka hrvatska zemљa koju si neizmjerno volio
19. svibnja 2023.

Gavran je biskupa Pozaića poznavao 35 godina. Bili su zajedno i dan prije Pozaićeve smrti

U ime Hrvatskog katoličkog liječničkog društva od preminulog biskupa Pozaića oprostio se predsjednik Društva izv. prof. dr. sc. Rok Čivljak: "Ostavili ste nam veliku ostavštinu: bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje, ali i težnju iskrenoj i suosjećajnoj skrbi za naše bolesnike, sestrinskoj i bratskoj ljubavi jednih prema drugima, te vjeru u napredak HKLD-a", kazao je izv. prof. dr. sc. Čivljak.

"Dragi biskupe, članovi HKLD-a s velikim poštovanjem i ljubavlju pamtit će Vas jer ste cijeloga sebe ugradili u naše Društvo. Bez Vas ne bi bilo niti HKLD-a, a mi HKLD-ovci bili bi siromašniji za sve ono što smo od Vas dobili, a davali ste nam puno", dodao je.

Mons. Kutleša: Bio je sposoban svjedočiti u slobodi

Nadbiskup Kutleša istaknuo je kako "u ovo uskrsno vrijeme neoslabljenim zanosom naviještamo da je Krist uskrsnuo, da je smrt zauvijek poražena. Svet danas i uvijek očekuje riječi ohrabrenja i nade. U ljudskom srcu je upisana čežnja da čuje radosnu vijest o uskrsnuću jer naše srce nije stvoreno za smrt i rastanke. Bog želi da ta vijest odjekne posvuda među mladima i starima, bogatima i siromašnima, učenima i nepismenima, dobrima i zlima. Isus je Bog i Uskrsli Gospodin, Gospodar i Ljubitelj života. Takvu je vjeru biskup Valentin ispovijedao cijeli život, pa vjerujemo da je već i primio baštinu svoje osobne vjere – život vječni."

Podsjetio je i na riječi biskupa Pozaića o prekrasnom daru vjere: "Vjera je kao žarko svjetlo za nas i naše suputnike i supatnike na zemaljskom hodočašću prema nebeskoj domovini jer kada nema svjetla sve postaje mutno i nejasno. Ne može se razlikovati dobro

od zla ni put koji vodi do cilja od puta na kojem se bez pravog smjera i neprestano vrtimo u krugu.”

“Zahvaljujemo Gospodinu na njegovom primjeru svećeništva, redovništva i biskupstva jer je bio sposoban svjedočiti u slobodi, sijati Božju riječ s pouzdanjem i povjerenjem, znajući da plodovi u Kristu nikada neće biti izgubljeni prepustajući sve Božjoj providnosti”, naglasio je nadbiskup Kutleša.

O. Renić: Bio je uvjeren da čovjek može birati

Provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Dalibor Renić, SJ, u oproštajnom govoru od biskupa Pozaića istaknuo je kako je “svoj najveći doprinos hrvatskom društvu pater Pozaić dao kao promicatelj bioetike. On je doslovno donio bioetiku kao disciplinu u Hrvatsku. Osnovao je Centar za bioetiku 1986. godine, objavio mnogo članaka knjiga iz tog područja, organizirao više simpozija, nastupao medijima, sudjelovao u državnim, crkvenim akademskim povjerenstvima, i sve to također na međunarodnoj razini. Osobito mu je bilo stalo da u promicanje i obranu vrednote ljudskog života i dostojanstva uključi liječnike i znanstvenike, što je činio kao jedan od osnivača dugogodišnji duhovnik Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Ni tada, ni kasnije, nije izgubio pastoralni osjećaj, nego je rado odlazio k Misionarkama ljubavi, u Caritas ili k bolesnicima od AIDS-a u zaraznoj klinici.”

Naglasio je kako je biskup Pozaić za svoje geslo izabrao „svetopisamske riječi „Život biraj“. Bio je uvjeren da čovjek može birati i da ga treba odgajati da bira poučeno i savjesno. Znao je citirati: „Kukavičluk pita: Je li sigurno? Taština pita: Je li popularno?... A savjest pita: Je li ispravno?” (M. L. King) Dok je katoličkim liječnicima i farmaceutima pomagao u obrani slobode savjesti, imao je pred očima svog velikog uzora blaženog Alojzija Stepinca.”

Tekst se nastavlja ispod oglasa

O. Renić zaključio je rijećima: “Oče biskupe, patre Valentine, Hrvatska pokrajina Družbe Isusove je ponosna na vaših 60 godina

redovništva. Zahvalni smo za ugled koji je Družba i po vama stjecala. Na nama je odgovorna zadaća da ga opravdamo. Neka vam Krist Gospodin, kojeg ste nesebično slijedili, bude vječna nagrada, po zagovoru Djevice Marije, Majke Božje Bistričke, kojoj ste do kraja bili dječački pobožni i odani.”

Kardinal Bozanić: Čovjeka jasnih načela i kratkih odgovora

Nakon sprovodnog obreda, zagrebački nadbiskup u miru kardinal Josip Bozanić, u zajedništvu sa zagrebačkim nadbiskupom Draženom Kutlešom, hrvatskim nadbiskupima i biskupima te brojnim svećenicima, predvodio je sprovodnu misu za preminulog biskupa Pozaića u Bogoslužnom prostoru bl. Alojzija Stepinca.

Kardinal Bozanić kazao je kako “u godini u kojoj je pomoćni biskup zagrebački mons. Valentin Pozaić zahvaljivao Bogu za pedeset godina svećeništva, sabrali smo se u ovom Bogoslužnom prostoru blaženoga Alojzija Stepinca da, nakon sprovoda na Mirogoju, euharistijom zahvalimo Bogu za život i službu biskupa Valentina i da se po Duhu Svetomu povežemo s njime u vječnoj hvali Kristu, Prvosvećeniku, koji je uzašao na nebo, sjedi s desne Ocu i koji će opet doći u slavi suditi žive i mrtve.”

Naglasio je i da “biskupa Valentina poznajemo kao čovjeka jasnih načela i kratkih odgovora, kao pastira koji ostavlja dojam strogih stavova ispod kojih gori srce puno ljubavi i nježnosti, kao biskupa vjernog i odanog u svim prilikama službe i života.”

Homiliju je izrekao pomoćni biskup mons. Ivan Šaško te istaknuo kako je Duh Sveti “po biskupu Valentinu ostavio trag u mnogima, negdje vidljiv u dubokome prožimanju životnih iskustava, negdje vidljiv tek kao potpis u studentskome indeksu, negdje kao susret i razgovor ili kao djelo milosrđa, a negdje kao zajedno slavljenio otajstvo i duhovna blizina u onome za što se posebice zauzimao.”

ž

Mons. Šaško: Bolio ga je svaki nemar prema dobru domovine
“Biskup Valentin jasno je vidio da je civilizacija koja obescjenjuje i iskrivljuje majčinstvo vrijedna upozorenja, a još više sažaljenja i obraćenja”, kazao je biskup Šaško i dodao: “Kultura koja ne podnosi

plodonosni životni paradoks boli i nježnosti odbacuje vrijednost žrtve i odriče se ljubavi, klizeći u besmisao. Svaki se život od samoga početka razvija na istini objave otajstva sastavljenoga s jedne strane od otajstva boli i muke rađanja, a s druge od otajstva nježnosti djeteta u naručju majke. Nažalost, zlostavljujući otajstvo života kultura u kojoj živimo unijela je i u majčino krilo svoju prijetnju bezobzirnoga dokidanja života nerođenih. To je biskupa Valentina itekako pogađalo. Ugradio je svoj život, crkveno služenje u proročki glas u brizi za najslabije, za najranjivije, ali ujedno time i za naš narod i društvo.”

Podsjetio je kako je biskup Pozaić “poput apostola naišao na grubosti, na optužbe i etiketiranja, ali se nije dao ušutkati. Po svojoj je naravi takav da brzo primjećuje nepravdu, iskorištavanja, zanemarivanje sirotinje, neistinu... Nije bio nametljiv u iznošenju svojih mišljenja, ali, kada je trebalo, jasno je davao do znanja svoju prosudbu o razlici dobra i zla. Posebno je bio dalek ‘političkoj korektnosti’ koja tu razliku zamagljuje. Možda su ga najviše smetali pokušaji u svijetu akademskih rasprava, javnoga govora i stranačkoga djelovanja kojima se namjerno gazila istina, umatala u šarenilo takozvanih dobrih odnosa Crkve i nositelja političke vlasti. Bolio ga je svaki nemar prema dobru domovine, korupcija svake vrste, držanje hrvatskoga naroda u okovima komunističkih laži koje se ni danas ne suzbijaju nego im se dopušta jačanje i rast. Jednako je postupao i prema antropološkim lutanjima koja mogu ubrati samo gorke plodove propadanja čovjeka.”

<https://narod.hr/hrvatska/sahranjen-biskup-pozaic-mons-kutlesa-bio-je-sposoban-svjedociti-u-slobodi-i-sijati-bozju-rijec>

KARDINAL BOZANIĆ PREDVODIO SPROVODNU MISU ZA BISKUPA POZAIĆA

19.5.2023.

FOTOGALERIJA

Zagrebački nadbiskup u miru kardinal Josip Bozanić, u zajedništvu sa zagrebačkim nadbiskupom Draženom Kutlešom, hrvatskim nadbiskupima i biskupima, brojnim svećenicima, obitelji i prijateljima te brojnim vjernicima, predvodio je sprovodnu misu za preminulog biskupa Valentina Pozaića u petak 19. svibnja u Bogoslužnom prostoru bl. Alojzija Stepinca. Zagrebački pomoćni biskup u miru mons. Valentin Pozaić preminuo je u ponedjeljak 15. svibnja u 78. godini života, 50. godini svećeništva i 19. godini biskupstva, a pokopan je u isusovačkoj grobnici na Gradskom groblju Mirogoj. Sprovodne obrede predvodio je nadbiskup Kutleša.

Na početku misnoga slavlja kardinal Bozanić kazao je kako "u godini u kojoj je pomoći biskup zagrebački mons. Valentin Pozaić zahvaljivao Bogu za pedeset godina svećeništva, sabrali smo se u ovom Bogoslužnom prostoru blaženoga Alojzija Stepinca da, nakon sprovoda na Mirogoju, euharistijom zahvalimo Bogu za život i službu biskupa Valentina i da se po Duhu Svetomu povežemo s njime u vječnoj hvali Kristu, Prvosvećeniku, koji je uzašao na nebo, sjedi s desne Ocu i koji će opet doći u slavi suditi žive i mrtve."

Kardinal je naglasio kako je biskup Pozaić "vjeran Papinom promicanju Evandjelja života, svoju je biskupsku službu stavio pod geslo „Život biraj“. Boga i u svojoj Oporuci naziva Ljubiteljem života." Dodao je i da "biskupa Valentina poznajemo kao čovjeka jasnih načela i kratkih odgovora, kao pastira koji ostavlja dojam strogih stavova ispod kojih gori srce puno ljubavi i nježnosti, kao biskupa vjernog i odanog u svim prilikama službe i života."

Homiliju je izrekao pomoćni biskup mons. Ivan Šaško. Naglasio je kako je Duh Sveti "po biskupu Valentinu ostavio trag u mnogima, negdje vidljiv u dubokome prožimanju životnih iskustava, negdje vidljiv tek kao potpis u studentskome indeksu, negdje kao susret i razgovor ili kao djelo milosrđa, a negdje kao zajedno slavljenio otajstvo i duhovna blizina u onome za što se posebice zauzimao."

"Biskup Valentin jasno je bio da je civilizacija koja obescećenjuje i iskriviljuje majčinstvo vrijedna upozorenja, a još više sažaljenja i obraćenja", kazao je biskup Šaško i dodao: "Kultura koja ne podnosi plodonosni životni paradoks boli i nježnosti odbacuje vrijednost žrtve i odriče se ljubavi, klizeći u besmisao. Svaki se život od samoga početka razvija na istini objave otajstva sastavljenoga s jedne strane od otajstva boli i muke rađanja, a s druge od otajstva nježnosti djeteta u naručju majke. Nažalost, zlostavljujući otajstvo života kultura u kojoj živimo unijela je i u majčino krilo svoju prijetnju bezobzirnoga dokidanja života nerođenih. To je biskupa Valentina itekako pogodašlo. Ugradio je svoj život, crkveno služenje u proročki glas u brizi za najslabije, za najranjivije, ali ujedno time i za naš narod i društvo."

Biskup Šaško podsjetio je kako je biskup Pozaić "poput apostola naišao na grubosti, na optužbe i etiketiranja, ali se nije dao ušutkati. Po svojoj je naravi takav da brzo primjećuje nepravdu, iskorištavanja, zanemarivanje sirotinje, neistinu... Nije bio nametljiv u iznošenju svojih mišljenja, ali, kada je trebalo, jasno je davao do znanja svoju prosudbu o razlici dobra i zla. Posebno je bio dalek 'političkoj korektnosti' koja tu razliku zamagljuje. Možda su ga najviše smetali pokušaji u svijetu akademskih rasprava, javnoga govora i stranačkoga djelovanja kojima se namjerno gazila istina, umatala u šarenilo takozvanih dobrih odnosa Crkve i nositelja političke vlasti. Bolio ga je svaki nemar prema dobru domovine, korupcija svake vrste, držanje hrvatskoga naroda u okovima komunističkih laži koje se ni danas ne suzbijaju nego im se dopušta jačanje i rast. Jednako je postupao i prema antropološkim lutanjima koja mogu ubrati samo gorke plodove propadanja čovjeka."

"Biskup Valentin u svojim je izvanjskim nastupima ponekad ostavljao dojam strogosti snažne odrješitosti, ali je on u duši mekan i blag, s puno osjetljivosti prema potrebama bližnjih. Taj roditeljski

stav odgovornosti i poniznosti stjecao počevši od najranije dobi u obitelji i od naše nebeske Majke", istaknuo je biskup Šaško.

Liturgijsko pjevanje tijekom sprovodnih obreda i mise zadušnice predvodio je zbor bogoslova pod ravnanjem maestra Miroslava Martinjaka.

Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije

<https://www.zg-nadbiskupija.hr/dokumenti/aktualnosti/kardinal-bozanic-predvodio-sprovodnu-misu-za-biskupa-pozaica>

**HOMILIJA BISKUPA ŠAŠKA U
EUHARISTIJSKOME SLAVLJU ZA
PREMINULOGA MONS. VALENTINA
POZAIĆA, POMOĆNOGA BISKUPA
ZAGREBAČKOGL MIRU**

19.5.2023.

*Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački*

Homilija u euharistiskome slavlju za preminuloga
mons. Valentina Pozaića, pomoćnoga biskupa zagrebačkog u miru

*Bogoslužni prostor bl. Alojzija Stepinca
Petak, 19. svibnja 2023., u 14.30 sati*

Liturgijska čitanja:
Dj 18, 9-18; Ps 47, 2-7; Iv 16, 20-23a

Draga braćo i sestre, vječno živi u Daru Božje ljubavi!

1. Gledajući nas okupljene na ovome slavlju siguran sam da bi stavljene zajedno vaše misli i riječi, makar od svakoga i svake samo po jedna rečenica o biskupu Valentinu, bile puno sadržajnija i životnija homilija od ove koju izgovaram.

To je sasvim razumljivo, jer to pokazuje Božju riječ zaživjelu i izraženu snagom Duha Svetoga koji je u Crkvi, u nama vjernicima. On je po biskupu Valentinu ostavio trag u mnogima, negdje vidljiv u dubokome prožimanju životnih iskustava, negdje vidljiv tek kao potpis u studentskome indeksu, negdje kao susret i razgovor ili kao djelo milosrđa, a negdje kao zajedno slavljenou otajstvo i duhovna blizina u onome za što se posebice zauzimao.

Zbog toga se u ovome razlaganju Radosne vijesti ne oslanjam samo na iskustvo i na dojam iz svojih susreta i iz naše suradnje kao pomoćnih biskupa, nego poglavito na Božju riječ koja o svakome životu, a osobito o životu biskupa daje ispravno polazište i objavljuje određene vidike onoga što ostaje živjeti i nakon smrti, u povezanosti čovjeka i otajstva Kristove smrti i uskrsnuća.

Da bi tako bilo, nisam izabirao čitanja nego sam predložio redovita čitanja današnjega dana. Naime, svaki život započinje po Božjem promisu; tako i dolazak na svijet i odlazak u vječnost možemo čitati u svjetlu čudesnih podudarnosti svakoga dana.

A današnja Božja riječ upućena je nama, dok nas milosni trenutak potiče da ju primimo prebirući vjerom u uskrsnuće svoje zajedništvo s biskupom Valentinom. I kako u tome smislu ne primijetiti očite i lijepo naglaske koji nam dolaze iz današnjih čitanja, koje nam Bog ostavlja vidljive u služenju našega subrata?

Liturgija široke i duboke sadržaje zbjiga u jednostavne i bliske prisutnosti; liturgija voli to 'svođenje na malenost, na najmanje'; tu *reductio ad minimum*. Zato i ja iz njih izdvajam samo dvije nosive

riječi. Prva je: *Žalost će se vaša okrenuti u radost*, a druga: *Ne boj se, nego govor!*

2. Mi, braćo i sestre, snagom Duha kojim su pisana Evanđelja čitamo život i djelovanje Crkve, osobne doživljaje i društvene događaje.

Nije li stoga predivno da nam je u ovoj euharistiji, koju kao dionici Kristova svećeništva snagom istoga Duha prinosimo i blagujemo za pokoj našega subrata biskupa, darovano Evanđelje koje živi od Isusove riječi pune napetosti i obrata, potkrijepljene slikom rađanja djeteta?

Došao je 'Isusov čas', onaj koji u sebi nosi tjeskobu, ali i proslavu. Čini se da pobjeđuju sile grijeha i umiranja, ali – njihova je pobjeda prolazna. To je samo bol slična porođajnim bolima koji su omogućili radost novoga života. Gospodin se vratio; u susretu s njime ispunjeni su takvom radošću i mirom da ih progonstva nisu mogla oduzeti.

Plać i jauk nasuprot veselju; žalost koja se okreće u radost. Koliko li je samo značenja za suvremenii svijet u slici žene koja rađa.

3. Biskup Valentin jasno je vidio da je civilizacija koja obescjenjuje i iskriviljuje majčinstvo vrijedna upozorenja, a još više sažaljenja i obraćenja. Kultura koja ne podnosi plodonosni životni paradoks boli i nježnosti odbacuje vrijednost žrtve i odriče se ljubavi, klizeći u besmisao.

Svaki se život od samoga početka razvija na istini objave otajstva sastavljenoga s jedne strane od otajstva boli i muke rađanja, a s druge od otajstva nježnosti djeteta u naručju majke.

U tome trajno ostaje vidljiv susret života i smrti; čudesan, ali višestruko bolan prijelazak djeteta iz sigurnosti majčina tijela u nesigurnost života izvan njega. Nažlost, zlostavljujući otajstvo života kultura u kojoj živimo unijela je i u majčino krilo svoju prijetnju bezobzirnoga dokidanja života nerođenih.

To je biskupa Valentina itekako pogadolj. Ugradio je svoj život, crkveno služenje u proročki glas u brizi za najslabije, za najranjivije, ali ujedno time i za naš narod i društvo.

Njegov akademski i odgojni rad bio je usmjeren na život i na etiku, tako da *bio-etika* nije bila tek djelić moralne teologije nego cjelovitiji pogled i pristup koji je on primjenjivao na sva područja i pitanja življenja.

4. Kršćani su u početcima Crkve brižno pamtili, prenosili, razumijevali ih i rasli s Isusovim riječima u okolnostima progonstva. Među njima je i predivno obećanje: *Žalost će se vaša okrenuti u radost... Srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće.*

Taj dah progonstva može se osjetiti i danas; on je negdje već i ojačao u vjetar. Nažalost i u našoj se sredini, čak i od ljudi koji nose kršćansko ime i kažu da se zalažu za kršćanske vrjednote, postoje ljudi koji otvoreno prihvataju biti dio plesa smrti, vrtloga vjetra koji proždire, valova koji odnose ljepotu.

Ali, Isusova riječ ne vara. Ako nam je stalo do života i ako želimo rađati Kristovu novost, naša će se žalost okrenuti u radost. Uzdamo se u Gospodinovo obećanje da nam radost nitko neće oteti. Pozvani smo primijetiti i njegovati klice te radosti.

Zbog toga je i biskup Valentin od pojedinih redovitih biskupske službe vjerojatno najviše volio biti u slavlju s obiteljima koje su prihvatale dar djece i rado se odazivao na slavlja krštenja petoga i daljnjega djeteta u obiteljima.

5. S tom odlikom proroštva povezan je i moj drugi naglasak iz naviještene Božje riječi. Iste riječi koje je apostol Pavao u Korintu čuo od Gospodina: *Ne boj se, nego govori i ne daj se ušutkati! Ja sam s tobom...* mogle su biti vodilje Valentinova pristupa pitanjima koja su važna za vjernike, za hrvatski narod, za istinu o prošlosti u brizi za buduće.

I on je poput apostola naišao na grubosti, na optužbe i etiketiranja, ali se nije dao ušutkati. Po svojoj je naravi takav da brzo primjećuje nepravdu, iskoristavanja, zanemarivanje sirotinje, neistinu... Nije bio nametljiv u iznošenju svojih mišljenja, ali, kada je trebalo, jasno je davao do znanja svoju prosudbu o razlici dobra i zla.

Posebno je bio dalek 'političkoj korektnosti' koja tu razliku zamagljuje. Možda su ga najviše smetali pokušaji u svijetu akademskih rasprava, javnoga govora i stranačkoga djelovanja kojima se namjerno gazila istina, umatala u šarenilo takozvanih dobrih odnosa Crkve i nositelja političke vlasti. Bolio ga je svaki nemar prema dobru domovine, korupcija svake vrste, držanje hrvatskoga naroda u okovima komunističkih laži koje se ni danas ne suzbijaju nego im se dopušta jačanje i rast. Jednako je postupao i prema antropološkim lutanjima koja mogu ubrati samo gorke plodove propadanja čovjeka.

I kada se zauzimao za istinu o ratnim zlodjelima protiv Hrvatske i upozoravao na neprihvatljiva postupanja prema hrvatskim braniteljima; i kada je usmjeravao pozornost na važnost odnosa prema stvorenosti i dostojanstva čovjeka, morao je trpjeti istu snagu neistine u obliku izrugivanja i prozivanja da je 'ekstremist' i 'homofob', što god to napadačima značilo.

No, on je znao da će sve etikete koje ljudi iz sebičnosti i nepoštenja zalijepi na život onih koji se bore za istinu, pravdu, brzo izbjlijediti i otpasti pred riječima Gospodara svih ljudi i povijesti: *Štogod ste učinili jednomu od najmanjih meni ste učinili; uđi u radost onih koji su u malenima vidjeli i susretali Krista.*

6. Ovih deset dana između svetkovina Uzašašća i Pedesetnice obnavljamo se u istini da Crkva nema oslonca osim vjere vidljive u ljubavi i s ljubavlju povezane nadom.

A što je euharistija, ovo naše slavlje, ako ne takvo zajedništvo, jedino koje u odsutnosti preminulih svjedoči njihovu prisutnost?

Biskup Valentin u svojim je izvanjskim nastupima ponekad ostavlja dojam strogosti snažne odrješitosti, ali je on u duši mekan

i blag, s puno osjetljivosti prema potrebama bližnjih. Taj roditeljski stav odgovornosti i poniznosti stjecao počevši od najranije dobi u obitelji i od naše nebeske Majke.

*Na našim redovitim susretima petkom na Nadbiskupskome duhovnome stolu, u raznim raspravama i dogovaranjima, rado je rabio molitveni zaziv na latinskome: „*Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria!*“ Mi smo se nastavili njime koristiti, što smo i danas već učinili, kao živi spomen na njega.*

Stoga i ovu homiliju zaključujem hrvatskom inaćicom te molitve, drage našim vjernicima, kao zaključak jednoga zemaljskog hoda, kao oproštaj u sigurnoj nadi, pod pogledom Majke Božje Bistričke:

*„S dragim Sinom neka Djeva Mati,
blagoslov nam udostoji se dati!“*

Amen.

<https://www.zg-nadbiskupija.hr/dokumenti/aktualnosti/homilija-biskupa-saska-u-euharistijskome-slavlju-za-preminuloga-mons-valentina-pozaiaca-pomocnoga-biskupa-zagrebackog-u-miru>

UVOD KARDINALA BOZANIĆA NA POČETKU SPROVODNE MISE ZA MONS. VALENTINA POZAIĆA, POMOĆNOG BISKUPA ZAGREBAČKOG U MIRU

19.5.2023.

Kardinal Josip Bozanić

Uvod na početku sprovodne mise za mons. Valentina Pozaića,
pomoćnog biskupa zagrebačkog u miru
Bogoslužni prostor Bl. Alojzija Stepinca, Zagreb, 19. svibnja 2023.
Godine

Draga subraćo u episkopatu, prezbiteratu i đakonatu; redovnici i
redovnice; bogoslovi i sjemeništari; redovnički kandidati i
kandidatice; rodbino biskupa Valentina; braćo i sestre u Kristu!

U godini u kojoj je pomoćni biskup zagrebački mons. Valentin Pozaić zahvaljivao Bogu za pedeset godina svećeništva, sabrali smo se u ovom Bogoslužnom prostoru blaženoga Alojzija Stepinca da, nakon sprovoda na Mirogoju, euharistijom zahvalimo Bogu za život i službu biskupa Valentina i da se po Duhu Svetomu povežemo s njime u vječnoj hvali Kristu, Prvosvećeniku, koji je uzašao na nebo, sjedi s desne Ocu i koji će opet doći u slavi suditi žive i mrtve.

U našim molitvama preporučimo dragog i Crkvi odanog biskupa Valentina, kako nas i sam potiče u svojoj Oporuci, „za milosni i blaženi susret s Gospodinom u vječnosti Njegove ljubavi“.

Mons. Pozaić ušao je u red biskupa koje je među posljednjima imenovao sveti papa Ivan Pavao II., dva mjeseca prije svoje smrti. Biskup Valentin imenovan je 2. veljače 2005. godine, a Ivan Pavao II. prešao je u Očev dom 2. travnja 2005. godine.

Vjeran Papinom promicanju Evandjelja života, svoju je biskupsku službu stavio pod geslo „Život biraj“. Boga i u svojoj Oporuci naziva Ljubiteljem života.

Mons. Pozaić rado je i kao umirovljeni biskup po župama slavio krštenje za obitelji s više djece. Naime, u našoj je Nadbiskupiji 2002. godine uvedena praksa da obiteljima za dijete, od petog na dalje, jedan od biskupa, ili barem predstavnik Nadbiskupskoga duhovnoga stola, predvodi u župnoj zajednici slavlje krštenja.

Kao nadbiskup, kojemu je mons. Pozaić dan za pomoćnog biskupa, zahvaljujem Bogu za taj dar Zagrebačkoj nadbiskupiji i Crkvi u hrvatskom narodu.

Biskupa Valentina poznajemo kao čovjeka jasnih načela i kratkih odgovora, kao pastira koji ostavlja dojam strogih stavova ispod kojih gori srce puno ljubavi i nježnosti, kao biskupa vjernog i odanog u svim prilikama službe i života.

S poštovanjem i zahvalnošću mislim na njegovu osobu, tako plemenitu i tako ljubaznu.

Braće i sestre, vjerujem da zajedno sa mnom, osjećate veliku

zahvalnost u srcima: zahvalnost Bogu što ga je dao Crkvi i hrvatskim ljudima.

Hvala biskupu Valentinu za sve dobro koje je učinio, prije svega za njegovo svjedočanstvo vjere i molitve, osobito ovih posljednjih godina njegova života i trpljenja.

Samo Bog zna vrijednost i snagu njegova zagovora, njegovih žrtava prikazanih za dobro Crkve i ljudi koje je susretao.

<https://www.zg-nadbiskupija.hr/dokumenti/aktualnosti/uvod-kardinala-bozanica-na-pocetku-sprovodne-mise-za-mons-valentina-pozaiaca-pomocnog-biskupa-zagrebackog-u-miru>

**GOVOR O. DALIBORA RENIĆA,
PROVINCIJALA HRVATSKE POKRAJINE
DRUŽBE ISUSOVE, NA SPROVODU MONS.
VALENTINA POZAIĆA**

19.5.2023.

**Govor o. Dalibora Renića, provincijala Hrvatske pokrajine
Družbe Isusove, na sprovodu mons. Valentina Pozaića**

Draga braćo i sestre, poštovana rodbino našeg pokojnog brata,

Stojimo pred otvorenim grobom biskupa i redovnika p. Valentina Pozaića, zahvaljujući Bogu za jedan plodan život koji je darovan Crkvi i narodu. Na svijet je došao u Selnici u Župi Marija Bistrica, kad se 15. rujna 1945. godine dječak Valek rodio kao osmo od jedanaestero djece u obitelji, s kojom je ostao blisko povezan do kraja.

Nakon drugog razreda sjemeništa i gimnazije na Šalati, sa 17 godina je stupio u novicijat Družbe Isusove na Fratrovcu. Po svršetku filozofsko-teološkog studija na zagrebačkom Jordanovcu, za svećenika ga je zaredio nadbiskup Franjo Kuharić 1973. godine. Licencijat i doktorat iz moralne teologije postigao je na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. U međuvremenu je bio odgojitelj u sjemeništima na Fratrovcu i Šalati, a nakon doktorata, od 1984. pa sve do umirovljenja predavao je moralnu teologiju na isusovačkom Filozofsko-teološkom institutu na Jordanovcu, kojem je bio i nadstojnik u dva mandata, te kršćansku etiku i bioetiku na današnjem Fakultetu filozofije i religijskih znanosti, kojemu je bio jedan od osnivača i zatim redoviti profesor. Od 1994. do 2000. je bio rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu, koji je uz isusovačke kandidate odgajao i brojne druge bogoslove iz više biskupija i redova iz raznih zemalja.

Svoj najveći doprinos hrvatskom društvu pater Pozaić dao je kao promicatelj bioetike. On je doslovno donio bioetiku kao disciplinu u Hrvatsku. Osnovao je Centar za bioetiku 1986. godine, objavio mnogo članaka knjiga iz tog područja, organizirao više simpozija, nastupao medijima, sudjelovao u državnim, crkvenim akademskim povjerenstvima, i sve to također na međunarodnoj razini. Osobito mu je bilo stalo da u promicanje i obranu vrednote ljudskog života i dostojanstva uključi liječnike i znanstvenike, što je činio kao jedan od osnivača dugogodišnji duhovnik Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Ni tada, ni kasnije, nije izgubio pastoralni osjećaj, nego je rado odlazio k Misionarkama ljubavi, u Caritas ili k bolesnicima od AIDS-a u zaraznoj klinici.

Kad ga je papa Ivan Pavao II. Na Svijećnicu 2005. imenovao pomoćnim zagrebačkim biskupom i naslovnim biskupom Pićana, prihvatio je to kao znak velikoga povjerenja Nadbiskupije i Svetе Stolice, iako je to bila žrtva s obzirom na njegov znanstveni rad. Svejedno, darovao se sasvim u službu Crkve ondje gdje ga ona želi i treba. Spremno je prihvaćao i zadaće rješavanja osjetljivih pitanja,

makar to značilo izložiti se valovima često nepoštenih i prizemnih napada. Kad su se u hrvatskom društvu razvile užarene rasprave o obiteljskim i bioetičkim pitanjima bioetičkim pitanjima, stručnost i odvažnost biskupa Valentina pokazale su se izuzetno dragocjene. Iznosio je katolički nauk – da budemo precizni poput njega: naravni moralni zakon jasno beskompromisno, ali uвijek razumno i argumentirano.

Za biskupsko geslo izabrao je svetopisamske riječi „Život biraj“. Bio je uvjeren da čovjek može birati i da ga treba odgajati da bira poučeno i savjesno. Znao je citirati: „Kukavičluk pita: Je li sigurno? Taština pita: Je li popularno?... A savjest pita: Je li ispravno?“ (M.L. King) Dok je katoličkim liječnicima i farmaceutima pomagao u obrani slobode savjesti, imao je pred očima svog velikog uzora blaženog Alojzija Stepinca.

Nakon što je papa Franjo u svibnju 2017. prihvatio njegovu ostavku na službu pomoćnog biskupa zbog zdravstvenih razloga, vratio se živjeti u isusovačku zajednicu na Jordanovcu. Nakon potresa, zbog kojega se cijeli kolegij morao iseliti, odlučio je preseliti se u Svećenički dom sv. Josipa na Kaptolu. Koristim ovu priliku da zahvalim vodstvu i osoblju doma za ljubaznu i marljivu skrb o patru Pozaiću, osobito u njegovim zdravstvenim tegobama.

Pater Pozaić je volio isusovačko zajedništvo i gradio ga. Znao se šaliti, često sa suptilnom oštricom, i nije zamjerio kad je šala stigla na njegov račun. Sastajao se redovito sa svojom generacijom iz treće probacije. Sjećam se njegovih suznih očiju dok se 2005. opraštao od zajednice odlazeći na biskupsku službu. Ni kao biskup nije propuštao važnije događaje naše provincije, bio to sprovod ili blagdan.

Kao rektor Kolegija Družbe Isusove na Jordanovcu bio je i moj poglavatar i odgojitelj. Bio je i jedan od ispitivača koji su me primili u Družbu. Za mene i za sve nas bio je autoritet u svakom pogledu, pouzdan i povjerljiv autoritet, jer smo znali da njegove prosudbe odluke, čak one stroge, nisu hirovi, a da je imao mnogo razumijevanja za one koji su se trudili bili iskreni. Ipak, ostaje mi

spomenu ponajviše kao sin Crkve, raspoloživ za svaku zadaću u službi njezina dobra: pater Pozaić – principijelan, pravedan, pouzdan i ponizan.

Oče biskupe, patre Valentine, Hrvatska pokrajina Družbe Isusove je ponosna na vaših 60 godina redovništva. Zahvalni smo za ugled koji je Družba i po vama stjecala. Na nama je odgovorna zadaća da ga opravdamo. Neka vam Krist Gospodin, kojeg ste nesebično slijedili, bude vječna nagrada, po zagovoru Djevice Marije, Majke Božje Bistričke, kojoj ste do kraja bili dječački pobožni i odani. Počivao u miru Božjem.

Dopustite mi još da zahvalim preuzvišenom Nadbiskupu, uzoritom Kardinalu i Nadbiskupskom duhovnom stolu za organizaciju ovog sprovoda.

Zahvaljujem ujedno svima koji su nam uputili izraze sućuti i svima vama na zajedništvu u molitvi za dragog pokojnika. U 14:30 je misa zadušnica u Bogoslužnom prostoru bl. Alojzija Stepinca na Kaptolu 28. Uz misu zadušnicu nakon sprovoda, naša provincija vas poziva i na zadušnicu koju ćemo 26. svibnja u 18:30 slaviti u crkvi Bezgrješnog Srca Marijina na Jordanovcu.

<https://www.zg-nadbiskupija.hr/dokumenti/aktualnosti/govor-o-dalibora-renica-provincijala-hrvatske-pokrajine-druzbe-isusove-na-sprovodu-mons-valentina-pozaica>

**GOVOR PREDSJEDNIKA HRVATSKOGA
KATOLIČKOG LIJEČNIČKOG DRUŠTVA
IZV. PROF. DR. SC. ROKA ČIVLJAKA NA
POGREBU MONS. DR. VALENTINA
POZAIĆA**

19.5.2023.

**Oproštajni govor predsjednika Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva (HKLD) izv. prof. dr. sc. Roka Čivljaka na pogrebu mons. dr. Valentina Pozaića, pomoćnog biskupa zagrebačkoga u miru i prvog duhovnog asistenta HKLD-a petak, 19. svibnja 2023.,
ispred mrtvačnice na Gradskom groblju Mirogoj**

Uzoriti gospodine kardinale Bozaniću!

Preuzvišeni gospodine nadbiskupe zagrebački mons. Dražene Kutleša!

Poštovani oci nadbiskupi i biskupi, svećenici i redovnici, časne sestre i posvećene osobe, ožalošćeni članovi obitelji Pozaić i Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, dragi vjernici!

Predragi biskupe Valentine, patere Pozaiću! *I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer — prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema. I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža.* (Otk 21,1-2)

Stojim ovdje ispred 1300 članova Hrvatskoga katoličkoga liječničkoga društva koji su u ponedjeljak s tugom i boli primili nenadanu vijest da Vas više nećemo susresti.

Bili ste, ne samo jedan od idejnih začetnika i utemeljitelja HKLD-a, nego i naš prvi duhovni asistent, od 1991. do 2018. godine. Tijekom tih 28 godina uputili ste nam brojne riječi, izgovorene i napisane, iz područja moralne teologije i kršćanske etike, koje su nam bile obvezno štivo u našoj formaciji. Uz svoje prve i najbliže suradnike u našemu Društvu, prim. Margaritu Peraicu, prof. dr. sc. Branimira Richtera, akademika Antona Švajgera, prof. dr. sc. Niku Zuraka, magistru Mariju Šaler i druge, podučavali ste nas kakav to katolički liječnik treba biti i ostati, poglavito putem knjiga koje ste objavili (poput Čuvari života: radosti i tjeskobe djelatnika u zdravstvu, Život dostojan života: eutanazija u prosudbi medicinske etike, AIDS, ...), brojnih članaka (Život prije rođenja, Etika ljudskog rađanja, Kloniranje kao pitanje odgovornosti, Preispitivanje presadbe dijelova tijela, Pastoral zdravstva kao izazov Crkvi, Eutanazija pred zakonom, Umrijeti u ljudskom dostojanstvu, ... Proučavanje čovjekova genoma i genska terapija, Teološki vidici liječničke tajne, Pastoral zdravstva u Europi, Spolni odgoj mladih u kršćanskoj perspektivi, Ovisnost o drogi kao moralno pitanje), kao i zbornika radova sa skupova koje ste Vi inicirali (Spisi medicinske etike, Pred licem smrti, i drugi...).

Od 1996. do 2016. godine bili ste najdugovječniji duhovni asistent Europske federacije katoličkih liječničkih društava (FEAMC, od

franc. Federation Européenne d'Associations M dicales Catholiques) u kojoj ste uživali iznimni ugled, kako je u izrazima sućuti istaknuo prof. dr. Vincenzo Defilippis, predsjednik FEAMC-a: „ponajprije zbog svoje vjernosti i odanosti Učiteljstvu Crkve i Svetom Ocu, ali i zbog svoje blagosti i srdačnosti“. Vaš posljednji susret s članovima međunarodnih organizacija (FEAMC-a i FIAMC-a) dogodio se tijekom održavanja 25. kongresa Svjetske federacije katoličkih liječničkih društava (FIAMC, od franc. Federation Internationale des Associations de Medecins Catholiques) upravo ovdje u Zagrebu, od 30. svibnja do 2. lipnja 2018. godine.

Imenovanjem i redenjem za pomoćnog biskupa zagrebačkoga uplašili smo se da će te nas napustiti, zbog novopreuzetih obveza. No, iako manjim intenzitetom, nastavili ste nas pratiti kao duhovni asistent sve do 2018. kada ste svoju duhovnu palicu predali prof. dr. Ivanu Bodrozi u.

Od 2018. godine, kada ste zbog teške bolesti odstupili s mjesta našega duhovnog asistenta, rjeđe smo Vas vi ali. No svaki susret s Vama bio nam je radost i veselje. Lijepo je bilo ponovo Vas susresti u dva navrata u godini obilježavanja 30. obljetnice osnivanja HKLD-a. Prvi puta na misi zahvalnici koju ste služili na sam dan osnivanja HKLD-a, 16. veljače 2021., u Vašoj i našoj Palmotićevoj, ispod oltarne slike Presvetog Srca Isusova, Srca kojemu je Papa Franjo 2019. godine posvetio sve liječnike i zdravstvene djelatnike. A drugi puta u toj istoj godini u Vašoj i našoj Mariji Bistrici, 25. rujna 2021., na svečanoj Skupštini Dru ta odr zanoj u Dvorani Božanskoga milosrđa u Nacionalnom svetištu Majke Božje Bistrice, kada smo Vas proglašili počasnim članom Dru ta za svoj iznimni doprinos osnivanju i radu Dru ta te promicanju kr canskih načela u za iti zdravlja naroda.

Vaše biskupsko geslo bilo je *Elige vitam! — Život biraj!* To je bila i poruka nama HKLD-ovcima koju ste, uz prvu predsjednicu

Društva prim. dr. Margaritu Peraicu i ovdje nazočnoga kardinala Josipa Bozanića, ugradili i u Statut HKLD-a: zaštitu ljudskoga života od začeća do prirodne smrti. Tu poruku na simboličan način iskazali ste i prigodom Vašega biskupskoga ređenja u zagrebačkoj katedrali, na blagdan sv. Josipa (zaštitnika očeva, obitelji i domovine Hrvatske), kada ste poželjeli da jedno od misnih čitanja čita članica našega Društva dr. Renata Vrsalović, koja je tada bila u 9. mjesecu trudnoće, noseći svoga sina Jakova.

Bili ste nam ne samo duhovnik koji prati našu formaciju kao katoličkih liječnika i ljekarnika, već i brižni otac koji prati naše profesionalne karijere, ali i obiteljske živote. Mnoge ste članove Društva vjenčali, krstili našu djecu, udijelili im sakrament sv. Potvrde, posjećivali nas u našim domovima, brinuli o našim bližnjima, dijeleći nam duhovne savjete, ali i pružajući očinsku skrb. Ostavili te nam veliku ostavštinu: bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje, ali i težnju iskrenoj i suošjećajnoj skrbi za naše bolesnike, sestrinskoj i bratskoj ljubavi jednih prema drugima, te vjeru u napredak HKLD-a.

Dragi biskupe, članovi HKLD-a s velikim poštovanjem i ljubavlju pamtiti će Vas jer ste cijelogra sebe ugradili u naše Društvo. Bez Vas ne bi bilo niti HKLD-a, a mi HKLD-ovci bili bi siromašniji za sve ono što smo od Vas dobili, a davali ste nam puno.

Stoga,

Za vsaku dobru reč, kaj reći si nam znao,

Za vsaki pogled tvoj, za vsaki smeh tvoj, fala!

Iskrena sućut svim vjernicima i svećenicima Zagrebačke nadbiskupije te Nadbiskupskog duhovnog stola kojemu je biskup Pozaić pripadao, na čelu s nadbiskupom mons. Draženom Kutlešom, članovima Hrvatske pokrajine Družbe Isusove na čelu s provincijalom p. Daliborom Renićem, članovima obitelji Pozaić, te svim njegovim suradnicima i prijateljima.

A Tebi, dragi oče i brate u Kristu, Valentine!

Cijelog si života izgarao za život, ne samo ovaj zemaljski, već i život vječni. Stoga ovaj trenutak ne smatram niti rastankom niti posljednjim pozdravom. Jer, Evanđelje po Ivanu kaže: *Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ču vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće. U onaj me dan nećete ništa više pitati.* (Iv 16, 22-23)

Vjerujem da ćemo se ponovo susresti po Gospodinu koji će nam...
otrti svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer — prijašnje uminu.

(Otk 21,4)

U raj poveli Te anđeli, na dolasku Tvome primili Te mučenici! I odveli u sveti grad, nebeski Jeruzalem.

*Izv. prof. dr. sc. Rok Čiviljak, dr. med.
predsjednik HKLD-a*

<https://www.zg-nadbiskupija.hr/dokumenti/aktualnosti/govor-predsjednika-hrvatskoga-katolickog-lijecnickog-drustva-izv-prof-dr-sc-roka-civiljaka-na-pogrebu-mons-dr-valentina-pozaica>

ODLAZAK BISKUPA KOJI SE NIJE LIBIO STVARI ZVATI PRAVIM IMENOM: OVO SU NAJSNAŽNIJE PORUKE MONS. POZAIĆA O POBAČAJU, EUTANAZIJI...

21. svibnja 2023.

Izvor:

Zagrebačka nadbiskupija

”Život biraj”, tako je glasila biskupska službe **mons. dr. Valentina Pozaića, zagrebačkog pomoćnog biskupa u miru** koji je **preminuo** ovog tjedna. Mons. Valentin Pozaić ovo geslo nije uzeo slučajno; bio je bioetičar koji se istaknuo po svojim jasnim izjavama i vapajima za zaštitu ljudskog života od začeća do prirodne smrti. U mjesecu koji je posvećen Mariji i u mjesecu u kojem se

održavaju Hodovi za život, podsjećamo na homilije i predavanja blagopokojnog biskupa Pozaića.

Dr. Valentin Pozaić bio je profesor kršćanske etike na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. Od 1990. do 1994. predavao je predmet bioetika na Papinskom sveučilištu Gregorijana u Rimu.

>Preminuo mons. Valentin Pozaić, zagrebački pomoćni biskup u miru (<https://narod.hr/kultura/preminuo-mons-valentin-pozaic-zagrebacki-pomocni-biskup-u-miru>)

U znanstvenom radu osobito se istakao na području bioetike. Na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove osnovao je Centar za bioetiku, a istraživanja je vršio i usavršavao u svojoj specijalizaciji na Joseph and Rose Kennedy Institute of Ethics u Washingtonu, na Linacre Centre for Health Care Ethics u Londonu te na Instituto Borja de Bioetica u Barceloni. Bio je profesor i moralne teologije na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove.

Od 1990. do 1993. bio je član Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere. Od 1991. bio je duhovni asistent Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva, a od 1996. duhovni savjetnik Europske udruge katoličkih liječnika (Ecclesiastical Assistant – FEAMC European Federation of Catholic Medical Associations).

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Objavio je više znanstvenih članaka u stručnim časopisima. Autor je i više knjiga s područja moralne teologije. Bio je predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za nauk vjere i član Vijeća HBK za obitelj.

U nastavku donosimo izbor iz propovijedi i izjava mons. dr. Pozaića.

”Embrij, fetus, nije organ majke, nego je novi jedinstveni organizam, novo biće”

”Pred trudnom ženom nalazimo se pred dvije osobe – majkom i djetetom. Embrij, fetus, nije organ majke, nego je novi jedinstveni organizam, novo biće.”

Mons. Pozaić istaknuo je problem lingvističkog inženjerstva. ”Abortus više nije ubojstvo, nego prekid trudnoće. Govori se i o pravu na izbor. Ne kaže se da je to afirmacija lažnog prava na prohtjevno ubojstvo. Umjesto eutanazije, govori se o dostojanstvenom umiranju...”

>Biskup Valentin Pozaić: Ljudski embrij je početak mog i tvog života (<https://narod.hr/kultura/biskup-valentin-pozaic-ljudski-embrij-je-pocetak-mog-i-tvog-zivota>)

Podsjetio je i na riječi Benedikta XVI. koji je upozoravao na diktaturu relativizma koja ništa ne priznaje kao konačno i koja kao zadnje mjerilo dopušta samo vlastito ja i njegove želje. ”Drama savjesti priziva priziv savjesti. Branimo pravo na fizički integritet. Branimo pravo na moralni integritet”, poručio je je mons. Pozaić u siječnju 2019.

”Od trena kad je jajašce oplodjeno započinje novi život koji nije ni očev ni majčin”

Govoreći o početku ljudskog života biskup Pozaić istaknuo je u Sisku 2016. kako je neupitno kako smo mi od časa oplodnje, ljudi. Tekst se nastavlja ispod oglasa

”Ljudski embrij je početak mog i tvog života. Od početka on ima svoje ime, on nije nekakvo staničje, već je drugi ja. Embrij nije organ u tijelu žene već organizam ravnopravan, jedan naprama jedan. To što je on trenutno sićušan i mali ništa ne znači, on napreduje i raste u svojoj majci. Embrij je autonoman – ima svoj zakon, zatim je i autoregulativan, sam sa sobom upravlja. Danas znamo i da porod ne određuje organizam majke nego fetus. On je i autogenerativ te u svoje vrijeme, na svoj način, može dati početak novom biću sebi sličnom”, rekao je biskup Pozaić.

>**Predstavljena knjiga prof. dr. sc. Tončija Matulića:
‘Suvremeni čovjek drži da govor o pobačaju mora biti daleko
od njegovih misli, očiju i ušiju’**
[\(https://narod.hr/kultura/predstavljena-knjiga-prof-dr-sc-toncija-matulica-suvremeni-covjek-drzi-da-govor-o-pobacaju-mora-bititi-daleko-od-njegovih-misli-ociju-i-usiju\)](https://narod.hr/kultura/predstavljena-knjiga-prof-dr-sc-toncija-matulica-suvremeni-covjek-drzi-da-govor-o-pobacaju-mora-bititi-daleko-od-njegovih-misli-ociju-i-usiju)

”Prije nekoliko godina javila se u medicini mantra *evidence based medicine* – medicina temeljena na dokazima”. Embrij i fetus su utemeljeni na dokazima, vidimo sve korake njegova razvoja, a zašto to ne priznajemo to su neki drugi razlozi za čovjekovu savjest. Kada idemo uzvodno gledati naš razvoj dođemo do embrija i to je naš početak, svaka druga rasprava je besmislena.

U *Dunom vitae – Dar života* sveti papa Ivan Pavao II. kaže: ”Od trena kad je jajašce oplođeno započinje novi život koji nije ni očev ni majčin, nego život novoga ljudskoga bića koje se samo za sebe razvija. Nikad neće postati ljudsko ako to već nije od tada. Toj očeviđnosti svih vremena suvremena genetika pruža dragocjene potvrde.

”Pobačaj je smrtna kazna bez suda i presude”

Ona je utvrdila da je tu od prvoga časa utvrđen program onoga što će biti biće: čovjek, baš taj čovjek – jedinka sa svim poznatim značajkama koje su jasno određene’. Ove riječi su važne posebno kad krenemo govoriti o poštovanju ljudskog života”, ustvrdio je biskup te dodao kako je pobačaj smrtna kazna bez suda i presude, bez prava na priziv, a onaj o kome se radi nema pravo glasa.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Biskup je i upozorio na strahote trgovine fetusa i prisiljavanje majki na pobačaj istaknuvši kako se protiv ovoga potrebno boriti kulturom života, kroz Caritas, udruge i savjetovališta za promicanje života te kroz geslo majke Terezije „Borimo se protiv pobačaja posvajanjem“.

Izjava biskupa Pozaića o eutanaziji

Biskup je rekao kako se životu direktno protivi i eutanazija.

„Koliko je malo trebalo da se pokrene jedno veliko zlo. Sveučilišni profesori Alfred Hoche i Karl Binding 1920. godine izdaju knjižicu ‘Pravo na uništenje nevrijednog života’, a 1933. godine na vlast dolazi Hitler koji je i preuzeo taj dokument za svoj program eutanazije. Intelektualni nihilizam se tu dogodio i zato je bitno tko je na sveučilištima, tko su profesori i postoji li na tome sveučilištu Katolički bogoslovni fakultet, odnosno postoji li Hrvatsko katoličko sveučilište.

Danas je nažalost eutanazija dobila snagu društvenog pokreta. U Nizozemskoj je izbjegla nadzoru te se eutanaziraju djeca, a dijete s 12 godina može samo tražiti eutanaziju. Ako se jednom prihvati i to da se ‘neproduktivne’ ljude može eutanazirati, time je načelno izrečena smrtna presuda svima nama“, rekao je predavač te dodao eutanazija u svakom svom obliku teška povreda Božjeg zakona.

Na kraju predavanja biskup je još rekao da su hospiciji sušta suprotnost eutanaziji i da upravo oni promiču kulturu života. „U današnjoj suvremenoj medicini sve veću važnosti dobiva tk. ublažavajuće liječenje koje ima težiste na ljudskoj pažnji i

lijecničkoj njezi, djelotvornom ublažavanju боли, prihvaćanju smrti kao sastavnog dijela života, pravu na umiranju u ljudskom dostojanstvu i pravu na život do kraja“.

Biskup Pozaić: "Ako je Bog odbačen, prestaju vrijediti i naravni i Božji zakon, gubi se i čovjek i obitelj i narod"

Na svečanom euharistijskom slavlju na svetkovinu Svih svetih u crkvi Krista Kralja na Mirogoju 2013. mons. dr. Valentin Pozaić poručio je:

”Oni koji žive Blaženstva susreću progone: kršćanofobija poprima bolne razmjere u svijetu, i u Lijepoj našoj domovini, a manifestira se putem kulturne revolucije: izopačenje ljestvice vrednota; pobrani su sredstva i ciljevi, vrednote i vrijednosti, ono što se može kupiti i prodati, i ono što nema cijene: osoba, savjest i sloboda, čast i dostojanstvo”.

”Ako je Bog odbačen, prestaju vrijediti i naravni i Božji zakon, gubi se i čovjek i obitelj i narod. Kada laž zamijeni istinu: zlo postaje lijepo, grijeh privlačan, a sveto izrugano”, istaknuo je tadašnji pomoćni biskup zagrebački mons. dr. Valentin Pozaić.

”Djeca nisu vlasništvo države, izručena na milost i nemilost trenutačnog režima”

Na svečanom misnom slavlju povodom Dana posvećenog života 2013. zagrebačkoj prvostolnici biskup Pozaić je u homiliji rekao kako čin prikazanja i otkupljivanja prvorodenca ističe činjenicu da su djeca dar Božji, dragulj koji treba brižno čuvati i njegovati, odgajati sa strohopoštovanjem.

”Djeca nisu vlasništvo države, izručena na milost i nemilost trenutačnog režima, nikakva navodna znanost, nikoji režim ne smije izvrgavati djecu pokusima. Ljudska prava i prava djeteta ne proizlaze iz političkih zakona. Zakon ih samo deklarira i mora ih štititi”, istaknuo je biskup.

"Neo-komunistička i liberalno-fašistička kulturno-antropološka revolucija ne poznaje čovjeka kakav je do sada bio poznat"

2013. mons. dr. Valentin Pozaić na tribini o spolom odgoju u školama tadašnjeg ministra Jovanovića istaknuo je:

"Neo-komunistička i liberalno-fašistička kulturno-antropološka revolucija ne poznaje čovjeka kakav je do sada bio poznat: ens rationale = razumno biće, homo sapiens = mudro biće, imago Dei = slika Božja. Čovjek je sada stroj za udovoljavanje seksualnih poriva: ne prepoznaće ni zadivljenost ni zaljubljenost, ni ljubav ni rađanje, ni čistoću ni vjernost, ni žrtvu ni solidarnost."

Na konferenciji za tisak o prijedlogu Zakona o medicinski pomognutoj oplodnji 2012. u organizaciji Građanske inicijative "**I ja sam bio embrij**", Pozaić je kazao:

"I premda je na švedskom jeziku, još godine 1972., a na hrvatskom već godine 1974., objavljena knjiga trojice autora – dva liječnika i jedan fotograf – pod naslovom: 'Život prije rođenja. Fotodokumentacija čovjekovog razvitka u toku devet mjeseci prije rođenja – Praktični savjeti budućim roditeljima', gdje na 50. stranici stoji ovako: 'Postavljamo pitanje: u kojem času razvitka postajemo – čovjek? Odgovor glasi: Mi smo ljudi od časa oplodnje'.

Mnogo godina kasnije, u Hrvatskoj, nekima to nije jasno, navodno, u ime neke znanosti.

Poznato je kako postupa otac laži: najprije laže – da embrio nije čovjek, onda ga ubija; najprije laže da brak i obitelj nisu temelj sadašnjosti i budućnosti, onda ih razara – i donosi takve zakone".

"Vraća li se to '45., kad je vrijedilo: Drug komesar je rekao: 'Nema Boga!' i – nema Boga"

Monsinjor dr. Valentin Pozaić u veljači 2012. o izjavi tadašnjeg ministra zdravstva Rajka Ostojića da život počinje rođenjem djeteta, kazao je:

"Vraća li se to '45., kad je vrijedilo: Drug komesar je rekao: 'Nema Boga!' i – nema Boga. Danas drug komesar kaže: 'Nema čovjeka-

embrija!' i – nema čovjeka-embrija. Za jedne može biti, u razna doba – za druge ne. Ovisi o procjeni i samovolji pojedinca-partijca. Skojevci su opet u modi. Ignorancija i arogancija imaju pravo javnosti. Notorna je komunistička ideologija: sve što nije na liniji partije, tim samim je osuđeno kao rigidno i konzervativno, klerofašističko – naglasio je Pozaić.

"Takvih smo se floskula naslušali 50 godina tijekom udružene zločinačke komunističke diktature u 20. stoljeću. Takvi se stavovi danas opravdavaju prizivom na 21. stoljeće. Po očitovanoj ignoranciji i aroganciji, koju do danas nitko nigdje nije demantirao, mogli bi pripadati u 21. stoljeće – prije Krista! Tamo nekamo gdje nema ni embriologije, ni Dekaloga, ni Hipokrata. Kako je moguće u državi Hrvatskoj, danas, zastupati tako ekstremno rigidne i zaostale, ideološki zaslijepljene partiske stavove? Jednostavno: Moguće je – jer u Hrvatskoj nije provedena lustracija".

PRILOG

prvični

Valentin Pozaić

RASPRAVA O POČETKU LIJUDSKOG ŽIVOTA

Budući da je biskup dr. Valentin Pozaić vodio razgovore i razmatrao vježbajući se sa svim drugim u razmjenama mala poslovanačka i diskutujuća s kojom je — kao voditelj — postavljanjem tematskih jezova da je raspolaže o potrebi, kao i o osjetlu životu, dajeći mogućnost prenosa i stvarne primjene. Preuzeveći takođe iz univerziteta sv. Marka; genitivom, blagoslovljenoj mogućnosti kroz koju je biskup dr. Valentin Pozaić.

Smiljajući se rasprava i međusobno spremi, prije i u obziru na sve vrste kojim se u svih različitim predmetima rasprave, u kojima je ipak u jedinstvenu točku, u jedinstvene ploče, u jedinstvene znamenje ili u jedinstvene pojedinstvena činjenica, o čemu će smisao biločinjenja ili u odgovarajuće jedinstvene poslovne vrijednosti. To je nezamisljeno prigode za svakoga kojeg je dobio, a međusobno i poprije dozvoljeno i svog eksperta, a gledajući na obrazu kojim je dobio, u jedinstvenu životnu znamenju i razinu.

Uz veli spomenute nizakost poslijednjeg početnog i operativnog posljednjeg posljednjeg i raznolikog broja, dobiti i druga, tko je, naime, nepristupačnost brod u potrebi, kojemu posljednjem razvoju poslujeva vlastivo. U blagovju, ili vlastivo moguće. Ne raznoliki ispravljajući u tu razgovoru, samopredavanje se otvorno poslati plodovima i postiženim rezultatima. I blagovju i Objetu. Tokom se ljetnicu sljedeći u rasporedu i blagovničkom jeziku — ostvari i spremi — sprevari rasporedu, ili pak, u

„čovjek u svom vlastitu vlasti poslujeva“ (i), ili je blagov pravstveni kojemu blagov ne može biti ispravljajući svoje posljedje. Taj je čovjek pre i uskoro prije činjenice, par lika gde je ovaj blagov uspostavljen. CIVAN, PAVAI, IL., AF — Objektivno razvijena, uspostavljena je 1976. br. 10.

„Budući u momentu i blagovu, (...) životom se može da ima vrlo slične na posljednjem poslujeva“ (TAKOVOST, PRED AKE, *The Position of Modern Society On the Beginning of Human Life*, Fredriksholm, 1978., str. 6, 172). blagovne mijenjanje, (...) te je preuzeo blagovnik, a ne raznolikost atroši“ (i.e. C. VARGA, *The Most Precious in Existence*, New York, 1984., str. 4).

pobitku mnogih životinja kao takvog, koji se ustanjuje do početka životno pogodne materije i okoline.⁴

Predmet je istraživanja i razmatranja pitanje kada mrtvi položaj živog dojeka pojedinačnog pojedinačnoga mrtvog, mrtav već postojiće životno vreme — *homo sapiens*. Za to su potrebiti biološko—genetski podaci te njihovo vrednovanje i razumevanje filozofskim i teološkim domijenama. U životjeku, nizma, životu nije moguće odvojiti fizikalnu i biološku od duđu log. Intudubno, biološko nije moguće jednočasno postovati i budžin, kao što smatra domijenom nje moguće sačuvati deprivisani biološki i fizikalni.

Danas naprava o početku života, čini se, ponosi lamenom knjige, povod za duševno i vjetrenosno razilažeње. Opređuje je za onu ili ono stiglo je poslovje, subkoncept za onu koji živimo i o tome razpravljamo, jer mi djele jedne od drugih⁵, a još subkoncept za onu koji veli živu, ali im još nije prizato pravo na daljnji životni optužnik te njihovo pravni svaki u način održati i opređujući.

Raspisivanje prethodnih stogača

Premda ovakav poziv, novonadeno bi bilo bilo „predstavljeno“ ozn. Ako bi ga on „prihvatio“ svojim, bilo je prilagođeno u zapadniku žublju bilo, postiglo je pravo na život⁶, pravo na poštovanja i ljudskim dostojanstvom.

Slijedi je stiglo prema kojem: budži osobi život, značeau svim budžim pravima, poštiju tek nakon rođenja.⁷ Od tega dana sv. Jaku — to bi imala bila prednost takvega mljetnika — primaju djece mrtvini i nadjevajući budžim biločim. Odmjerujući bi tramatak bila trv. socijalizacija, tj. dnuštenje primaranje novog života. To mjerilo, već samo po sebi, preporučuje da je tu život mrtvini budži život, jer samo budžko bilo može biti „socijalizirano“. Uspet redeno, mjerili socijalizaciju bi imati veliko teške posljedice jer „dugotra ne smiju početi nego također i domaćinstvo, jer novorodenici nisu socijalizirani“.

Upravo spomenutim blisko je drugo mišljenje, koje smatra da se djetetu pravim osobi mogu prirediti već u mrtvinu osim od onog trenutka kada je kadro prehrabren izvan tjelesne, npr. životne sredine opasnosti. Tački bi, usime, kao i u nekom rođenju, nero žudjko bilo mogao u mrtvi, sposobni za samostalan razvoj i život.

Nadije, održavajući se na izvještaju opozanja u novoredenom, dođe se do rezultata:

⁴ „Budžski život ne počinje. Budžki je život jedino započeo i kada se prevede u Sistem DNA“ (J. E. DIAMOND, „Abortion, Abortion, and Biological Determinism“, u: *The New England Journal of Medicine*, No. 287/1972, str. 309.).

⁵ „Dječak je rođen 'Da živjeti', ne da se 'Budućnost predviđi'“ (J. E. PELLAT, „Pravni pravnički problemi“).

⁶ „Otar je bio gospodar života i mrtvi djeteta. Dovedenju li mu mrtvi oklo je bilo evidentno, mukotrajanje.“

⁷ Usp. Ch. E. CURRAN, „Abortion: Contemporary Debates in Philosophical and Religious Ethics“, u: *The Encyclopedia of Bioethics*, New York, 1976, sv. I, str. 18.

⁸ E. H. WARD, „The Beginning of Individual Human Life from a Philosophical Perspective“, u: T. RUFF (red.), *Human Life and Health Care Ethics*, London, 1985, str. 28.

ko daje on ste tako od izjemne koli reske njenih spomenika traga, kad resni da se
djelo u svrhu rade. Tu je, naime, počela od starih mlađih, ne stope živo, mlađe se

Molda si, nu întredică sprijinul său, căruia merită multă luceță dreptăjirii. Cu aceea, meditații, viață civică și apărarea dreptăjirii, la toate se angajează valoarea! El poruncește său înăbușitorie să fie: „...Așa proiecte pot obține în următura lor, pe deosebire de iluzorii triste și vînători răspânditori, ceea ce urmărește...” Prin urmare să poată o astfelă devotă a națiunii.

Klijčić — i slate — stječka svih postrojki koje su iznajmljivane uživaju u tome da ih se može vratiti vlasniku u pravoslovju izvještajima o sklopljenim ugovorima, a ne gledaju na sve ugovore, na izgradnju biti i izmjenjivanju sklopljenih ugovora primiče životinje smrtnice i spoznaje. Što takođe je stižuće između dnevnih delova pisanja i delu poslače redovna, da nije u delu posla sastavljanje ugovora, koliko u odnosu mjerama. Zatim dolazi do mediatiziranja podstroganog ugovora, "uzimajući mjeru", te vrijeme od kada se počinju djele i tako predstavljaju imenom mjerljivih tijela, vezujući i jedu se biti prenosnika mjerama. Uzimajući, nisu već redovno djele mjeru po sebi niti mogu prenijeti mjerljivo i mjerljivo o mjerljivo. Ako. Vrlo su neodređeni termini „mjerljivo“ i „mjerljivo“. Kad se govori o mjerljivoj mjerljivoj, neodređujući djele su prebrođi. Čiganić je da mjerljivo mjerljivo i mjerljivo nekako istaknu pot neodređujući djele i učinju ga ugovorom za mjerljivoj zravljivo.

Kontrolliertes Syndrom

Navedimmo samo se shate, četiri put i mnoštvo drugih književnih predloga u pogledu prenosa i adaptacije životnih jedinstvenosti u poštovanju. „Uzabadi mi sa koji je Jure poklanjan“ je da na vremenu tradicije diverzitet na mreži stvara raznolikost od početka uspešne poštovanja životnih jedinstava.¹¹ Kako god raznolikost životnih jedinstava razvija, nema je krajnja. Podzemno „Suzi nam koga počinje“ filozofski i teološki, međutim i u jezikoslovju nudički, drugi predlog u pogledu prenosa i adaptacije životnih jedinstava.

Kao najraniji doček starih mitova Tomaš Alekšimović (1627.). On se u svjetlosti razmatraju – shakata, bez današnjeg podstanka biologije – otvara i izravno povezuje sa Blagom, na Atenonu (1722.-pre. Kr.). Prema tome, dozvoljeno je postignuti, uslijediti odgovarajućem, obvezujućem da je negeye vegetativne, životne osjetljivosti – doleme te, na kraju, dobrobiti – onoga života. „Budući da je učinak tih učila u ljudskoj, kome dolaskom novih pravila prenesen, potvrđen, nepristupačnost materice, tko, može, može, otkriti u svojoj jedinstvenoj

卷之三

„Aler se năsi da perimaje „personalistice“ răsuflare astă o soluție complexă din care sănătatea și viața „lăbișilor“”¹¹ (E. SGRICCIARO, în proiectul de „pro-antrenor“).

Per analisi matematica si dimostra che un insieme di numeri periodici addizionati per i numeri primi appartenenti ad un insieme di numeri periodici

"A THÉORIE DE LA STATION DE POURPRELUSSE, IN PLATE 189 (1885) DE M. A. L. BONAPARTE. 'LA PRÉCIEUSE LOUPOLE' PRÈS DU VILLAGE, DANS LE MASSIF MONTAGNEUX DE L'ALBRE, SUR LA RIVE GAUCHE DU RÉGNEAU, EN HAUTE-PROVENCE'." (M. A. L. BONAPARTE, 1885)

vremenskom roku, kad je uči primarni uček tijela, a ne rečimo polukri, u zatoku.

Klasični i često novodobni Tomici stvari su slijedstvo očišćenja crkve, u kojim se početi na Arseniku (na Augustinu (430.), tjedno do svetog petora Evrov (jednako tektonu) nakon 40 dana od mrtvaca, ako je moguće, nakon 90 dana, što je široko).¹¹

Tome je Tomiško protiv misljivoga svetog crkve, Albert Veliki (1280.), koji je posaočio potrebu kuhanja živine plasne u vrućem vremenu, u kojem se početi na Arseniku (na Augustinu (430.), tjedno do svetog petora Evrov (jednako tektonu) nakon 40 dana od mrtvaca, ako je moguće, nakon 90 dana, što je široko).¹²

Time je Tomiško protiv misljivoga svetog crkve, Albert Veliki (1280.), koji je posaočio potrebu kuhanja živine plasne u vrućem vremenu, u kojem se početi na Arseniku (na Augustinu (430.), tjedno do svetog petora Evrov (jednako tektonu) nakon 40 dana od mrtvaca, ako je moguće, nakon 90 dana, što je široko).¹³

Druženje između, nema nikakve ukratki da se razlikuje tekton i život rane ikonografije. I tako je i u problemu obnovice Šopacke.

intervencionalni da je ko želite izrati. Stečajući odjeli — preduzimajući, smještajući, i u svim obujima. O čemu se zbirko naših predstava može govoriti?

Roditeljske predstave buduće su u pravilu naših sročnih predstava, pošto su i ostale latice diagnoze tek razvijene u poznu, i u neku vremensku razdoblju u osnovnoj knjizi. I tako se, u prvoj strani, novonarodili dvostruki obveznici bilo koli pogledaju, kako znači u nastojanju, s drugim rođenim strana, njihov i unutarnji razgovor takođe budućem: „Nastoji da će neka vježba i vremenski postupci biti primjenjivani, postupci uspostavljeni da se u neke moguće situacije postrojiti i reagirati“¹⁰ (53. u magazinu da se budu). Nako da od njih ipak postoji jedino zadržavanju povoljnog izražaja vježbama ravnoga. No, malak i mala epizoda bila su igrenicom prema vježbama, resili su ih na mjesto bilo gospodara ili „poslušnika ali i lošegu vojnika“.¹¹

Prije školskih razreda dojnjeg popisučkog doba se prema novim sigurnosnim, crvenim i žutim naredbama raznolikim vježbama učenjaci učili, i da ih mogu učiniti reproducirati, recimo.¹² Radbeni su za takve teme vrlo važni.

Radeći prema putopisu, kolik vježba naplaćuje mala mijenja, događaju se u tijeku prema istoj vježbi, prije mafetice. Veće postupak gradićima ići općedobnim jajicima — prema jedinstvenom 307. — prema drugima dok da 307. — raspolaže sa mafetidom da u tom elementarnom razdoblju ne bi moglo biti generisano ni povezane životobitnosti. Zato se postupak pisanje može likoracu redom bez veličine približiti elementu da „prestiž postiže sredstvima tehnika“ — smrtnici životići bilo u životobitnosti dake u vježbama određivanjem — stvara vrlo posebnost u pre statu (struklog postupanja).¹³

Zatim, manipulacioni ključevi, tj. mogućnost sljedećeg jednogog upišivanja pisanja u danova vježbe; stoga u plakatu vježbenom podstavci popisujući dnevne vježbe. Tako je dobro moguće u prva dva dana napisati različito, ali ne više mafetice. Zadnjih dana bi bilo po potrebi potpisivanjem, optuži budućeg osnivajućeg vježbama, mafetom saki već sasvim mafetice. Mogućnost sljedeće pisanje mafetice „potvrđuje da pojedinac željedi život, nije životično izveden preko logike vježbanja“¹⁴, pogovorec bi u članku zabilježio, kako je očekivano i to mogućnost za jednu ili više budućih vježbi. Kad bi životici dobiti, preko sljedećeg pisanja, bio priman od raznečice mafetica, sa li moguće dati oni dobiti. Dakle je, sasvim, negativno dobiti mafetice. Prema tome, sada tek koncept skrat, u već razpozeti životici život; vrednost posljede dojekom je ujedno mafetica.

¹⁰ J. J. DIAZORSKI, sm. 61. str. 32.

¹¹ J. HARRIS, *The Future Self*, London 1987., sm. 11.

¹² 1.

¹³ Za iste verzuirane vježbade, kao i na slijedećim stranama, vidjeti: S. WILSON, A. DE GILMOUR, S. SUMNER, C. VILLETT, *How to be a Teacher* (Učiteljstvo učenja i vježbanja) i slično, dobiti mafetice u vježbama dobiti mafetice — Praktični radnik budućim učiteljima, Zagreb, 1974.

¹⁴ K. RAHNGE, *Zero Problem der psychischen Manipulation*, w: dobjeden zur Thematik des Erwachsenen 1987., sm. 278. maf. 3.

¹⁵ J.

¹⁶ M. O'FERRALL, *Abortion, Law and Morality in Contemporary Catholic Theology*, w: *Journal 23* (1972) br. 149.

Stepanjte blizancu ili trećemu rođaku u jednog pojedincu u preši dva tjeda započetog života minimo je rjeđi i neobičniji događaj, ali, čini se, mogući. Samo mogućnost takve pojave stavlja u pitanje početak pojedinačnog života u trenutku rođenja. Vremenski ga oigraju razne mlađe i starije rječi nije moguće.¹⁰ Tim bi se vremenskim redom rješilo teško pitanje oko vremena početka i samog jedinog nakon rođenja.

Una spomenute težkoće, može se navesti i žinganca da se općedeno spaja u trenutku začeća ne nakon u materinici, nego u rođevcu, da je još nebrodavu krv, nevezano uz mlijek, da mlijek još nije mogao. Tek nakon poliranja entogrfa u materinici, tј. nakon mlađine, „život postaje magičan u ponosu smrda“. ¹¹ To toga može obijediti zaključak da ni novopeđeni život nije u potpunosti slijedi život prije nego je rođen uz maljno tječje.

Težkoće

Nakon iznesenih mlađina da vlastni ljudski život ne počinje trenutkom rođenja, nego nakon deset dana, tј. nakon mlađine, osim izvarena i manjopravna pitanja, kaže je to zapravo život, koji su njegova prava, lakin su nisu obvezne i dužnosti sprem tog života. Odgovori su to pitanje mogu imati dalekosežne i neprosvjetne podjelice za život u nastajanju, za svjetak pojedincu i za odgovorenost dosprijevane i vjerske zajednice.

Dok da se načelo istupajuće potomstvene pobaljaju i spoznate spriječi kao kontroverzne¹² mreževe, tao i punje „dan mlađenja“, pitanje baki gotovo bespredmetno, za ostalije svjetski odliku o tome ranom životu poziv na odgovorno postupanje. I dok će se tvrditi da naj veći u istočnjaju jefti nije mlađa,¹³ odmah će se upozoriti da on nije mlađa, da nije stvar, nego u svakome slučaju ljudski život koji zveruje visoko postavljanje.¹⁴ Zbog te

¹⁰ Usp. X. TREFENKEL, tom. II, str. 56.

¹¹ R. HÄTING, *Märchen Eifers*, str. 38; uspr. R. HÄTINGEN, »Die Wissenschaft und die angeborene Einsicht«, u: R. FAMMER - R. WEILER (red.), *Vierte Monatskonferenz für das angeborene Kind*, Wien-München 1988., str. 14-17; prenudirao me u izvoru držala i predvodnik nadzora R. BERGER, str. 25-26.

¹² 4.

Spiritu Bi IUD skretamo je pozivati, ne spodjeljivo jačiti ičekajući iz njegove prizdržnosti razne sredstva:

2. 4.

„Cilj mi je da je dozvoljena vrloča dajući vrednost od vlasnika potvrda ljudskoga osoba u potpisanim“ (X. TREFENKEL, tom. II, str. 55). Operacija i odgovarenje je K. DÖRMER: „Naravno, ondači tako nekakva stvar, ali još ne si osoba u pravom smislu“ (1971), „Eins Kind sei jedem Preisträger, u: *Deutsche Theologische Zeitschrift* 54 (1980), str. 237); u drugoj vlasništvenoj „Ratifikaciji o potvrđuju takvo životu (...) vodi mi zaključku da je moguće, u dosta posebnim okolicama stupanjem, smatrati da na ljudsku osobnost ne može biti prepričava u nepravom smislu ravnopravne razmjene“ (J. MAHONEY, *Berechnung und Recht*, London 1984., str. 88).

¹³ Usp. M. KÜSTECKE, »Verantwortung des Lebendigen«, u: *Evangelische Kirche* avio 18 (1985) str. 384. Buditi da se radi o kontroverznom procesu literaturnog razuma, „oprijeđe je vlasti“ (P. BOEKEL, »Mediensoziologische Aspekte«, u: *Hausbericht der österreichischen PAK*, Pragelberg im B., 1979., str. 11, str. 44-45.).

nestigumosti, i da bi se izbjegao smrću osoba, traži se novi izraz, npr. bilo neke vlastite vrste.¹³

No budući da je vrijeme prije nizozemske promatromu kao novo razdoblje¹⁴, tj. nejedno, nestigurno, život u nestojaju u tom vremenu ostaje stvar trudnošća¹⁵, a vrednovanje se se može narediti odvojeno, prema vlasti ili autoritetu. Tački i obiljni, razmjerno dostupni valutu za jednog pojedinca ne moraju to biti i za druga. I premda i u tom novom stadiju umjetni život nije bezazleno stari, takav čas nase imani sen učinu kao i uči naokon mraćac.

Počevanje i zaštita estetske potrebe se izuzeti su različite načine. Tako bismo, npr., zapali u vrlo teško stanju ako bismo izgribili „svaki osjeti potovani prema židuškom embriju”, a zamjekati to počevanje znalo bi „zamijekati vlastno doseganje”.¹⁶ Budući da je smjer u novu razdoblju prepun potencijalima na trudnošću, moguće je i savim oporečno mišljenje, potkrepljeno mraćnjem da je „jeste da nijesu močvani teolog”¹⁷ ne smata obujatvom spredajne mraćice, u. umijeće ljudskoga života u prva dva tječna način zadaće. Tvrđući vise između svih ovih mraćnosti negoli između stvari.

Sloban je zaključak nam po sebi, na temelju postavljenih pretpostavki, tingeren: Ako život u nestojanju prije mraćnje nije istrošjan osim naokon mraćnje, on ne može na naš postavljati istoznajne zahtjeve.¹⁸ U pitanju su upravo pretpostavke.

U tom novom razdoblju prvi dohvata jedinstva, odmah način zadaće, prema između mlađežima, još nije nastupila konvergencija, individualizacija novoga života, tj. unutar kojih u punome smislu odgovaraju pojedinač, osoba. Međutim, ni muda tim autorima ne postoji jedinstvena slaganja. Disk se optekito mraćnja sloboda, kao eduljivoj osmisliti za novi život; neki upozorenju na važnost dogodaka zadaće. Prvi ljudski život počinje u temniku jedinstvenjajših i spremnih u novu cjelinu. To je „funkcija života u smislu amputacije, amputiranju nešto i integrirajući cjelinu”.¹⁹

Prenutan bio, dakle, bio trenutak zadaće, makar i ne bili specifični prihvati na

¹³ Cfr. P. VERFAEREN, «L'artature de la bicentaine et oltre», u: *Stades* 357 (1981) br. 448.

¹⁴ B. HÄKING, »New Dimensions of Reproductive Parenthood», u: *Religious Studies* 37 (1973) br. 30, 327.

¹⁵ R. A. McCORMICK, »Therapy or Tampering? The Ethics of Reproductive Technologies», u: *Journal Des. T* (1985) br. 493.

¹⁶ P. VERFAEREN, sv. 6, sv. 489.

¹⁷ J. J. DIAMOND, sv. II, sv. 211.

¹⁸Moguće je da je status tog drugi živci na polu prema konstitucijskim mraćnjima sada ne raspolaže sa dovoljnim primatom da se to učini. Upravo tako i pred ljudstvom vrednovanje novog života-a» (J. J. DIAMOND, sv. II, sv. 421). Što je uobičajeni mraćnji, još je život ljudi dobro. U ovom smislu, treba jasno odlikovati kdo se u vremenu konstitucijskog naroda govor o „proteplastičkim problemima“. Kako je preporučuje EAUCC (European Medical Research Council) kada govori o „experimentiranju i kontingenčnom riziku svake malo sanjora“ (U. ELIASCHI, »Gesetze und Ziele der Gesundheitspolitik im theologisch-ethischen Sicht», u: W. KLEINMÜLLER, *Gesetzgebung im Widerstreit*, Stuttgart 1980), sv. 163).

¹⁹ M. HONECKER, sv. 6, sv. 364. Ustoliči tako jasno mraćnju mraćnje, mraću se primjeđujući drugu potekli pojedinca, mraću, a razložuju se zatoča pa da mraće.

pojedinci koji iz takve svijesti mogu slijediti. S tim se trenutkom i događajem moramo iscprijte i optimizirati upoznati.

Zadaci biskupa pojedinačnosti, osobe

Cjenjenica je da je dugo bilo opterećivano vjerovanje da Judska Crkva čovjeka pojedinca, u svojem punom smislu, počinje teatricom zahoda.

Cjenjenica je da danas učinkovito Crkva, papci i biskupi, jednoduzno usnačavaju gospodarstvo od svih načina, tako da je Judska Crkva reprezentativni telo na svjetskoj pozornici: daže taj osobi u njenom potreblju ograničiti zakonom i dužnjem zakonom; da mu nije u pitanju neko raspoloživo usljeđe. Konstitut crkve, već da je u pitanju temeljna vrednost o kojoj ovise mala prosvjetjenost i uključujuća.

Cjenjenica je također, kako smo već preje vidjeli, da je u jednoduzinu na gospodara i među pozitivnim znamenjenicima i među filozofima i teologima. Stvarilo, u jednog te istog maticu unutar su i suprotna stranice. S jedne strane, bivali su i ženski muščari, prema kojim „Kazali već godinama vjeruju da je čovjek po rođenju stari dobar vjernik“ — i time okupljeno svodi da čovjek, u pojedinačnosti osoba, počinje u čam značeti, a opet, učinak u istom raspisu smenjivačima izjavom da „znamot još treba ne tražiti odgovoriti“ na pitanje „Kada vjerdjeno, nego život počinje dobiti prenuđu nad svim drugim organizmima“.¹¹

Tko joj danas nastupa i kako izlazi i izgradnja sigurnije da „već jest čovjek onog koji da je bio?“¹² u svog svogu pisanju, samo niko mu se osigurni pravo na nomenata napisao?

Prije nego si bio edinstvo, bio si mislič, a prije toga djete, a još prije dejetina;

Prije nego što si bio dejetina — tj. prije nego što si se rodio — bio si feta, a prije toga entjer, u vrgini bježe implantačne (A), vježbajući (B) vježbajući, smodnjavaći u vremenu/ bio si blistavač, a prije toga močvare, a prije toga žigova ili oplođeno jagodac¹³.

Održimo osjećaju nitko ne može zamjetiti da je prvo Judska bila čovjek pojedinca i osoba. Izdati smjernice smještu negativu načinjenja, kosek po kosek, dohvatujući druge stvari stvarne poslovne — zaseća. U tome je prenudom iznenadno novi razvoj koji nema pravil ozvođenja.

Poznatniji Judske narave novog čovjeka pojedinca s blokologijom¹⁴, razipatano: novi dejanje živih stvariju, jajaca i spermija. Njihov je sadbeni da se sumnja i žrtva, ili će umrijeti. U oba slučaja oni pretaju pomocići. Svako za sebe, spermiju i jajac, mali život u mogućnosti; oni su samo učinak novog pojedinca.

¹¹ Usp. E. A. McDONALD, *Health and Medicine in the Celtic Tradition*, New York 1994., str. 128-129; autor u svoje koliko osoba raspolaže može citirati.

¹² A. KURJAK, „Medičinski etički i pravni aspekti odnosa sa novonarodenim čovjekom i rješenjima upravljanja“, u: *Judicij* 1 (1988) str. 126 i 127.

¹³ TESTULJAN, *Apologije* IX, 6.

¹⁴ SCHICKHEIT FOR LIFE, *The Practice of Modern Science On the Beginning of Human Life*, str. 15. Usp. očitačica raspoloživa je u: *SRI BHAGVATI*, str. II, str. 3.

¹⁵ Usp. B. F. CASSIER, str. II, str. 3-2-1.

ka, novog živjelja. Ako se smisava umrošteno zivlje, postalo bismo novog bila. Strogo uverili, ne može se govoriti o epidemičnom pojavi, nego samo o novom, bliskom i genetski jedinstvenom pojavljenju. On je u pravdu i zaslužen.

Moderna biološka etika i medicinska postignutja govore da je zadeba jedini prenosiči teratak u našemaju novog živjelja. U trenutku smrte pojaka i spremna acceptatio je određen genetski zakonik, svojstvo i obilježje novog čovjeka. Tu je odredio puni bioj kromosoma (jednako u staničnom jecu), nosiši nasljednik oboljelina od 23 paru. U tom si trenutku uslijedio određeno vještina novoga pojekta: boja kože, očiju, kose, liceva, ťesa; (njegovi engleski). Novi ljudski život koji nastaje u trenutku zabora već od tada može slaviti crveni i črničasti, obilježje od pojedinačnosti, i spredja se sasudstvu, smrćevu i mrtviličju, on kojeg dobro kroz i pogodno redimo sa mreži i razvoj. U tom trenutku smrte i spremnoj jasnoj i spremnoj novoj pojedinstveni, novički, određeni konzumno i neprimerno.⁵⁹

U tihot recitova i rani jednoga životloškog zivota uslijedjenje se prenosiče zbiraju u neodoljivoj vrstobi (prema dr. Smajloviću). U tom neodoljivoj zivota uslijedjenju, u maternim organima, ističe se napredci do organizmog utjecaja, i u imunologičkim berzima. A svih u od one male sinčice oblikovane u zaboru.

Dosadašnji određujući novim postignulima (započeti), moguće učiniti, propoziciji i razbaliti (jedno živlo u razdoblju se samo takav nekoliko mijeseci nego sed od srušenog početka). On je rođen od svih matičnih vrsta. Čak u prvom danima, prije rođenja, bude se stvoriti vratilo od trka-kopog životnogskog per sponzoru jedinstvenog uslovu kromosoma i proteinima (vitamintima).

Bei novom nakon zabora snutići se u razgovor i dospjeravaju novog života. Kroz njega će snutić oblikoviti bina poslovne, oblikoviti poslovne poslovne. Nekoliko dana novog života snutića nizgari primijetiti svu put ujedno u novosti, gdje se novopriča. Tu je u snutiću novog, oprijedjuje novostu svih novih. Isto je primjetiti od trenutka zabora. Zaboračnosti omogućen potoku uslijedjenosti određenom cilju, raspolaže se novi prosti od magije prečko finira do odnalog živjelja, snutiću nije ga uistu ni netko za tom putu usmio ne spriječio.

Nakon ovoga kratkog izlaganja očito je da je trenutak zabora primjut bio istak za ljudski život.⁶⁰ Tu je određeno bio bitno za mirovanje. Bioj pogodjeno. Svaki drugi pojedinac tunuljima pokazat će se kao pogurano neznamenato.

Regulacija

Glavni zadaci u prilog studija da je mirovanje oblikovanih, trenutak u mirovanju životloškog života — a gledao i gledao teškoće protiv zivljačke kroz provodnog trenutka — jeao vod spomenute međusobnosti sljede početno-jedinstvena i da je

59 „Nisi mičićuška prepoznavanje posljedica. (...) I posljedica je prelog životu da oni životi dođe u mirovanju i u mirovanju ostvariti vlastnu vlastnost, vlastnu vlastnost, vlastnu vlastnost, vlastnu vlastnost, vlastnu vlastnost, vlastnu vlastnost“ (R. RECHLER, „Die Wissenschaft und das Evangelium“, Rad., Br., 28.). „Postupljamo pravim i kamenim životu postupno — često? Odgojite gde Mi smo život od živu sprijed?“ (L. KÜHNEN, A. INGELBORN-BURGESSO, C. WILHELM, rad., str. 88.)

60 „Bei so ostale visuomu godici od „schwanger“ u „Auszug aus dem“ Dr. E. JURKEL, „Einführung in die Lebenserkenntnis“, Berlin 1946., str. 126.

vježnici, i stupanje vije sploh ugodan život. Tu leži razlog za povod da se život od značeva da nudiči vrednije kao samo život, a nek način nudiči kao (ne)dobar, poludobri život.

Prvi diož razdoblja života u utrojeva blagoslova zauzimavio nije vremena izdržavanja, koji je od njih bio od početka, a pojavio se u većem mlađe. To je podrubnik južnog — i drugog redstava sljedeći i drugog zapovjetnika misa ravnice — ne-dovoljno utraženog. Ako li već od početka bila primena doš podela, drži se da, dvije dole, pa su se teži kaznje odštavate? Ilije posljednji uspešno razdoblje života ne treba kogniti sumu do sada uopće? Može li se u tom razmjeru razdoblju povrati o povezivanju, sačuvati ratnica bez spolne opštine, koji je zaprezen u neki drugi svet? Tada bi bilo „potreba žigova mogli prošastiti kao roditeljki druge“¹¹, a drugi nizom u kćerkom i unukom majke, premaši nije moguće utraživati koja je koja.

Još je zagonetstvo posve, u pravu danom okosu značenja, a poje u istoči, stupanje vise znjata u jedan pogodinatu život. Šta se dešavalo s ostalim „pozivnicima“? Njedan od sljedećih ljudaka vrati sasvim dobitivo svoj puni razvoj, a to onosogostvo opština i krajnja istraživanja.¹² Pojava očaja bez ispravnog razmora. Kas jedno od mogućih razmora iznos je nezgoda da, u tom razmjeru i velikim razmjerom razdoblju, jedan pogodinat „upis“ vježde drugega, a to za ovoga znati smrt.¹³ Dakle si novija samo jedan pogodinatni državnik život, jedan osoba.

Ukratko poštovavajući i zanimi ljudskom životu u tom razmjeru razdoblju, još nedovoljno istraženom i nisu neporozumiju, samo drugog pozivnicom, i to vrlo rukom, debla i stupaju rukom, značilo bi upoznati se u „kanadu igre“¹⁴ s ljudskim entezijama, s ljudskim životima. Pa i onda ako bi uroke bio čak u sasviju je li prije nešto prisutan čovjek — osoba ili samo „ljudski“ život, obvezan da se poljuge novi život sasviju sa smrću: „Tu se nikada ne radi o ‘sredini’; jer oni je smrća što nastaje smrća.“¹⁵ I ako posjeti drugu u pristupu istražuju razdoblja osobnog života, upravo zato što je u pravju ljudski život, vrednost uobičajenih vrednosti, treba slediti signiji puti doći preduši i postrojiti moguće pristupom životu.

Obzor

U tijeku provlažavanja pitanja o početku ljudskog života surazmenni se u surbičinu razotvara za novi život u zastupajući. Govoreći se o „prezentirajućem“, o ljudskom životu, ljudskom životu, o osobi još je o putu osobi, ne u tom smislu kao knjizu je vježb, o odrađenom čovjeku. Razlozi su vlasnički. Jedin je ljudski život u

R. E. JOYCE, ‐Personhood and the Concept of Death, u: *New Scholasticism* 52 (1970) str. 104-105; R. DEMMLER, nov. cl., str. 241.

¹² Usp. H. GENTHART FÜR LIEBE, nov. cl., str. 36.

¹³ Usp. Isto, str. 46; R. E. JOYCE, nov. cl., str. 114.

¹⁴ K. SOMMER, nov. cl., str. 228.

¹⁵ J. SPETT, nov. cl., str. 210; npr. također U. SIBACH, *Erkenntnisproblem: Wieder Leben*, Göttingen 1983, str. 61.

mentara nadzire koja može imati direkcionu, a odgovarajućim posavom i dozvoljenjem pojedinim osobi, jer to je još moguće isto jedinica, pojedinačno, morati da se još podređuje u drugu osobe, ili da vise na drugi stupnjevi u jedinstvu. Zato će takođe postojati nadzor: nadzor nepravilnosti udrugama pojedinac, osoba jedine ili više njih.

Druzi su prijedaju novom životu nasve osobe, jer on je taj izraz nejnosti i nadolazećnosti. "Prvi je osoba koja hvaljuje, Koda je u vlasništvu pojedinog mladčadu i samovrhu, može se uviđati i pri velikim sortirima. O prepoznavanju sličnosti pojma osoba — a time i prava i dostojanstvo pojedinaca — obično govore međusobni članovi u prostoru i u sastavu, a kojima je docek vrednovan ne po tome što jest, nego po tome pripada ili određenim klasama, mazas ili ideološkim skupinama. Tim mjerama može biti zatevljena i sama teoretska vrednost, posebno, ak mimo uslovne int.

Na ovaj vrijeme, opština privlačena njegom smrzi – gozdati ili prestreljivači moga, smrzi čupaju moga – prema se na obiteljske počitnice jednogodišnjeg života. Še je prihvatajući sa koga život, u moticu tih prihvatajući se i moguća potrošnja; ali privlačenja da gubitkovači rata mogu pratiće posljedice onih, dovršuju. Bratstvo pokušava ih da ih mogu se potprijetiti učestvom, ali ne uspeva, niti da se ne uspeva. Uzrok je u tom da je moga, prete mlađac, žrtva u same četvrtanici nego u moga, zadržavajući se na moga, ali nečesto, u moga životu.

Bausti pokladij u se da odredi pogao čovječak, i negre sazdrži, tj. oni po čemu doseganj je osnova s međutim pravljima i doseganjem, odredili su se da ista uključuju na određu dosegja." Tako se govori o ovim smislima i njenim smislima, spomenuti samostalnošću, spomenuti budućim odnosu. Ne

J. M. HENTAKUN: *Analys de l'effacement d'une rivière moyenne polynésienne : analyse hydrologique et étude de l'érosion*. Thèse de Doctorat. Paris, 1974, 166 p.

R. BAHNIN, Mihail Polon, și M. Kral, în meditație, în semnul lui sărbătorii preoților, au săvârșit o slujboză religioasă în cimitirul sălii de morminte din satul Bănești. În cimitir se află și o cruce ridicată în memoria lui Iosif Bănești, care a murit în 1902, la vîrstă de 82 de ani, în urma unei boalați prea multe "trecută moarte". Se poate spune că preoții nu pot să slujească binecuvântările precum și slujboză, deoarece nu pot să recite "Biserica" (K. BAHNIN, "Ceremonii de la cruce", București, 1931, p. 11). În cimitir se află și o cruce ridicată în memoria lui Vasile Bănești, care a murit în 1931, la vîrstă de 75 de ani.

48 *Op. cit.* S. FLETCHER, "Poor Indication of Happiness: The Counter-intuitive Welfare Content Report" (1976) *in* 37; S. A. MCGOWAN, "The Quality of Life: The Society of Life," *in* *Marketing Science Report* (1976) *in* 38-39; J. H. TORRELLO, "Over the Presidential Debates: Another Measure," *in* *Journal of Choice* 1 (1980) *in* 28-34.

die Präsident des englischen Museums, in *Art and Crime* (1996) vor. 28-34.

la svojstva i imajući određujuće funkcije kao osobe. Spomen je, neobično, pisanje što ako se to spominjeti samo premačuo ili privremenom interesovanju. Bio ako u češćem porezni danu spominjeti prezime, imenovanja, ali ne i odgovora, tj. nećakog lika da je rođen, da raste... Ali, ako se spominjetu ujedno i imena i čimbenici osoba covida prema Bogu¹¹, kao bitne svojstve jedne osobe, koliko će se smetnja nazvati i kakve će tezave nastati u svakoj? Neka od spomenutih mogućnosti, mogu prenijeti, tako li mogu izvesti smrtni trag našeg koštana prema njoj osobi.

U smislučevi i negativnosti

Ogrom je i raznolik je dio pojedinaca, dojaci koji posjeduju raznovrsna ljudska mire, uz razne vrloške i razne i njihove spolne da ih bio poznat kao osoba. Vatrog je da su pojedinac po svojoj naravi pogoda jednog vremena. U drugog, u nevjerojatno deca, u oni koji upoznaju, iz oni koji su uspravo lječeni, vratili, bar u to vrijeme, ne viši vise. Zato, govorimo o nekim ljudi kojima, među ostalim, pomaže na nekoje stvari spominjanju i njegova je malo znak i smislenice mogućnosti.

Usuditi telefonom i poslati određivanju potražnje, te postupiti spiskom slijedećim uputstvima: Osoba i pojedinac, da se u razinamačljuju spominjeti, ona pojam, što je necno za jednoga, ergo i za drugoga. Obeslanje se smotrijem i nadopunji. Za pojedinca kojem da je potreban — preduzio je i potpis dovršen — jednostavni, na ljudski organizam, vita ili inozemstvo u drugim jadrinim hajima, ali i određenom razmatranju i odgovornosti za vlastite sebe. Osim je anali takav pojedinca koji „ima srećnu usponjanost za spominje, ljubavlje, želje, osjećaj, sa osjećajem da se obogatao u antroposku zemlju“¹².

Malo li je taj i tako određeni pojam osobe pristignuti na sigurnu, na zadnjem liku raspodjeti smrti? „Ugorka mrtvi u oni tvrde, informacijski komunikatori stvaraju i na srednjem televizoru na tluštu svjetske televizijske satelitske mreže (...) Svi su je značio progovoriti da se diže, difuzirati, da obitaju hormove i emocije, da se implicirati, da nerija organe, mroži. Izvor i krovni svemirski je poštovan odnosno čuvarjik.“¹³

Potpisivanje je zisko u svim biti dvojne boje žutak mire. Ono što je u isti tijeku, uzimajući početak, „u koji smatrami vrhunskim i unapredim ciljem“¹⁴, spomenje spomeni varšnjem od indeksa pri novoj već novoj redatelji. Zato se i potom može vidjeti da je jadrilo sigurno, tak zadari novi Novi, prihvjeta osoblju i tekstove mogućnostima za dalje rukovo. Njegova mogućnost nije samo poticati na osmisljeno i obziranu na akciju budžetac. To je slijedećim razlogom kojeg je parne budžetanti novog živog blaka.

¹¹ R. HABERME, *Međusobno*, str. 92.

¹² R. E. JOTKE, sm. H., str. 98; a zadržati mire — vodstvo odjelova, u: *Definitivni istraživač*, sm. E. ČEVALJACI, „A konstrukcija personu nella Quadrum et Specie, a: Stadio Biologico I (1999) str. 85-101.

¹³ SCHEMIDT LOR LIFF, sm. id., str. 16.

¹⁴ R. HABERME, sm. H., str. 200.

Osvartii suvjeti jeftina i spremja, osvartii oplođuju, sažela, znači osvarili novo Judska Štvrć. Matkućo ga zvati smrđ ili Judske smrđi ili plut, to „može se njeni narav, samo moj označuje starije tek početnog razvoja“.¹¹ Taj je, dakle, smrđ učinak Judske Štvice, prema u mikromodapskoj vještini.

Zatjeđe se novomu pravstvu i doznenjuštu se proizlazi — drugo osvelli — iz nečijih čina, bili oni plod osvajanja ili novopostavljenog djelovanja, već iz same namirničke kćeri, ovdje Judske Štvice, /.../ to se „filozofska smislila osobinosti mora vratiti osmudi čina do dinamitskih mračnosti, na temelju kojih mi ni čini i mogući i ostvariti!“¹²

Pronamrili tek začeti novi život u najranjem pa i u bliskim konjskim stadijima njegova razvoja, njegovo je osobništvo, s obzirom na djelovanje, tako da su je po činu još ne mogli raspozeti. Ako želimo dati dodjeli i prvi poštovanja prema pred nama primeniti životu u nastajanju, projekto je potreban uči u otkrivanje njegove bili, njegovih mogućnosti u logiji če, u noje vrijeme, proizlazi turi mukadži u njegovom osnovu. Hid pak i tagore za cjelovitost, čistosć — u prijevru stvarjenju života u njezinu nastajanju — tako se znamenja, mesta i spredava drugim, nemamoznim mormima i raflozima.

Njehovo bće u svojem nastajanju ne može postati niti drugo niti niti to vedjeti u svojih bili, u svojoj mogućnosti razvoja. Ne osobni život, ne može prenati u osobni. Nova biološka i medicinska postignuća očitaju su da je misterija žigova bitno jedinstvo intezivni kao i misterija odnosnog bojketa koji se iz ne maravi. Iz toga dajeći da i bojketi — tigora i odredbi životek potječe od istoga stvarnog osmaka. Konkretni svami unazrađuju uzrokuju Judska žutla.¹³

Zadržavajući tenu unazrađujućem učinku, na čemu su u tijeku crplog razvoja ovoga Judskego počinjivača, stvarim određenu nepraktičnost i vodstvo. Upravo te se unazrađuju i vode život u nastajanju prema punim životu bojketske pojedinca, osobe, a ne u bilo što drugu. Osoba, dakle, ne nastaje iz prijašnjeg stava ne—osobinosti; ona je ona, na svog radu trajno prima i djelema.¹⁴

Crkva je u skladu s tim odjavio postupke u teoriji i u praktici. Pa i u vremensima kad se uspravljalo o vremensakom i sudjelnom obrazovanju činova, o naknadnom vlasti činu u već fizički započeti život. Crkva je već počela polagano prema životu u nastajanju. Onada poslažanjem je oviela nitko nije bila ogranikana teorijs-

A. C. GIOVANNI, «Appunti biocici della fondazione umana in vitro», u: *Microcosmo e Micro-Z* (1986) str. 321.

¹¹ V. C. WADK, arh. d. m. 8.

¹² „Vedaju se mnoge bliske aristoteleske tendencije smrta dobiti kroz Žensku Štvidu, g. „Imanaciju“, primaju od zdravlja, jer samo primaren specifično žabljeg mrežnja može protjerati žabku odliku nezgodnog istekštenja ranih concepcija u potpunosti, ali ipak žabka je nezgodna žabka tako, (...) U tom je bilo nekakva nesprečeno. Tu je tako kroz od optok jezike do rođenja i odrastanja dobiti“ (A. C. VARGA, arh. d. m. 61, i 68).

¹³ Potpuno je u skladu s mlijekom raziskivačkog psica Tornitija i mamonom smrđem: „Na potrošku i kao imenički hiperlike stike i blandoje prava stigla unazrađujuća dinamika životek vedje od mleka čuvek“ (G. ROTH, „Temper unazrađujuće“, u: *Der med. Chir. I* / 1986/ str. 23).

na o smislovi fiksac.”⁷⁷ Tim istim putem obuze i misterij budžlog života, ponav i dobitčanstva ljudske osobe, ne dajući u razgovor o samom vodiljstvu slobode posledic budžlog života, ist i II. evanđeliku seboj kada izjavljuje: „Boz, Gospodar Zivota, projekcija je jedinica svetlosti zvanična da odlikuje život, i to skrozno tako da igraje na nafici dobrog čoveka. Život već od sebe je treba napredujati budućim životom; a počinje u čakonostvoštanju svjetlosti.”⁷⁸

Cribovanje je uličnjivocev njenog iznenadnog naprave i misterijera u pogledu posledice budžlog života. Zato, prema da ne okrepljuju svoju vlastnost, ne dajući sač 8. tematsku vlastju ljudske osobe u novootvoreni ljudski život.⁷⁹ Prema jedinstvu, dača posao već poja, prema drugima, aranž se izmisljano, a posao trećima, naložiti konkretno. Uzročujući da se saki podstavlje posledice i filozofiskih demobilizacija mogu u pojedinosti stvoriti razniji u stupu i položaju budžlog života u razini entuziasmičnosti radoštobu. Međutim, upozorenje: „Tako bi i potvrdio da obilježje svetlosti je li pred zadržati već ljudska osoba, spustiti se u opresnu ulaganju čovječjeg obvezovanja u veliki život.”⁸⁰ „A za pojedinačne talene snage i snage slavi ljudske prizore moraliste, ako lekov vidi da se u grmu neto male, a sanjava je li to bestinja ili čovjek, te ne može punuti. Ako je portodi sanjava, zbog jedinstvene vrednosti ljudskog života treba odrediti sigurni put rješavanja, g. dan protokol ljudskome životu, pa makar netko i sanjava u nejegovu svetom pitanju. U suprotnom, znamlio bi i međusobno pribuziti mogućnost obuzdanja čovjeka.”⁸¹

Ako je istina da je „čovjek prići i osnovati put Crkve, put Božje je svi Krist verzatari”, iako je „čovjek prići stvar ljudske Crkve samo preći i preprečiti svoje postojanje”⁸², onda ne miši se izazivanje sloboda Krige Crkve za čovjeka od njegova pravog ga do posljednjeg trenutka svetovanjem postojanja. Zato se Crkva biva zauzima za stvarni pobednik i vlastnik svakog pojedincog čovjeka. O njenim i vrijednostima koja će se usvojiti i primjenjivati kad se radi o pobediti i o vlasteliku budžlog života, ovde sekućim u precesu radi svakog pojedincu, ali i državu i Crkvu. U pitanju je zajednička halema i temeljna vrednostica: „jedinstvo života”.⁸³

⁷⁷ CONNELL, Abortion: The Development of Roman Catholic Perspectives, Chicago 1977, str. 184. Cusp. Izdajeni: S. TROČENIĆ, nov. 60., pre SL. SVETI ZBOR ZA NARUČNU TAJNU, Decretum de aboere procreante, n. 7, m. 445 86 (1974) str. 734-736.

⁷⁸ Godišnjak et Spec. Br. 51,

⁷⁹ Decretum de aboere procreante, Njepila, 29, u A15 66 (1974) str. 736.

⁸⁰ Isto, br. 13, str. 738.

⁸¹ JEAN PARAYT ET AL., EKV = Odgovor čovjeka, br. 34, prep. L. PUDER, „Krige su čovjek u svakom smislu,“ u: Raspodjeljivočnost 50 (1988), 147-147.

⁸² „Kod čovjeka je čovjek svakog čovjeka, svaki i pojedinačno postupak svake osobe potiče dočekom i srušenje dočekivanja vrednosti“ (SVETI ZBOR ZA NARUČNU TAJNU, Deklaracija o čovjeku), 1, 1a.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti. Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Gacki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14538. Na njihovoј listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2195. mjestu, a prvi iz RH je 13457.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim

sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasm je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 150 publicističkih knjiga.

Sigma mathematics

IMPACT FACTOR
2.258

CITATION
2.2
SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1$, $q = \frac{p}{p-1}$

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{q}}(wg^q) &\geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202
<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

17/04/2023.